2015-01 • OCAK 2015 • 6 TL. (KDV dahil) • (KKTC: 7 TL)

LMANYAK

Tanıdıkça seveceksiniz...

Deniz Seki

Nazan Öncel

Gupse Özay

ATİLLA TAŞ

PELİN BATU

Aziz Kedi

Atilla Atalay

PERİHAN MAĞDEN

GONCA VUSLATERİ

Can Barslan

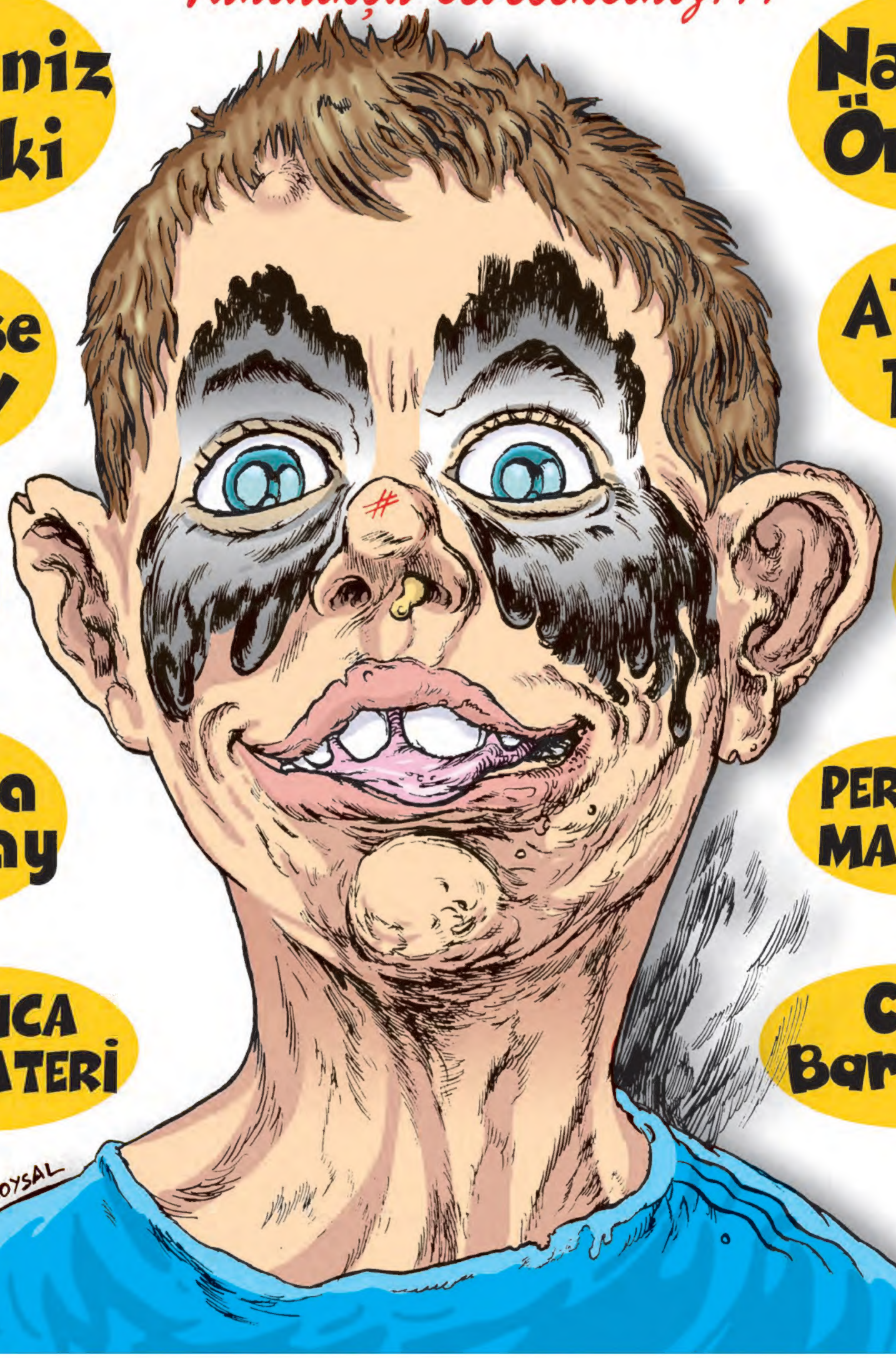

ISSN 0-1301-0247-4
9 770130 102479

- Yol Uzun /Nuri Çetin
- Maymun Dönencesi / Tolga Hırsova
- Madam Mora / Gonca Vuslateri
- Derdo / Bahadır Boysal
- Deniz Seki
- Kafamda Çizgili Sorular /Tolga Hırsova
- Gupse Özay
- Ozan Önen
- Ediz / Metin Fidan
- Ali'nin Çok Sıkıcı Hayatı /Felat Delibalta
- Röportaj / Perihan Mağden
- Nermin Bey / Behiç Pek
- Uzay Çöpü
- Atilla Taş
- Pelin Batu
- Aziz Kedi
- Mahalle /Erhan Candan
- Nazan Öncel
- Atilla Atalay
- Bokat izi /Behiç Pek
- Can Barslan
- Fotoroman /Suat Özkan
- 2015 /Nuri Çetin
- Karolin Fişekçi
- Hatıralar Geçidi /MemCoş
- Feyyaz Yiğit

Editörden...

Günümüz Türkiye'sinde sosyal hayat, özellikle de iletişim araçlarının teknolojik gelişimiyle .... Eeeeeeeeeehhh!

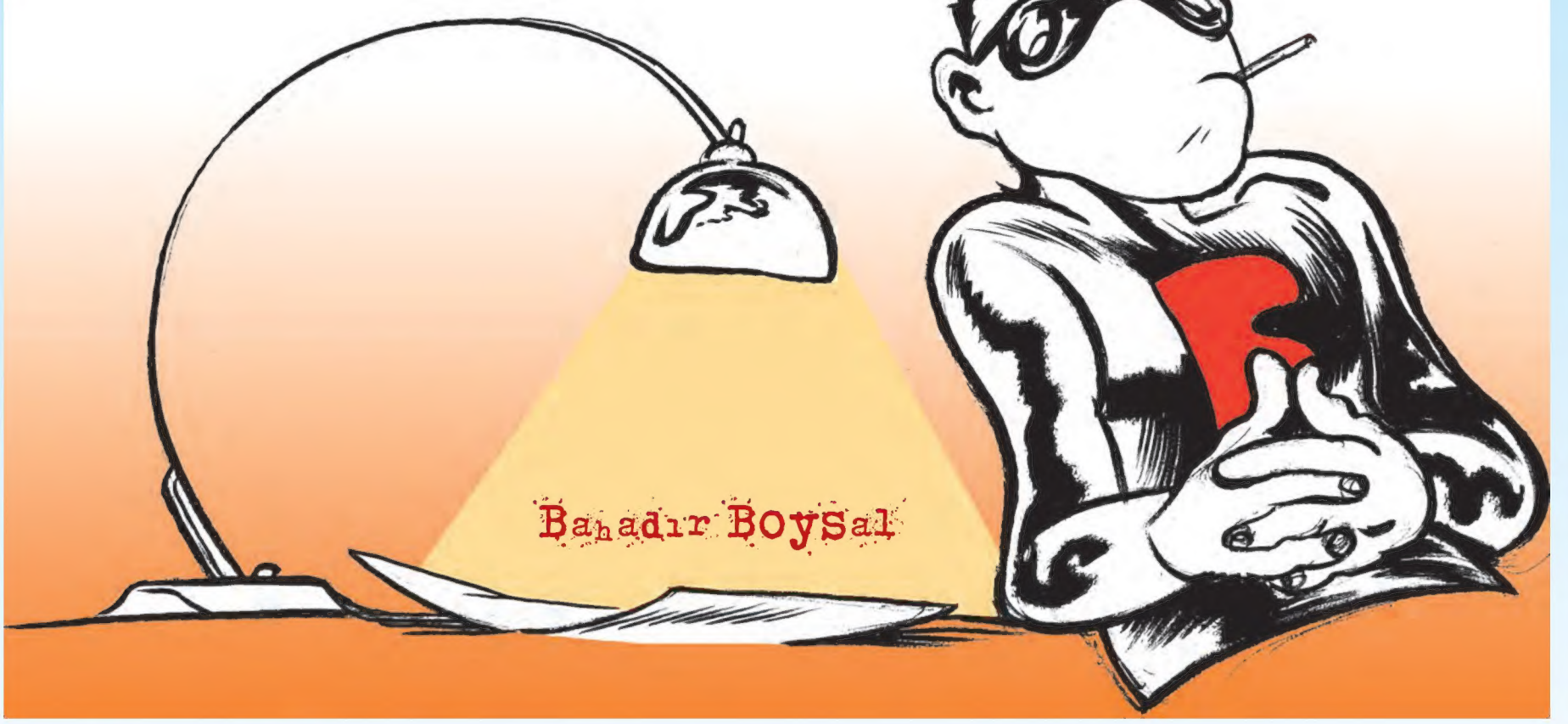

MANYAK
Ocak 2015

● **İmtiyaz Sahibi:** Tuncay Akgün ● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Mizah Yönetmeni:** Tuncay Akgün ● **Yazışleri Müdürü:** Zafer Aknar, Serkan Kölük ● **Grafik & Sayfa Düzeni:** Murat Yüceşan ● **Renklendirme:** Fikret Özdemir, Onur Karagöz ● **Kaligrafi:** Fatih Kaan ● **Müessese:** Ali Yavuz ● **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan ● **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm Ünlü ● **Tel:** (0212) 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 245 38 06 ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İst. ● **Baskı:** LeMan Matbaası Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. ● **Tel:** 0212 858 00 93 (95-96) ● **Genel Dağıtım:** vvD.P.P. A.Ş

YOLUN UZUN

NURİ ÇETİN

YİNE GEÇ KALDIK. DEDİM SANA Dİ Mİ ERKEN GEL DİYE..

KEMERİNİ TAK

BAŞLAMA İLK DAKKADAN

ÜSTÜNE BAŞINA DÜZGÜN BİŞEY GİYSEYDİN BARİ. ABLAMLARA REZİL OLUCAZ

ÖNÜNE BAK ÇOCUĞU EZDİN

LEŞ GİBİ DE SİGARA KOKUYOSUN. TAK ŞU KEMERİNİ!

SUS BE KADIN VIR VIR!..

DURCK

ENİŞTEMİN DEDİĞİ ADAMLA KONUŞTUN MU?..

NE GEZER Dİ Mİ?

BENDEKİ DE LAF.. TAKSANA KEMERİNİ!..

KRTPRC

HMNSINI SKİCEM YHAA.

BAKLAVA AL DEDİM ABLAMLARA GİDERKEN NAPTIN ONU?

UNUTTUN Dİ Mİ?

ELİMİZ BOŞ GİDİCEZ. BRAVO YANİ.. VALLAHİ BRAVO.

KEMERİNİ TAK. YOLA DİKKAT ET

LAN YETTİ BEE!!!

DUBBO

AĞAOĞLU

AĞAOĞLU

AĞAOĞLU

AĞAOĞLU

AĞAOĞLU

OĞLU

KASS

GUPPA

OHH EMMENNE KOYİM ÖZGÜRLÜK.

MAYMUN DÖNENCESİ

yaz-çiz:
tolga hırsova

BU TAVIRDAN PEK HOŞLANMADIĞIMI BİLMENİ İSTERİM

CİDDİ BİR MAYMUN. HAYIR, HAYIR NERDEYSE BİR İNGİLİZ BEYEFENDİSİ KADAR CİDDİ BİR MAYMUN! AHAHAHAHA, BU İŞ GİTTİKÇE EĞLENCELİ BİR HAL ALIYOR

BEN RÜYANDA KONUŞAN HERHANGİ BİR MAYMUN DEĞİLİM!

BAK SEEEEEN!!! HAHAHA

ASLINA BAKARSAN BU SENİN RÜYAN DA DEĞİL!

YAPMA YAAA.. AHAHAHAH, GÜLME KRİZİNE GİRDİM RESMEN

EĞER SENİN RÜYAN OLSAYDI İSTEDİĞİNİ YAPABİLİRDİN DEĞİL Mİ?

TABİ YAPABİLİRİM, İSTESEM SENİ YAKIŞIKLI BİR ADAMA ÇEVİREBİLİRİM

DENE BAKALIM

NEDEN? BEN BÖYLE ÇOK EĞLENİYORUM

İSTESEN DE YAPAMAZSIN BUNUN İKİMİZ DE BİLİYORUZ

ALAHUNDRA KUMBRA

KAMBA! KAMBA!

KUMBRA

KUMBRA

KUMBRA

KUMBRA

KUMBRA

ALAHUNDRA

RUH TRANSFERİ

ULGH!

ULGH!

HEY, NELER OLUYOR? ÇABUK BENİ TEKRAR ESKİ HALİME DÖNDÜR!

SENİN RÜYAN SEN YAP

BU BENİM RÜYAM DEĞİL, BU BİR RÜYA DEĞİL!!

DUR NEREYE GİDİYORSUN? BENİ BU HALDE BIRAKAMAZSIN

LÜTFEN... ÖZÜR DİLERİM

KORKARIM KİBARLIK İÇİN BİRAZ GEÇ KALDIN

VIK VIK VIK

HAYVANAT BAHÇESİ

ASLA RÜYANDA BİR MAYMUNLA TARTIŞMAYA GİRME!

SON

OYNAYANLAR:
KIZ: OKULDAN TANIDIĞIM Bİ KIZ
MAYMUN: KÜÇÜK YILDIZ BORA

sosyalleşek mi?

twitter: @hirsova

www.facebook.com/kafambacizgilisorular

instagram
hirsova

hirsova@gmail.com

Gonca Vuslateri

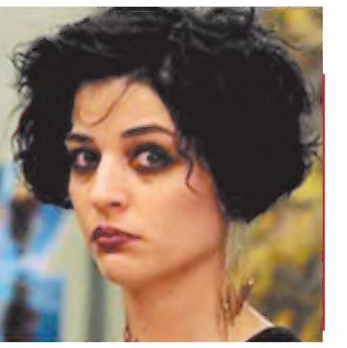

MADAM MORA

Evren'den iste olsun!

UZAYÇÖPÜ 2014

Yeni yıl kutlu olsun a dostlar!

Bu yıl da yine aklımıza gelen bütün mistik hareketlere yeni stiller uygulayarak hayallerimizi gerçekleştireceğiz.

Canına yandığımın en güzel tarafı da dilekleri gerçekleşmeyen insanların bu mistik paylaşımlarda bulunduğu; gözleri kısık bakan, genelde herkes gibi yemek yemiyormuş da pille besleniyormuş gibi tuhaf fiziki jestleriyle izlemekten kendimizi alıkoyamadığımız tiplerin o tok sesleriyle ***"Tam söyle ama evrene ne istediğini tam anlat!"*** diye kadersizliği kerizliğimize mal etmesi...

Ulan manyak mı bu evren para istiyorsak mesela ne diyeceğiz? ***"Bak para... PARA ULAN PARA! Hani minibüslerde arkadan öne doğru uzayan, üstü geri gelirken bozuklukların birer birer yere saçıldığı para!"***

Ne diyeceğiz? Nasıl anlatacağız? ***"Tam! TAM AMA BAK, TAM!.."***

Abhazya'dan mı göç etmiş bu evren de tersine gidince fena yapıyor adamı.

Bu yıl dileğim: Evren bir şeyi bin kere söylettirme adama! Allah aşkına!

İki yeni yılı da uyuyarak geçirdim ben. Tam ama! Tam uyku bildiğin...

İlkinde gece yarısından sonra uyandım Paris'deyim. O sıra kafayı melek kartlarıyla feci bozmuşum. Melek diyor, melek söylüyor; ***"Anam yerde tüy buldum! Havada toz, tuvalette bok gördüm! İşaret, her şey işareeeet"*** diye takılıyorum.

Çıktım sokağa. Nehir kenarına yakın bir evde kalıyordum. Gittim nehrin kenarına bozuklukları çıkardım. Ne yalan söyleyeyim hemen iştir, sağlıktır dileyip lup lup iki tanesini fırlattım. Sıra geldi aşka. Elime bir bakarım ki koca 1 TL kalmış... Türk her yerde bulur adamı. Hele aşkta turist olmak mı? Geçecen onları. Sonra nehir kenarında iki tane kendini yitirmiş turist gelip sarhoşluktan bitap halde ***"je le vu jelebeubejeşebhu"*** bir şeyler dedi gitti. Şimdi bu neyin işaretiydi? ***"Kızım eve git ne işin var yeni yıl yeni yıl dışarda"*** demekten başka..

Seneler evvel yeni yılda hoşlandığım bir çocuk vardı ona gitmiştim. Lise yılları. Sofrada yemek hazır derken sıcacık böreği attım ağzıma yavaştan da elimden geldiğince entel kuntel konuşmaya çalışıyorum tam ***"tabi tabi hatta Herman Hesse'nin çok güzel bir kitabı var derken"*** ağızda börek malum aşırı ***"H"*** harfi yüklemesi sonucu sıcacık börek yapıştı damağıma... Nefes alamıyorum! Çocuk tam karşımda. Bir bardak sudan yudum aldım. İyice zamk! Bildiğin kitre!

Yarım nefesli çaktırmayan müdahalenin ardından serçe parmağımı ağzıma götürmemle! Bir hapşurma! Vveehhapşuuuéééééé!

Börek elimde, avucumun içinde duruyor.

Yarım saat elimde kargalara yem olacak tiflikte duran börek ve benim liseli aşırı elit tavrım hep birlikte masadayız. Derken yakışıklı gençten tatlı ve efendi bir ses ***"Gonca elindeki böreği ne zaman çöpe atacaksın?"***

Evrenden iste! Tam iste!

Tamam da, Evren benden ne istiyor?

O mistik bakışlı kadın: ***"Evren sana bunla ne demek istedi..."***

Ne demek isteyecek, rezil ol dedi. Oldum.

Üstelik koşulsuz rezillik. Karşılık beklemeden, içimden geldiği gibi...

Öylesine bir rezillik işte! :)

Evinizde tombala, aile ortamı, sobada portakal, komik bir baba ya da şımarık bir kardeş varsa en azından bir kitap bir şey. Oturun evinizde kardeşim.

Siz kim evrenden istemek kim.

"Tam iste, ama tam iste" imiş.

Hastir be! :)

DeRdO

-YÜZLEŞME-

Yaz-Çiz: Bahadır Boysal

Moebius'a ithafen

SEDAAT... HADİ OĞLUM!.

HADİ.. HADİ!.

E HADİ OĞLUM!.

HADİ!!

TÜLAAAY.. MMEEÖEEH

BAK GENE İŞE GEÇ KALICAN!

PİEEEF... YEA TEAMAM YEA!.

SENİN USTA SANA TAKIK ZATEN!. HADİ TOPARLAN GÖZÜNÜ SEVİİM!

YAV ANAM... TOPARLAN DA NEREYE KADAR TOPARLAN! KÖPEKLER BİLE HIRLIYOR BANA SOKAKTA! SENİN HABERİN VAR MI?

İKİ DUMAN ALMADAN GÜN DE BAŞLAMIYOR!. NEYLEYİM?

KAHROLSUN FAŞİZM

FLAŞ TİVİ GELSİN ÇEKSİN!. VAROŞLARIN PRENSİYİM AQ!. HEY YAVRUM HEY!

NERDE YAVŞAK VARSA, HELİKOPTERDEN KISKACI UZATIP ALMIŞLAR DA GÖTÜRÜP SANAYİİ SİTESİNE BIRAKMIŞLAR ADETA! ULAN BENİM ÖMRÜM ARABA TAMİRİYLE Mİ GEÇECEK?
O ESNADA...
GÖRÜNDÜĞÜ GİBİ
GÜCÜNÜ MİLLETTEN
OLAN
ALAN
RECEEP TAYYİİP
ERDOOĞAA
??!!.... TAEMUNAKOİİİİM!
STOK!
REEE-CEEEPPP
TAYYİİİP
ERDOO

HALKIN ADAMI!! HAKKIN AŞIĞI!!

NERDEN ÇIKTIN LAN SEN??

TERS YÖNDESİN GÖD! DUR HELE ŞU TEYBİ KAPATİİM SONRA GÜZEL GÜZEL YERSİN SOPANI!

GÖD MÖD DİYE NE HEMEN AĞZINI BOZUYON GODOŞ!! ELLİ KERE GİDİP GELDİĞİM YOL BU! SEN TERS YÖNDESİN! ULAN BARİ ŞU GÜN KARŞIMA ÇIKMAYAYDIN BE! ŞU GÜN!

AHA, ÇAPULCU?!! ULAN SİZİ BANA SIRAYLA MI VERDİLER?. GENE ZOPA GÜNLERİ BAŞLADI! GEL GEL.. TANIDIKÇA SEVERSİN!

HELELOYLOOOY??? LAN YOKSA AKBABOŞ MUSUN SEN?? VIKIR VIKIR VIKIRDADIN SUSMADIN! GÜNAH BENDEN GİTTİ!

ZOPAMIZ YOKSA DA HAYDAR-I KERRAR`IZ BİZ!

ANAMIZ BAHTSIZLIK, BABAMIZ İŞSİZLİKTİR! DANDİK HAYATLARIMIZI HER GÜN İKİ BÜKLÜM MEZARA TAŞIRIZ BİZ! HİMMETLİ DELİYİZ LAN BİZ!! DUYDUN MU DEDİĞİMİ?. ZATEN KAFAM OLMUŞ YEDİ BİN BEŞ YÜZ! ÜZERİME GELME BENİM.. BAK GERÇEKTEN KÖTÜ OLACAK! ALLAH, MUHAMMED AŞKINA GELME! HACI BEKTAŞ AŞKINA!! ADRİANA LİMA AŞKINA GELME!

KORT

SENİ ÇAPULCU!! SENİ APAÇİ TALANCI!

DE HAYDİ BRE!!

STOK

BU ÜLKE BİZİM! GELECEK BİZİM! SİZ OT.. BOK İÇİP NESLİNİZİ KURUTURKEN BİZLER, HER BİRİMİÇ ÜÇ ÇOCUK YAPIYORUZ! KAYGAN MANEVİ ZEMİNİNİZ ÜZERİNDE... NEYİN HAVASINI BASIYON LAN SEN?

VAY EBEYİN HAMUNU TÜM KADİRLİ ZİKE VAY...

GO!

KADİRLİ Mİ? GARDAŞ SEN ORALI MISIN?.. BEN DE KADİRLİ'LİYİM! VAY TOPRAAM VAAAY!

HE YA! ABOOVV.. SESİNİN CIYIRTISINDAN BELLİYDİ ZATEN BİZİM ORALI OLDUĞUN!. GENİZDEN GENİZDEN VIYKIRIYORDUN!

İÇİNDEN MİSİN, KÖYÜNDEN Mİ?. DURMUŞSOFULAR KÖYÜNDENİM BEN!

YOK... İÇİNDENİM BEN!. GEDİYON MU ARADA?

GARDAŞ.. ESKİDEN YAZLARI GİDERDİM.. BİLİYON ORDAN DA YAYLAYA FALAN ÇIKILIYOR.. İŞDEN GÜÇDEN FIRSAT BULUP DA GİDEMİYOM Bİ KAÇ YILDIR!

GOP!

HEE.. VALLA FIRSAT BULUP GİTMEK LAZIM.. YAYLA TABİ YA!.. GAFAYI TEMİZLEMEK LAZIM ARADA. BİZ MAKSUTOLUĞU YAYLASINA ÇIKARIK. GEÇEN YAZ GİTTİM. YALNIZ, Bİ KAÇ YILDIR KIŞLARI KAR YAĞMAZ OLMUŞ YAYLAYA!

YAPMA YAA.. BABANGİL KİMLERDEN? BİZİM-KİLER HAYVANCILIK YAPARDI. SONRA TARIM DA ZAYIFLADI. BİLİYON. ŞİMDİ NARENCİYE PAMUK, TURP İŞLERİ.. OLDUĞU KADAR!

Bir müddet sonra...

AYVAZ MUSA VAR BİZİM ORDAN.. BİLMEM TANIR MISIN?. GEÇELERDE DE ONA RASTLADIY-DIM. AVUKATLIK YAPI-YOR BURA-LARDA.

AYVAZ MUSA?. HMM.. ÇIKARAMADIM. ABİ ARABAYI MERAK ETME BU ARADA. ÇOK GÜZEL TOPARLA-RIM BEN ONU SANA.

CORP CORP CORP!

BABAM, HACIVELİ'LER-DEN. KEL VELİ DERLERDİ. EVELKİ YIL ONU KAYBETTİK. 5 YILDIR İSTAN-BUL'DAYDI.

Ve nihayetinde...

BAK SÖZ VERDİN. DURUMLARINI AYARLA MUT-LAKA ARA BENİ İLK FIRSATTA!. ÇAY İÇERİZ.. MANGAL FALAN HATTA.. OLMADI BÖYLE. ŞÖYLE İKİ LAFIN BELİNİ KIRAK GEL DE!

GARDAŞ SAĞOLASIN YAKIN-LARDA Bİ AYAR YAPIP HABER EDERİM İNŞALLA.. BAKİM Bİ ARABAYI DA, DEDİ-ĞİM GİBİ HİÇ KAFAYA TAKMA. ARADIM, YOLDALARMIŞ, BİRAZDAN GELİR ALIR BİZİM ÇOCUKLAR.. CANINI SIKMA SEN!

Üç-beş gün sonra...

DAĞISTANLI NAKLİYAT

Telefonun diğer ucu...

ABOOOUUUV!! CELAL GARDAŞ!! GARDAŞ NERELERDESİN YAV?? VALLAHA BİLLAHA YARIM SAAT ÖNCE AKLIMDAN GEÇİYODUN!. ULAN ACABA BİZİ UNUTTU MU DİYE? GEL TABİ GEL GEL. GARDAŞ HEMEN MESAJ-LIYORUM ADRESİ.

OTTOMANIA

İNLERİNE GİRECEĞİZ

ZABAH

BZ

Bi buçuk saat sonra...

SELAMIN-ALEYKÜM!

OTTOMAN

VE ALEYKÜM SELAAM!. GEÇ GARDAŞ GEÇ.. Bİ DE DERLER Kİ, "ZARAR GELMEZ OKUYAN-DAN YAZANDAN.. ADAM ÇIKMAZ KADİRLİ'DEN KO-ZAN'DAN" ADAMI HASI BİZİZ OĞLUM! GEL GEL!..

GOMP!

OTTO

ELİM BOŞ GELDİM.. KUSURA BAKMA BABOŞ!!!

SON

Deniz Seki'den mektup var...

Sevgili Bahadır Bey;

Mektubunuza, bana gelen mektup yoğunluğundan ötürü ancak cevap verebiliyorum. Çünkü mektubunuzu yeni aldım diyebilirim.

Çok teşekkür ederim ilginize ve temennilerinize. Bu arada bizi biraraya getiren Sevda Karababa'ya çok sevgilerimi iletin lütfen!

LeMan'ı bayılarak okurdum ama LeManyak dergisiyle tanışmamıştım. Derhal pazartesi günleri haftalık gazete dergi bildirim günümüz mutlaka bu hafta alıcam ve müdavimi olucam.

Ayrıca yeni yıl için çıkarmayı düşündüğünüz derginizde şimdiden hayırlı olmasını dilerim.

İlk sayınızdaki isimler de şahaneymiş! Benden çok tatlı bir dille buradaki dünyadan ilginç hikayeler istemişiniz. İstemişsiniz de, ah burayı bir bilseniz, tabiiki hikaye hazinesi burası ama, ama öyle ince bir çizgideyim ki ben şu an anlatsam bi türlü sussam daha iyi olur sanki durumundayım.

Çok trdajik burdaki hikayeler ve travmatik çok başka bir boyut burası yazarken bile cümle kurmakta zorlanıyorum.

Tabiiki kendi içinde inanılmaz durum komedisi de yok değil ama bunun için benim biraz düşünmeye (hikaye) ihtiyacım var sanırım.

Ben size şimdilik hikaye gibi değil de şu an hiç bir yerde bulamayacağınız bir yılbaşı ağacından bahsedebilirim mesela. adı (Yeni yıl Cik Ağacı) (ceza infaz kurumu) Malum yeni yıl kapıda koğuşların duvarları rutubetten yemyeşil virane biraz iç sıkıcı bi durumda anlayacağınız Buradaki ruh hali böyle ama yine de insan umudunu kırmamak için kendini iyi hissetmek için yoktan var edip yeni yıla özgü bi şeyler yapmak istiyor. Misal yılbaşı ağacı gibi. Peki nasıl yapıcaz bu ağacı hiç bir malzemesi yok. içeri sokmak olanağı da yok.

O zaman biz de yaratırız. Nasıl mı?

(Yeni yıl) Cik Ağacı Malzemeleri

1. Büyük yoğurt kovası
2. Büyük peynir kutusu
3. Vileda sopası
4. Bir sürü pet su şişesi
5. Şişe kapağı
6 Renkli kağıtlar
7. Sigara paketlerinin renkli parlak kağıtları
8. Renkli çoraplar
9. Eski bi sürü renkli penye tişört
10. Cips poşetlerinin tersi (Parlak kısmı:)))
11) Yastık elyafları (Yastık içi pamukları)

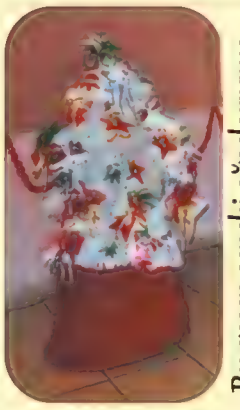

Bu geçen seneki ağaçlarımış..
Bizim ki daha güzel oldu ama :)

Bu da nacizane ağacın bitmiş hali.

Şimdiden iyi seneler hepimize bol şans dolu bir yıl diliyorum.

Derginize de başarılar...

Sevgiler

KAFAMDA ÇİZGİLİ SORULAR ?

YAZAN - ÇİZEN HIRSOVA

BİR UZAYLI KAPINI ÇALSA NE YAPARSIN?

Mesela ben önce içeri buyur ederim. Bi duble rakı koyarım 'Bık-dım Tiriniti'den girer 'Kavuna dokunmamışsın'dan çıkar İnter-Galaktik yaşam enerjisini emerim, acımam.

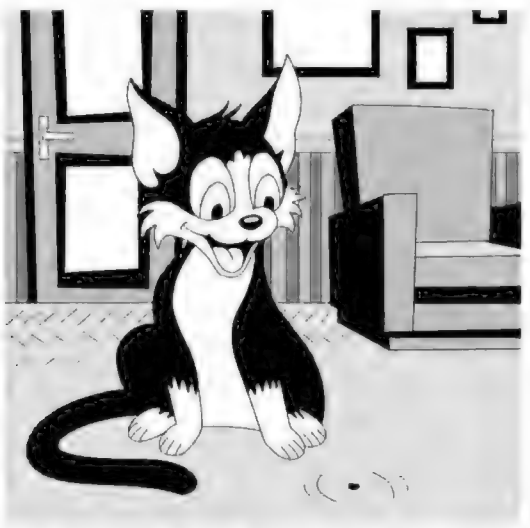

YAVRU KEDİ KADAR AKLIMIZ YOK MU? (FOR WOODY)

Şu hayatta yavru kedi kadar mutlu olabilen başka bir canlı var mı merak ediyorum. Gerçi her türlü mahlukatın yavrusu neşeli oluyor, sonradan gam-keder basıyorsa demek... Soru aklıma şu meşhur hikayeden geldi. John Lennon'a okuldayken büyüyünce ne olacaksın diye sormuşlar "mutlu olacam" demiş. Örtmen de "sanırım soruyu anlamadın" demiş, John durur mu patlatmış cevabı "sanırım siz hayatı anlamamışsınız!"

KAÇ YILDA BİR GELİR BARIŞ GİBİSİ?

İtiraf ediyorum domatese patatese şarkı yaptı diye kınayanlardan biri de bendim. Büyük pişmanım şimdi.

ERGENLİK NEDEN BİTMEZ OLDU?

Çeşitli nedenlerden ergenliğini tamamlayamamış milyonlar adına, vakit kaybetmeden "bedelli ergenlik" uygulamasına geçilmesini talep ediyorum. Mezarda ergenliğe hayır!

KARGALAR 200 YIL YAŞAR MI?

Böyle bir geyik var. Nerden çıkıyor diye merak ettim, kökeni Antik Yunan ve Roma'ya dayanıyormuş.
Wiki'de şöyle diyor: Plutarkhos'un Hesiodos'un kayıp bir eserinden aktardığına göre, karganın ömrü insan ömrünün dokuz katıdır. Geyikler kargalardan dört kat fazla yaşarken, kuzgunların ömrü geyiklerinkinin üç katı kadardır.
Gerçekte kargalar ortalama 15-20 yıl yaşar. İlginç olan karganın yaşı değil zekasıdır. Konuyla ilgili yüzlerce video var internette. Bazı araştırmalar 7 yaşındaki bir insan evladı kadar zeki olduklarını söylüyor.

İNSAN İNEĞİN SÜTÜNÜ İÇMEYİ NERDEN AKIL ETTİ?

Benim için, insanoğlunun inek sütünün tadına ilk defa bakması, tarihte ayılıkla hayalgücünün buluştuğu o ender ve büyülü anlardan birdir. Bugünkü süt endüstrisi, tarihte ilk defa bir ineğe şöyle bir bakıp "anamızın sütünü içiyorsak bunda da sıkıntı olmaz" diye düşünen o meçhul abinin heykelini dikmeli.

ESKİMO'YU KUTBA BAĞLAYAN NE?

Artık Eskimolara Eskimo demiyoruz "İnuit" diyoruz OK de bu adamlar oralarda hala naapıyor? Götün donuyor işte, memleket şartları çetin. Hadi atan-deden ren geyiği peşinde oralara kadar gitmiş de sene olmuş 2015 seni tutan ne. Sıcak denizlere insene. Hiç değilse Ayvalık, Akçay.

BİLİMSEL GELİŞMENİN İNSANI MUTSUZ ETTİĞİ BİLİMSEL OLARAK KANITLANIRSA NE OLACAK?

Belki de çoktan kanıtladılar, halka açıklamıyor şerefsizler.

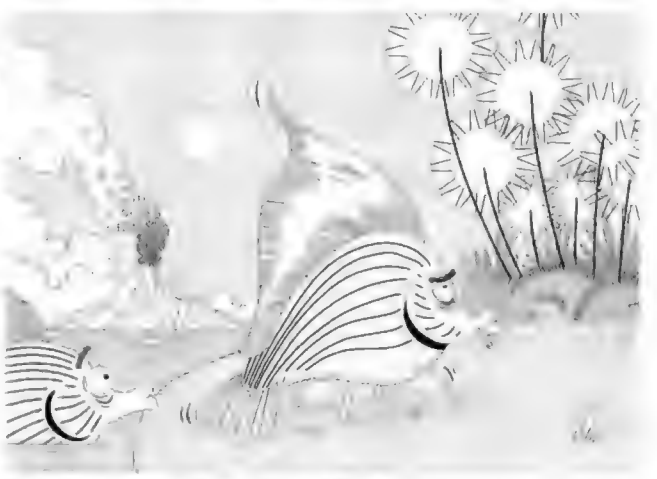

KARAYA ÇIKAN İLK CANLI NEYİN PEŞİNDEYDİ?

Her şeyden vazgeçtiyse demek ki.
"Ayağın toprağa basacak kanka, toprak tüm elektriği alıyor diyolla"
"He valla! Her şeyin hormonlusunu yiyoruz. Karaya yerleşelim domates yetiştirelim."

KING KONG NERDEN ÇIKTI?

King Kong beyaz Amerikalıların Afrika kökenli vatandaşlarına yönelik "ormandan gelen bu iri kara tipler şehrinizin içine edecek, manitalarımıza sulanacak" paranoyasından doğmuştur. Benzer şekilde Godzilla da Japonların bilinçaltındaki şehirleri yerle bir eden çirkin iri Amerikalıdır. Peki Türk sinemasında böyle yaratık çıkar mı? Sanmam. Neden? Çünkü bizim bilinçaltımızda böyle tipleri yaşatmazlar. Niye? Çünkü bilinçaltımıza uğrayan karşısında alayına giderli semtin çocuklarını bulur. Bizde yanlış olmaz!
Not: King Kong kesin anlattığım gibi de Godzilla'ya bi bakın, emin değilim

EN SÜPER "SÜPER ÖZELLİK" HANGİSİ?

Bence en süper özellik güzel sestir arkadaş, Güzel sesli kanka ise en güzelidir, gözünden lazer çıkaran, lastik gibi uzayan adamı naapıyim ben. Dost meclisinde 'çile bül-bülüm'ü bülbül gibi şakıyan biri varsa o meclisin neşesi daim olur, dert tasa kalmaz, sabahlar olmaz.

İNSANIN KENDİNE ALERJİSİ OLABİLİR Mİ?

Benim var sanki. Zaman zaman tutuyo. ilacı, tedavisi, kaçışı falan yok. Arada kendimden sıkıldığım da oluyo, gidecek yer yok.

KURTADAMIN BİRİ AYA GİTSE NE OLUR?

a- devamlı kurtadam kalır
b- bi kurtadam / bi normal adam - sürekli değişir durur, loop'a girer
c- dolunayı hiç görmeyeceği için normal adam olur
d- normal zamanlarda kurtadam, "dolundünya" çıktığında normal adam olur
e- diğer (belirtiniz)

SÜPER KAHRAMAN EV ARKADAŞIM OLSA HANGİ EV İŞİNİ KİTLERDİM?

Örümcek Adam:
Toz alma (babuş seninkiler her köşeyi ağ yapmış)
Süpermen:
Ortalığı toplama (anne kapıdaymışcasına)
Fantastik dörtlüdeki alevli:
Yemek yapma (Çorba taşacak, bunun altı nerden kısılıyor)
Bayan Amerika (Wonder Woman'dı sanırım o, neyse):
Ütü! (çünkü iyi bir ev kadını yaptığı ütüden belliieeaarrghhhh!! - ütüyü suratına yedi!-)

ISSIZ ADAYA DÜŞSEN NE YAPARSIN?

Yeteri kadar "kokonat" varsa hiç sesimi çıkarmadan otururum. Öyle "keşke yanıma 3 şey alaydım, yok o gemiye binmeyeydim" vb. muhabbetine hiç girmem, kafamı dinlerim. Dış dünyayı da hiç merak etmem, interneti minterneti özlemem, lüzumundan fazla kedi videosu gördüm zaten. Es kaza yakından bi gemi geçerse de ağaçların arasına saklanırım, huzurumu bozdur-mam. Kokonat varsa sorun yok yani, kokonat yoksa da "çokonat" yerim.

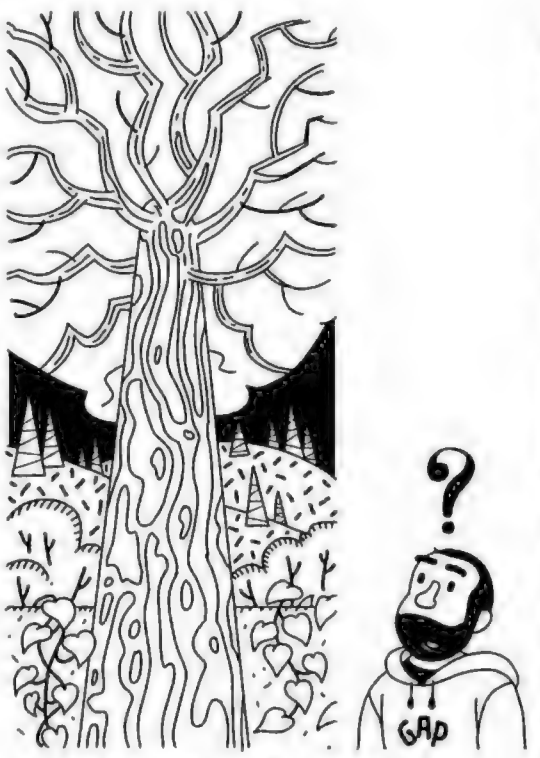

DOLMABAHÇE'DEKİ ÇINARLAR HALA BÜYÜYOR MU?

Büyüyorsa yılda kaç cm? 20 yıl önce okula giderken heybetlerine hayran hayran o yoldan yürürdüm. Şimdi daha uzamış olabilirler mi? Ağacın ergenliği erişkinliği falan oluyor mu?

ZOMBİLERLE ARAMIZDAKI HUSUMET NE ZAMAN SON BULACAK?

Kız alıp verelim bari.

U Z A Y Ç Ö P Ü

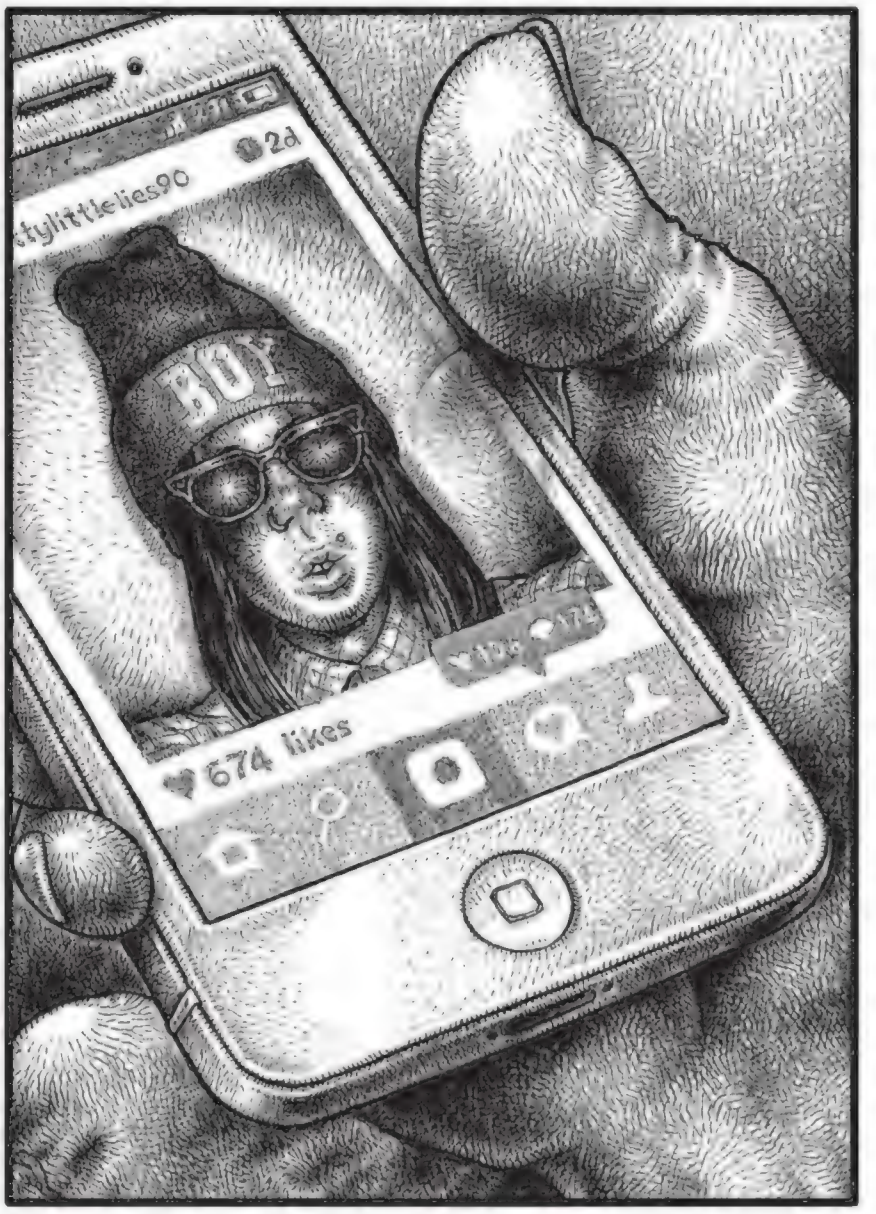
prettylittlelies90
2d
674 likes

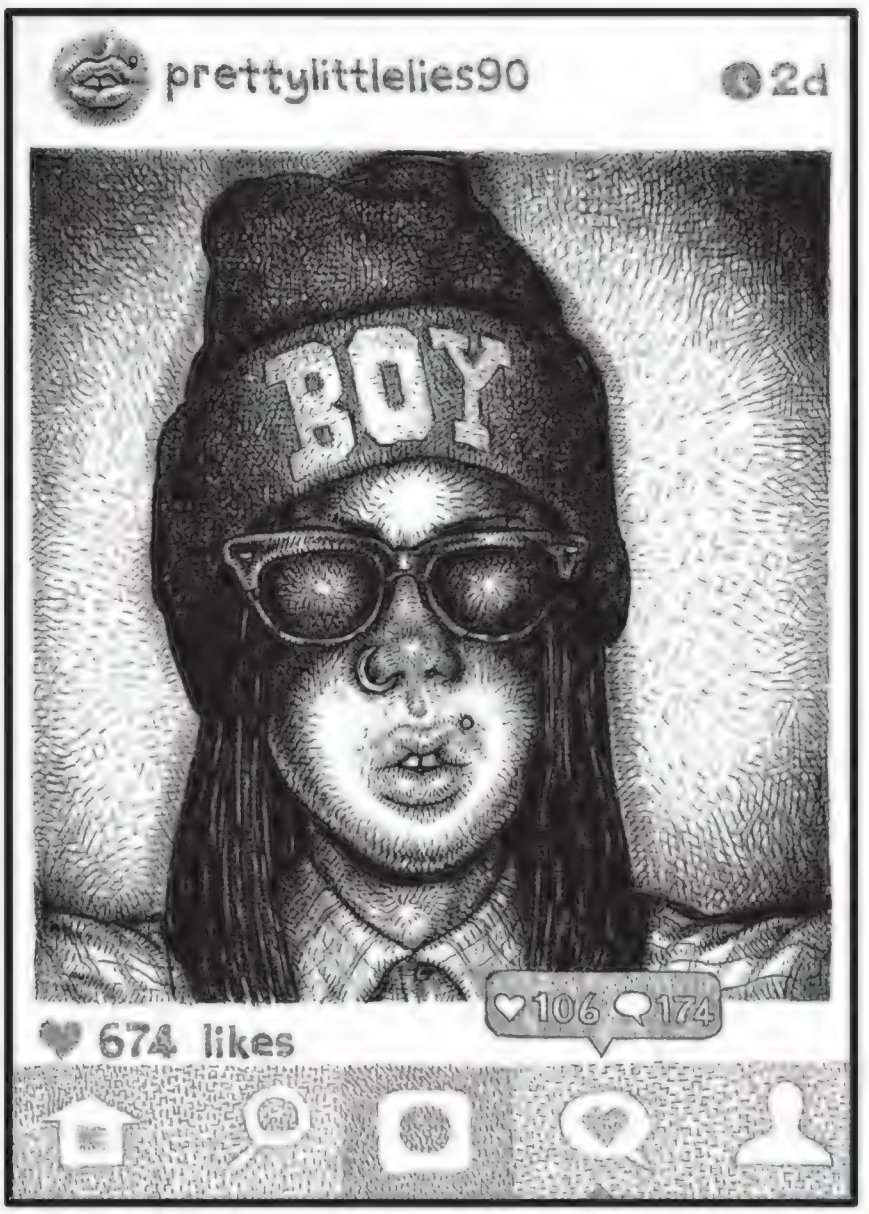
prettylittlelies90
2d
BOY
106
174
674 likes

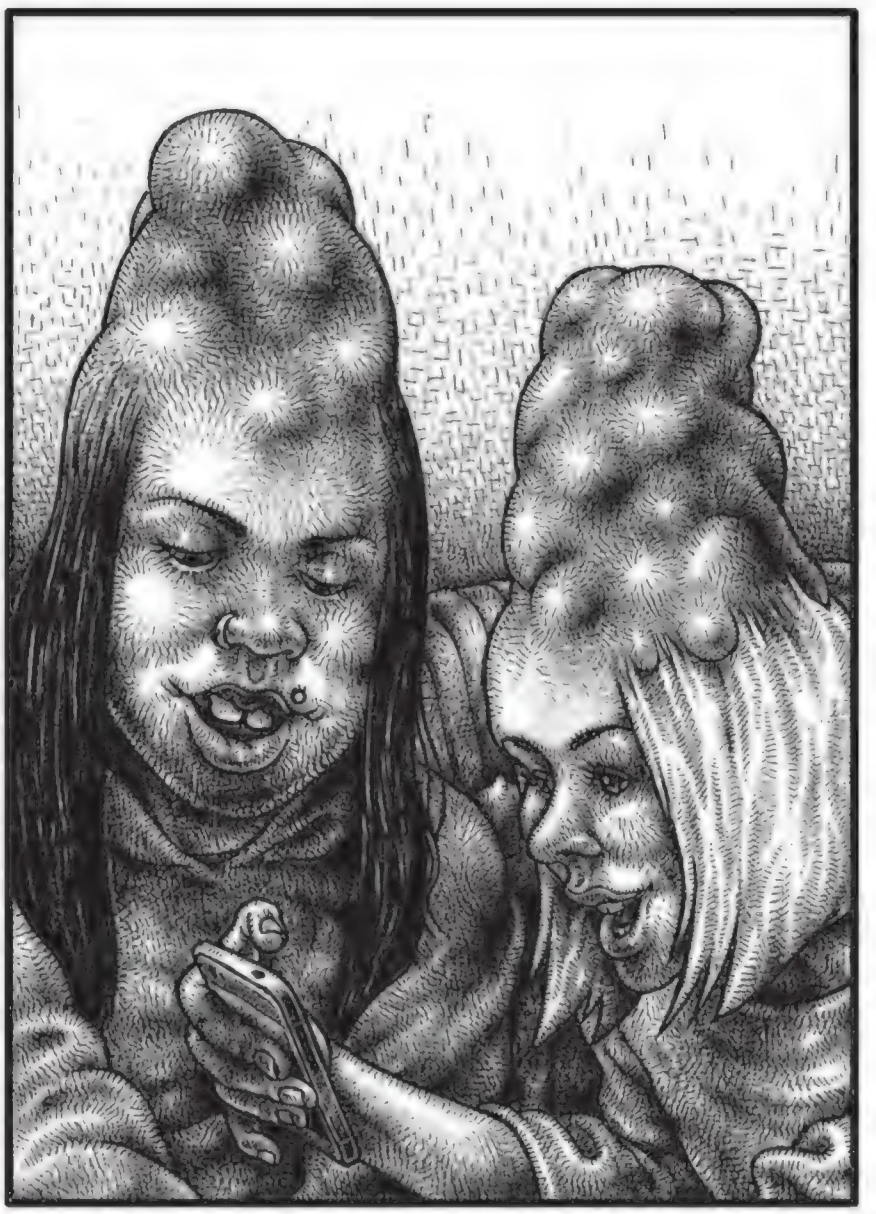

"BİL MUKAVELE"

Çocukken gerizekalıydım ben...

Vallahi... Her şeyi yanlış biliyo'muşum... Sonra sonra aydım...

Her şey altı yaşlarında başladı aslında... Babaanneme gıcık oluyordum. Rahmetli.... Ne zaman babaanneme gitsek "Ekmek yer misiniz" diyordu. Yoo niye ekmek yiyelim? Yanında bişey yok mu? Bari peynir koysaydı yanına... Yemedim tabi. Kuru kuru niye ekmek yiyeyim? Bu yüzden sırf ekmek yiyeceğiz diye babaannemin ekmek tekliflerini reddedip hep aç kaldım... Meğer kadıncağız yemeğe ekmek diyormuş... Canım babaannem.

Açlıktan olsa gerek! bir gün İzmir Kemeraltı'nda ayakkabıcıya kaporta vermeyi teklif ettim. **"Amca ben bu ayakkabıyı çok sevdim... Beş lira kaporta vereyim mi?"** Adam yüzüme bakar; ben ona bakarım... Meğer kaporaymış o... Ama ayakkabıcıya kaporta vermek çok eğlenceli olmaz mıydı? Hem daha karlı... Neyse. Zaten o sıra akrabaların büyük oğulları kızları birden bire manastıra gitmeye başladılar. Farklı farklı ülkelerde manastıra gidiyor herkes.. Allah Allaaah... Herkes rahip ve rahibe olmak isteğinde.. Entresan.. Ben de mi gitsem yav? Kilisede sessiz takılmak... Vardır bi' bildikleri.. Derken benim master'ı manastır olarak bildiğim gerçeği ortaya çıktı...

Üstüne soğuk bi duş alaydım... Duş dediğin zaten üç beş dakika... Ama çıkınca saatler olsun diyo'lar.. Biraz daha mı kalsaydım ya? Saatlerce yıkanmak mı lazımdı... Yoo.. **"Sıhhatler olsun"**muş o zaten...

Sıhhatimizin yerinde olması önemli.. İnsanlar ben küçükken et benleri yüzünden ölüyorlardı... Tabi... Babamın akrabası bir teyzenin et benleri vardı. Bayılırdım oynamaya... Parmakla bıdı bıdı sallarsın onu... İç gıcıklayıcı bir rahatlama olur insanda... Bir gün nası' oynadıysam, teyzem **"Et benini sakın koparma kanser olur insan"** dedi... Et beni kopunca insan ölüyomuş... Yıllarca et beni olan herkes ölmek üzereydi gözümde... Yazıktı.. Günahtı... Ama kimse ölmedi; sakat atlar öldü hep... Ve hepiniz onların etini yediniz.. Ben sakat at yemem.

Emrah'ın bi filmi vardı... Atın bacağı kırılır, babası da gelip atı tüfekle vurup şöyle der; **"Ayağı kırılan atları vururlar oğlum..."** Haaa o zaman o atların eti hibe olmasın diye kasaplar o atların etini kesiyor ve insanlar da **"sakat at"** yiyor.. Yazıklar olsun... İnsan nasıl sakat at yer... Ben yemedim tabi... Uzun süre... Meğer sizin sakat at, benim sakat at değilmiş...

Son olarak çocukluğa sığındığım salaklıklarımı terk ederek üç sene önce öğrendiğim başka bir şeyi itiraf edeceğim. **"Vurgun yemiş misali gönlüm, tutuldu aşka...."** şarkısının bu sözlerinden ne anlıyorsunuz? Vurgun yemiş bir gönül. Yani zıpkınla vurulmuş bir yürek görseli... Yani vurgun yemek zıpkınla vurulmak aslında... Yani ben öyle biliyo'dum. Üç sene öncesine kadar.... Meğer o bambaşka bi'şeymiş... Hayır ben de diyorum gelen geçen denize dalıp dalıp vurgun yiyor... Bu kadar zıpkınlı adamın denizin dibinde ne işi var?

Ben gene iyiyim. Bi arkadaş anlattı. Midye dolmanın denizden o şekilde çıktığını sanan varmış. Pişmiş pirinçle...

Ama ne demiş Einstein? **"Hayal gücü bilgiden daha önemlidir..."**

"E bu kız valla gerizekalıymış" dediğinizi duyar gibiyim...

Bil mukavele...

Gupse Özay

MEMLEKETİN RÖNESANSLA İMTİHANI VE DÖRT BİR YANIMIZDAKİ MEDİCİ'LER

Vatikan'da San Pietro Katedrali'nde, Michelangelo'nun Pieta heykelini görmeden önce, bir Rönesans 'magnum opus'uyla karşılaşacağımı biliyordum. Özet geçiyorum: Büyülendim. Pieta'yı yapan ve yekpare mermeri ağlatan usta kör olmuş. Roma'da Pieta'yı, Floransa'da Davud'u ve İtalya'nın dört bir yanında, daha yüzlercesini sevgiliye bakar gibi inceledikten sonra, eve, Türkiye'ye döndüm. Heykeltıraş Mehmet Aksoy'un Kars'taki İnsanlık Anıtı'nı yıkıp Kars Meydanı'na da Dev Kaşar Heykeli diken ideolojinin hakim olduğu bir dönemde, elbette ki bir Mikelanj ya da Leonardo da Vinci çıkartacak değiliz. Onun yerine, örneğin İnegöl'de, göğe yükselen dev çatal ve ucundaki dev köfte heykeliyle sanatın dibine dibine vuruyoruz: Afyonkarahisar'daki sucuk heykeli, Susurluk'taki köpüklü ömür ayranı heykeli, Ankara Beypazarı'ndaki dev havuç heykeli, Konya Ilgın'daki dev şekerpancarı heykeli, Zonguldak Devrek'teki dev baston heykeli, Malatya'da 70.000 Lira'ya mal olan dev kayısı heykeli gibi daha binlerce şaheserle, rönesansın şahikasını yaşıyoruz. Heykel konusunda, Ankara'daki Gökçek hanedanıyla, tüm dünyada Floransalı Medici'ler dahil hiçbir hanedan, hatta Walt Disney'in hayal gücü bile hiç kuşkusuz ki yarışamaz: Ankara'nın dev kedileri ve keçileri, sanatseverlere parmak ısırtıyor. Elbette ki İstanbul da geri kalamazdı bu yarışta: Bayrampaşa'daki dev enginar, Libadiye'deki dev sarı plastik ördek, Acıbadem'deki dev kırmızı fil ve Alibeyköy'deki dev mısır koçanı, sanatseverleri, sanatseverlerin anladığı dilden yola getirecek cinsten. Heykelin yanı sıra, peyzaj konusunda da muasır medeniyetler seviyesini yakaladık diyebilirim: Edremit'in Altınoluk sahilini daha güzel hale getirmek için limanın hemen yanındaki sahil şeridini dev kayalarla dolduran yetkili mercilerimiz, madem o kadar taş koyduk ve deniz manzarasını da bir güzel kapattık, biraz da ağaç ekelim ulan diyerek, yalnızca iki tane palmiye ekmişler 100 metre arayla, o koca sahile. Miami Palm Beach'i aratmayan sahil boyundaki palmiyelerden biri sürekli tuzlu su yediği için, yaprakları yanmış ve dökülmüş; yapraksız, kahverengi, tüylü, kabuklu, arşa yükselen dev bir goril pipisi formunu alan ağaç gövdesi, endamıyla, etrafındaki banklarda oturan emeklilerin Rönesans ihtiyacını karşılayan soyut bir heykele dönüşmüş. Azamet, sanatın acı gücü, şehir planlamasındaki heybet ve peyzaj bilgisindeki doruk, işte budur! Biz, ağaç dikmeyi de elbette ki iyi biliriz!

AMATÖR OLARAK SENİNLE İLGİLENİYORUM

OZAN ÖNEN

KAFASI GÜZEL MANTARSEVER TOPLUM DERNEĞİ

Amatör olarak, mantarlara ayrı bir ihtimam gösteriyorum: Mantarlar bitki değil; fotosentez yapmıyorlar. Hayvan da değiller; sporla ürüyorlar. Fransız mutfağının hemen hemen her yemeğine giren mantar, mutfağımızda halen hak ettiği yerde değil; zira mantarın yıkanmaması gerektiğini, hatta, asla naylon poşede konmaması gerektiğini bile milletçe bilmiyoruz. Beyaz trüf denilen ve İtalya'nın Alba yöresiyle özdeşleşen mantarın kilosuysa, Avrupa'da 3.000 Euro'dan alıcı buluyor. Türkiye'de de birçok yerde trüf çeşitlerine rastlamak mümkün: Uyuşturucu bağımlısı haline getirilip kokain vb. arayan K-9 köpekleri gibi, trüf bağımlısı haline getirilen yaban domuzları ve köpekler, toprağın altındaki bu değerli mantarın yerini –genellikle meşe ağaçlarının dibinde- koklayarak buluyor ve toprağı kazarak çıkartıyor. Bu yüzden, kolunu domuza kaptıran mantar avcılarının sayısı da bir hayli fazla ve İtalya, domuz kullanarak mantar avlamayı bu nedenle yasaklamış. Fakat 'mantar safari'de domuzdan ya da mantardan daha tehlikelisi, insani cehaletin kendisi. Uğradığı herhangi bir köyde mantar satıldığını görünce, mal bulmuş mağribi gibi atlayanlara gelsin: Mikolog Jilber Barutçiyan'dan öğrendim; Barutçiyan, Muğla civarında, benim de çok sevdiğim ve Fethiye Yeşilüzümlü'de her yıl festivali de yapılan kuzugöbeği mantarına çok benzeyen Gyromitra Esculanta isimli başka bir mantar da yetiştiğini ve kızılgöbek, ekşimemed olarak da bilinen bu mantarı, yöre halkının çok sevdiğini ve köylülerin bunu Muğla pazarlarında sattığını, bazen de köylerine gelenlere ikram ettiğini anlatıyor. Barutçiyan'a göre; bu mantar öldürücü. Yani, misafirperver köylümüz, misafirlerine bir nevi uyuşturucu ikram ediyor. Yöre halkı da bu mantardan ölüyor, ama farkında değil: Çünkü birdenbire öldürmeyen bu mantar, pişirilmeden çiğ yerseniz öldürüyor veyahut pişerken, buharına maruz kalsanız bile, zehirliyor. Çok iyi pişirseniz de, bir süre bu mantarın yer aldığı menülerle beslenirseniz, böbrek yetmezliğinden ölüyorsunuz ama aradan uzun zaman geçtiği için, böbrek yetmezliğinden ölünce, mantarı suçlamak aklınıza gelmiyor. Yöre halkına "Ailede böbrekten ölen var mı?" diye soran Barutçiyan'a, köylüler şöyle diyor: "Ooo, bizim aile hep böbrekten ölür!" Akdeniz Foku Bademi'e, Muğla Karacasöğüt'te zorla sigara ikram edenlerin hikayesinden sonra rastladığım en tuhaf Muğla hikayesi bu. Dileğim, bu pek sevilen yöresel mantarın da dev bir heykelini Muğla'nın orta yerine dikmemeleri; aksi haldeki manşetleri şimdiden görebiliyorum: "Oooo! Muğla hep böbrekten ölür!"

KİŞİ BAŞINA DÜŞEN GAYRİSAFİ MİLLİ HASILA

Altınoluk'un sürreal sahil şeridini incelerken, sahil kafelerinden birini işleten Hüseyin Yonar abi anlattı: Birkaç yıl önce, o ve arkadaşları, İzmir Kordon'da yürürken, doğaçlama şekilde karar vererek ve eski bir Oğuz Aral karikatüründen yola çıkarak, İzmir Kemeraltı'ndaki Merkez Bankası binasına girip, x-rayden geçerek, ilgili işlemleri için sıra numarası alıyor. Sıra onlara gelince, bankodaki görevli arkadaşa, aynen karikatürdeki gibi şöyle diyorlar: "Biz, kişi başına düşen gayrisafi milli hasılamızı almaya geldik!" Hüseyin abi diyor ki "Boş ifade ne demek, işte o an veznedeki arkadaşın yüzünden öğrendim: Boş, bomboş bir bakış." "Nasıl yani?" diyen görevliye, şöyle de çıkışıyorlar: "Size güvenerek tüm paramızı harcadık! Şimdi, kişibaşına düşen gayrisafi milli hasılamız kaç liraysa, bize tek tek ödeme yapacaksınız!" Gerçeklerin karikatür, karikatürlerin gerçek olduğu bir kişi başına düşen gayrisafi milli hasıla olayını da ben aktarayım: Troya Antik Kenti'ni hemen hemen her yıl dolaşıyorum. Son gidişimde, çok çişim gelip de bir umumi tuvalete kendimi zor atmıştım. Boşaltım sonrası, bir Ata Demirer esprisini de anımsayarak, Plevne öküzleri kadar rahatlamış bakışlarımla, tuvaletçi abimize sordum: "İşler nasıl abi?" Soruyu sorduğum roman abimizden aldığım yanıtı, Karl Marx bile veremezdi: "Memlekette para yok! Yemiyorlar, içmiyorlar ki sıçsınlar, işesinler!" Hemen ardından, abimiz, Nobel'li ekonomistlere parmak ısırtacak şu tespiti patlattı: "Yanlış anlama... Milletimiz ne zaman buraya gelip büyüğünü yaparsa, memlekette bok gibi para var demektir. Adamın parası yoksa, yemiyor içmiyor; yiyip içebilen de gidiyor, ağaç dibine yapıyor. Bana niye para versin beyav?" Çanakkale umumide vaziyet bu: Sayesinde kendimi pek zengin hissettiğim umumi tuvaleti işleten abimiz, kişi başına düşen gayri safi milli hasıladaki yükseliş grafiğini, işte bu şekilde hesaplamış: Ekonomi literatürüne, Troya topraklarından mütevazi bir katkı.

• *amatorolarakseninleilgileniyorum.com - twitter.com/ozanonen* •

DEĞİŞİK HEDİYE
SEN ALDIN SONRA BEN ZATEN KİM Kİ?
?!
AY BEN UNUTTUM YA EROL BEYİN DOĞUM GÜNÜNÜ!.. AFERİN ŞENOL! ÖĞLEN DIŞARI ÇIKIYIM DA...
SİBEL CAN DESENLİ MENDİL ALDIM SERAP ABLA!..
SALAK... MENDİL ALMIŞ... EN DEĞİŞİK HEDİYEYİ BEN ALICAM! ACAYİP DEĞİŞİK ALICAM!
HEDİYELİK EŞYA
AÇIK
MESELA BU ÇOK İLGİNÇ Bİ LAMBA. HEM YUVARLAKLARI YÜZÜYO SUDA. HEM DE MÜZİK ÇALIYO.
MÜZİKLİ ÇALIYO.. DAA İLGİNÇ MESELA?..
ŞU NE ÖRNEĞİN! ?..
KOKUSUZ KÜL TABLASI! ÜSTÜNE BASINCA ÇALIŞIYO!..
Bİ DE ŞU VAR, SÜPER: BAKIN! ÇOK HOŞ Bİ KAMYON, ŞÖYLE ÇEKİNCE BİRDENBİRE GAZETELİK OLUYO...
EVET...
ELİNİZİ ÇIRPINCA, KALEMİN YAZDIĞI UÇ DEĞİŞİYOR...
DEĞİŞİYO...
ÇIRPIN!.. ÇIRPIN... SERT!
ÇAP!
ÇAP!
ŞURDAKİ GEMİ MAKETİ Mİ?
YOK! ŞİŞE İÇİNDE HELİKOPTER MAKETİ O!
ÇARLİ ÇAPLİN SAAT VAR! AYAKLARI SALLANIYO!
BAKIN, BU DA ÇOK İLGİNÇ: MIKNATISLI YUMURTA DÜNYA!..
OFF... ALLAAM, MİYDEM BULANDI!.. ÇOK İLGİNÇ SAÇMASAPAN ŞEYLER VAR Bİ SÜRÜ. ASLINDA İLGİNÇLİK GÜZEL AMA, ÇOK DA İLGİNÇ OLUNCA BEYNİM YORULUYO!.. KEŞKE HERKESE AYNI HEDİYE ALINSA!.. DÜNYA UZMANLAR KURULU Bİ STANDART BELİRLESE... BEN GÜCENMEM MESELA! GÜCENEN EVİNE GİTSİN!..
EROL TİCARET
EROL TİCARET Mİ? EVET HANFENDİ. ELEMANINIZ BURADA. ANLADIM. DOKUNMIYCAM, KENDİ KALKIYO...

METİN FİDAN

METİN FİDAN

AŞK
SPOR
EROL TİCAR
CUMARTESİ
"Onunla hiç yat-madım" ünlü şarkıcı itiraf etti
YAZI:
AŞK, İNSANIN KARŞISINA HİÇ BEKLEMEDİĞİ ANDA ÇIKAR!
HİÇ BEKLEMİ-YOM Kİ BEN ZATEN...
ZİRR RR!
AY!
KİM GELDİ!.. BANA MI! BENİ Mİ SORU-YOLAR?..
SENİ NİYE SORSUNLAR LAN!.. ARKADAŞIM GEL-Dİ... GEÇ CEMAL...
ZATEN BEN HİÇ BEKLEMİYODUM Kİ... NE BEKLİYCEM!..

YOO... HİÇ BEKLEMEM BUNU KENDİMDEN... BEKLEMİYOM YANİ!..
YENİ KREMALI BİSKÜ-VİMİZİN TADINA BAKAR MISINIZ LÜTFEN?..
SAĞO-LUN!
AY NE DEMEK.. HİH HİİH!..
KAM-PAN-YA!
HİİÇ BEKLE-MİYOM VALLA.. KESİN-LİKLE.
YOO.. BEKLEMİYOM! BU SAYILMAZ.. DURUP YEMEK YİYOM ŞİNDİ.
BÜFE
CİĞER.. TAVUK.. HAMBURG.. GORALI...
YALAN! HER GÜN BEKLİYOM AŞKI ALLAAM! HER DAKİKA BEK-LİYOM! TÜH! BEKLEDİM İÇİN DE YAŞAYAMIYCAM AŞKI!.. AMA BEKLEMEDEN DE?.. OFF! ÇOK KARIŞTI HAYAT!..

ALİ'NİN 2. SEKSİ HAYATI

SELAM, BEN YİRMİ İKİ YAŞINDA BİR ÖĞRENCİYİM. ÜÇÜNCÜ YILIMDA HALA BİRİNCİ SINIFIM, İLK İKİ YIL DERSLERE GİTMEDİM.

AYRICA DÜMDÜZ BİR HAYAT YAŞADIM. ŞİMDİ SİZE EN İLGİNÇ ANIMI ANLATACAĞIM, GERÇİ ANIMIN İÇİNDEKİ DİĞER KİŞİNİN ANISI DAHA İLGİNÇ,AMA OLSUN.

KFZ... KİM O?

BENİM BE, ALİ.

FELAT DELİBALTA

ÇOK UTANÇ VERİCİ. AİLEMLE BABAMIN YENİ ORTAĞININ EVİNE MİSAFİRLİĞE GİTMİŞTİK. HERŞEY ORDA BAŞLADI...

HOŞGELDİNİZ!

ANNEMLE BABAM BOŞANIYORLAR. SENİNKİLER SEN LİSEDEYKEN BOŞANMIŞTI Dİ Mİ? ÖYLE HATIRLIYORUM.

ÜZÜNTÜMÜ BİR TEK SEN ANLAYABİLİRSİN ŞU AN...

N'OLDU Kİ?

SELAM, ÇOK KÖTÜYÜM YA. SEN ANLARSIN DİYE DÜŞÜNDÜM.

MERABA, HADİ YA, ÜZÜLDÜM. N'OLDU?

PİYASA TEHLİKELİ.

DİKKATLİ OLMAK LAZIM. DOLAR YÜKSELECEKMİŞ.

KATILIYORUM ÜSTAD.ÇİN'DEN KUMAŞ GETİRMEDEN ÖNCE İYİ DÜŞÜNMELİYİZ. GERÇİ BİR YANDAN ARAP AKINI...

... VAR BİLİYOSUN. BU FIRSATA ÇEVRİLEBİLİR, AVRUPAİ MODA YERİNDE DAHA DOĞU MODASI ŞEYLERE GİREBİLİRİZ.

BEŞİKTAŞ BU SENENİN EN İYİ TAKIMI MİRİM, GERİSİ BOŞ.

FENERBAHÇE BOŞ DEĞİL ÜSTAD.

ŞİMDİ EKONOMİK GELİŞMEYİ GÖZ ARDI EDEMEZSİN MİRİM. HÜKÜMET POLİTİ...

ORDA DUR ÜSTAD! SEN DE GELİŞME YALANINA İNANIYORUM DEME. ÜRETİM VAR MI ÜLKEDE? YOK?!

ÜRETİM OLMAYAN YERDE GELİŞME NASIL OLUR? SORUYORUM SANA!?

ŞİMDİ BİR DAKKA!

DUR DAHA TARTIŞICAZ, ÖNCE Bİ LAVABOYA GİDİYİM DE, MEH MEH..

MUHABBETİNİZE DOYUM OLMUYOR, AMA BENİM MUTFAKTA BİRAZ İŞİM VAR, BİTİRİP GELİYORUM.

...

...

NERDE KALDI BUNLAR YA? Bİ BAKALIM.

BABAMLA O KADIN İLK GÖRÜŞTE AŞIK OLMUŞLAR, BALAYINA BİLE ÇIKTILAR. ANNEM KAHROLUYO KAÇ GÜNDÜR. BEN DE ÖYLE. HİÇ AFFETMEYECEĞİM BABAMI...HA!?

KOLTUKLA YANIMA MI GELDİN SEN?

Perihan Mağden: "Yavşaklardan intikamımı alacağım!"

Dergimizin ilk röportajını Perihan Mağden'le yaptık. Bahadır Boysal'ın da iştirakiyle, çayla başlayan muhabbet, şarapla nihayete erdi. Esas civcivli mevzular ve dedikodular kayıt cihazı kapanınca başlasa da daldan dala, lezzetli bir söyleşi oldu, buyurun...

Mesud Ata: Evden, insan içine çıkıyor musunuz? İnzivada mısınız?

Perihan Mağden: Kendi semtimde, sayfiyede yaşıyormuş gibi yaşıyorum. İstanbul'dayım ama başka bir ülkeye göç etmiş gibi yaşıyorum. Taksim'e bile çok az gelmeye başladım. Çok rahatsız oluyorum. Bir lisenin avlusunda nasıl dolanmak istemezsem Taksim'de de dolanmak istemiyorum. Cihangir'e yıllardır hiç gitmiyorum. Çünkü kalabalık ve piyasa yerlere hiç tahammül edemiyorum.

Mesud Ata: Habitatınız neresi?

Perihan Mağden: Arnavutköy-Etiler-Levent üçgeninde yaşıyorum. Bir de Kurtuluş'a gidiyorum arada. Kurtuluş'u çok seviyorum ve beğeniyorum. Bence İstanbul'un en güzel semti. Daha medeni bir yer.

Mesud Ata: Kentsel dönüşümü, inşaatları, TOKİ'leri nasıl buluyorsunuz?

Perihan Mağden: Ben çirkin bulmuyorum. Orası burası çirkinleşmişse ve nüfus artmışsa başka yerlere doğru kayabilirsin bence.

Mesud Ata: Siluet mahvediliyor, şehir harap ediliyor...

Perihan Mağden: Ben Gökkafes için mücadele ettim, hayatımın kaç yılını harcadım. Süzerler beni takip ettirdi. Cep telefonunun yaygın olmadığı zamanlardı, gelip ev telefonuma böcek koymuşlar. Emniyetin özel bir birimi, bana uzaktan çekilmiş fotoğraflarımı gösterdi... O önem çileli zamanlar geçirdim, ama değişen hiçbir şey olmadı.

Bu artık kaçınılmaz bir şey bence ve sürekli "Eyvah! Emek Sineması gitti!", "Eyvah! Beşiktaş'ta Bulgar'ın yeri gitti!" filan diyerek yaşamak da istemiyorum. Milletin bu kadar açgözlüyse, bütün bunları istila ederek yaşamak istiyorsa, yaşasın. Ben de kendimi kahredemem artık. Artık bir yerden sonra ya meczuba bağlayacaksın ya da sokakta inşaat jandarması olarak yaşayacaksın.

Mesud Ata: Dünyada da toplumsal hareketler hep kent meselesi etrafında gelişiyor. Gezi Parkı da dahil olmak üzere son birkaç yılda pek çok toplumsal ayaklanma kent meselesinden ortaya çıktı.

Perihan Mağden: Fırtına Vadisi için ya da Hemşin için neden olay çıkmıyor? Bence Anadolu'nun yok edilmesi çok ciddi bir mesele İstanbul'un siluetinin yok edilmesinden.

Mesud Ata: Nasıl olay çıkmıyor? Kaz Dağları'ndan, Karadeniz Sahil Yoluna, HES'lere, Nükleere kadar pek çok alanda ekolojik mücadele veriliyor yıllardır. Ama sesleri duyulmuyor yeterince.

Perihan Mağden: Osmanlı'da halkla denizin irtibatı her zaman muhafaza edilmiş. Simdi halkın denizle irtibatını kesiyorsun, bu korkunç bir şey. Denizin kenarı sadece zenginlere ait; yalılar var, otel yapıyorlar... Halbuki eskiden insanlar çok uzun mesafeler boyunca deniz kenarından yürüyebiliyormuş. Karadeniz'de de bunu yapıyorsun, gerçek anlamda halkın denizini çalıyorsun.

Rize'de yapılan bir evin denize bakan balkonunu yapmışlar ama balkona kapı yapmamışlar. Onu yapan müteahhit memleketin inşaatını yapıyor işte. Ben şöyle düşünüyorum artık; Türkler böyle yaşamak istiyorlarsa yaşasınlar. Türkler yüzyıllar boyunca sadece istilacılıkla yaşadılar.

Mesud Ata: Türk-İslam sentezinin sonucu bu. Türklerin istilacılığıyla, Ortodoks İslamcılığın fetihçiliğinin korkunç bir birleşimi gibi.

Perihan Mağden: Evet, ikisinin korkunç bileşimi. Fethin şimdiki karşılığı istila, işgal. Şimdi Viyana'yı işgal edemiyoruz, Anadolu'yu, kendi topraklarımızı, doğayı işgal ediyoruz. Hiçbir şey keşfetmemiş bir millet sadece istilayla, haraçla yaşamış. Şimdi bu içe dönük olarak devam ediyor.

> "Şimdi Viyana'yı işgal edemiyoruz, Anadolu'yu, kendi topraklarımızı, doğayı işgal ediyoruz."

Mesud Ata: "Şehrin yüzüne jilet atmak" demiştiniz.

Perihan Mağden: Evet, Tayyip Erdoğan'ın İstanbul'a yapmaya çalıştığı Bergen'e kocasının yaptığı gibi; "Madem benim değilsin bir gözün kör olsun" dedi, sonra dairesini yaktı, arabasını yaktı. En sonunda altı kurşunla öldürdü kadını.

Recep Tayyip Erdoğan ideolojisini de şu laflarla özetleyebilirim; "Ya benimsin, ya kara toprağın!" AK Parti bir kurumu, coğrafyayı ya da silueti ya ele geçirecek ya da öldürecek. Anadolu işgalciliğinin vahşi kapitalizmle bileştiği andayız. Amerika'nın en vahşi kapitalizmini bir takke gibi tepelerine geçirdiler.

Mesud Ata: Cumhurbaşkanlığı makamı Tayyip Erdoğan'ı sakinleştirdi mi biraz daha?

Perihan Mağden: Hiç sakinleşmedi, aksine... Bu leke gibi, çitledikçe azıyor. Putin tipi bir Cumhurbaşkanlığı yapıyor.

Bahadır Boysal: Rusya kadim bir uygarlık. Edebiyatıyla, güzel kızlarıyla... Biz de o da yok. Her şeyin patenti gitmiş. Kala kala simit kalmış patentini alabileceğin. Vitamini sıfır, şekli sıfır, her şeyiyle sıfır. Lavaş da gitti, o da Ermenilerinmiş geriye kaldı Simit Dünyası!

Mesud Ata: Beyaz ekmeği bırakın diyordu geçenlerde de. Obez Amerikalılara vs. benzemeyen dinç, sağlıklı, hizmete hazır güçlü millet?

Perihan Mağden: Bir de müdahil olmak var işin içinde. O gün aklına ne geliyorsa o konuda fetva veriyor. Önermiyor; doğru yolu gösteriyor, aydınlatıyor yolumuzu. Postmodern-fetvacılık bu.

Mesud Ata: AKP'yi destekleyip sonra pişman olanlar için "kullanışlı aptallar" dendi. Siz de AKP'ye destek verenlerdendiniz. Kızıyor musunuz bu lafa?

Perihan Mağden: "Kullanışlı aptallar" lafını kullananlar çok kullanışlı aptallar.

Mesud Ata: Neden?

Perihan Mağden: O lafı AK Parti'nin paralı askeri olup dönenler söyledi. O kadar şerefsiz durumdalar ki kendi dönüşlerini ve duruşlarını gerekçelendirmek için de liberallere laf atıyorlar. Sonuç olarak şöyle bakarım; ben ülkemde demokrasiyi mi destekledim yoksa maaşa mı bağlandım, başbakanın uçağına mı bindim ya da televizyonlarda program yapıp oradan para mı kaldırdım? Ben sadece pro-demokrat bir duruşa inanmak istedim. Çünkü hakikaten darbe

Röportaj: MESUD ATA

ve askeri güç yorgunuyduk biz. Bu benim için çok çok önemli bir şeydi.

Mesela benim Leman'a da bir borcum var. Vicdani ret mahkemem benim için çok travmatik bir süreçti. Leman o dönem beni kapak yaptı. Bu çok büyük bir el vermektir. O dönem kimse yanımda durmadı.

Askeri vesayete karşı çok büyük bir mücadele veriyorsun, sonra da "demokratik bir ümit ihtimali mi belirdi" diyorsun. AKP'nin ya da Erdoğan'ın demokrat olma ihtimalini sevdim, diye bir lafım vardı. Bu ihtimali sevdim ve bu ihtimal yanlış çıktı. Durum bu.

Mesud Ata: Devletin bir şekilde tokadını yemiş kesimler, devletin tokadının er ya da geç kendilerine döneceğini biliyorlar. Bir yandan da teşbih yapmak gerekirse, maymun maymunun kokusunu tanıyor. Ama liberaller herhalde evcilleşmiş, içgüdülerini kaybetmiş maymunlar olduklarından kokuyu alamadılar.

Perihan Mağden: Bence ayıp bir laf söylüyorsun. Bence liberaller siyaseten doğrucu olmanın gafletine düştüler. "Halkın kokusunu almak istemiyorum, onlar kokuyor" diyorsun. Ben on yaşımdan beri ateistim ve ateist olduğumu beş kere ilan ettim köşemde ama bir insanı dindar diye, bir kızı türbanlı diye, namaz kılıyor diye hor görmeyi ve ötekileştirmeyi çok ayıp addettiğim için de bu gaflete düşmüş olabilirim.

Mesud Ata: "Halk kokuyor" filan demiyorum; iki tarafın birbirini kokusundan tanıdığından, içgüdüsel bir şeyden bahsediyorum.

Bahadır Boysal: Cemaat ve "kokmayan dindarlık" var bir de...

Mesud Ata: Evet. Sahi, Zaman gazetesine yapılan operasyona karşı imza verenlerden biri de sizsiniz. Nuray Mert'le alt altasınız o imza listesinde...

Perihan Mağden: Soyadlarımız M harfiyle başlıyor çünkü. (Gülüyor)

Mesud Ata: Zaman'a niçin destek verdiniz?

Perihan Mağden: O kadar palavra bir gerekçelendirme ki. Bakın bu operasyon 17 Aralık'ın yıldönümünde yapılıyor! Bu kadar rövanşist bir şeyin samimiyetine nasıl inanayım. Korkunç bir komplo teorisini bize kakalıyor. Yolsuzluk soruşturmalarını kapattır, hiçbir şeyin hesabını verme, sonra şapkadan tavşan çıkar. Ben Zaman gazetesini okumuyorum ama Zaman'ın yayınlanmasının ne sakıncası var. İfade özgürlüğüne vurulan darbeye niçin karşı çıkmayayım kardeşim.

Mesud Ata: Ahmet Şık'ı ya da diğer gazetecileri de Cemaat ve AKP birlikte atmadı mı içeri?

Perihan Mağden: Onları içeri attıran Ekrem Dumanlı mıydı? Zaman gazetesi mi onları içeri attırdı? Şimdi de Yeni Şafak mesela Ergenekon organizasyonunun bir parçası oldu. Ergenekon'dan içeri girip çıkan kim varsa manşetten röportajını yayınlıyor. Bir de Ergenekon'la ittifak yaparak karşımıza çıkıyorlar. İçinde bulunduğumuz durumu iki ucu b.klu değnek olarak değerlendirebiliriz.

Bahadır Boysal: Bahçıvan şoföre, şoför aşçıya, aşçı uşağa sonra hepsi uşağa...

Perihan Mağden: Bu durumda ben ifade özgürlüğünün yanında durmak zorundayım, yoksa kendi dinime imanıma küfretmiş olurum. Ben ne yapacağım? "Evet abi, götürsünler, Allah bunların belasını versin, Zaman gazetesi kapatılsın, Samanyolu'na da el koyalım" mı diyeceğim? 17 Aralık'ın yıldönümünde böyle bir şeyin yapılması, burada saf ve temiz bir şeyin olduğunu gösterir mi! Hukuk herkese lazım...

Mesud Ata: Hukuk herkese lazım, diyorsunuz da Zaman'a destek atarken Cumhuriyet gazetesi yazarı Mustafa Balbay, Ergenekon'dan içeri alındığında "ne hali varsa görsün" demiştiniz.

Perihan Mağden: Hayır daha kötü bir şey söyledim; "bunlar benim düşmanım" dedim. Mustafa Balbay'ın darbe günlükleri var. Balbay'ın köşe yazma özgürlüğünü savunurum ama generallerle darbe kotarması özgürlüğe girmiyor.

Mesud Ata: E öteki de Yargı'dan Emniyet'e pek çok yeri ele geçirip operasyonlar yaptı?

Perihan Mağden: İspat etsinler, belge koysunlar. Mustafa Balbay'ın taş gibi günlükleri var elimizde. Adam herhalde iftiharla "ben yazdım" demeyecek. Oramiral Özden Örnek'in günlükleri için "başkası yazmış" dediler. Ben de o zaman şunu dedim; "Bu kadar çakma ama başarılı bir günlük yazmak için bu ülkede Balzac olmak lazım."

"Köşe yazıyorlar yetmiyor, televizyona çıkıp milletin kafasını orada da mikiyorlar."

Ayrıca şunu da esefle karşılıyorum; Ergenekon'un birden sütten çıkmış ak kaşıklaştırılması da çok tehlikeli bir şey. Yine hortlar ve ayağımıza dolanırlar kardeşim. O nedenle Mustafa Balbay'lara ettiğim kindar lafların arkasındayım. Benim mahkememi kimler bastırdıysa onlara kin duyacağım tabii, eşek miyim!

Mesud Ata: Kişisel bir kin mi bu?

Perihan Mağden: Siyasi olan kişiseldir, kişisel olan siyasidir. Benim "vicdani ret insan hakkıdır" yazım yüzünden mahkememi kim bastırttı? Ben onlara düşmanlık duymayacak mıyım? Askeri vesayetçi kafaların tasfiye edilmesini istiyorken burada da dindar bir vesayet tarafından kıstırıldığımızı gördüm. Onun için iki ucu b.klu değnek diyorum. Ben sonuç olarak Fethullahçı değilim ve tekrar söyleyeyim; Mustafa Balbay'ın köşe yazma

Sahte tasavvufi öğretiler çok satıyor. Elif Şafak'ın Aşk romanının 500 bin satmasının arkasında sahte spiritüalizm yatıyor.

özgürlüğünün arkasındayım, generallerle iş pişirmesini kriminal buluyorum. Darbeye yardım ve yataklık yapmak ayrı, köşe yazısı yazmak ayrı.

Mesud Ata: Fethullah Gülen'i nasıl buluyorsunuz?

Perihan Mağden: Nasıl bulayım... Benim dinle imanla bir alakam yok. Hiç tanımıyorum. Konuşmalarını hiç anlamıyorum ve takip edemiyorum.

Mesud Ata: Yaşanmaz artık bu ülkede, diyenler arttı gibi. Özellikle Gezi'den sonra. Siz de bu hissiyata giriyor musunuz hiç?

Perihan Mağden: 3-5 yılda bir giriyorum, kim girmez ki... Ama başkalarından daha az giriyorum ki hala buradayım.

Bahadır Boysal: Taraftarlar futbol izlemeye gitmiyor, insanlar kitap okumayı bıraktı Gezi'den sonra.

Mesud Ata: Sen mutsuz musun Bahadır?

Bahadır Boysal: Mutsuzluktan da beslenir hale geldik.

Perihan Mağden: Sen zaten hep öyle değil miydin?

Bahadır Boysal: Biraz tabiat meselesi tabii de, burada nasıl mutlu olacaksın...

Mesud Ata: Siz atmosferde ne görüyorsunuz?

Perihan Mağden: Ben atmosferde bir şey görmüyorum, ben atmosferde değilim. Aslında o kadar da mutsuz olduğumuzu düşünmüyorum. İtalya'da bir konuşmaya gitmiştik Murat Belge ile. "Şöyle hukuk ihlalleri var", "şu yok-bu yok" diye şikayet ettik Türkiye'yi. Ama sonra Murat Belge dedi ki "yanlış anlamayın, her şeye rağmen neşeli bir ülke Türkiye." O kadar doğru bir laf ki bu. Enerjik ve neşeliyiz günün sonunda. Bu faziletimizi gençliğimize borçluyuz. Toplumun yüzde 70'i genç olunca enerjimizi ne olursa olsun kaybetmiyoruz. Bence bu, bu toprakları yaşanır kılan en önemli şey.

Bahadır Boysal: Bir tarafta televizyonlarda sürekli dinden bahsediliyor. Her gün din din din! Kardeşim, dinin yakasını artık bırakın da din de rahat etsin...

Mesud Ata: Habertürk'teki kuantum, tasavvuf mevzuları mı?

Bahadır Boysal: Cinci hocalar, sufizm, kuantum çorbası... Tasavvufa da tam girmiyorlar ama batıni olduğu için.

Perihan Mağden: Sahte ruhsallık, sahte tasavvufi öğretiler de çok satıyor, onun da çok alıcısı var. Elif Şafak'ın Aşk romanının 500 bin satmasının arkasında sahte spiritüalizm yatıyor. Bir de Gülben Ergen'in Twitter'dan sürekli Mevlana'dan alıntılar yapması filan çok alıcısı olan bir şey, çok hoşlarına gidiyor...

Mesud Ata: Tasavvufu sünnileştirme operasyonu var bir de. Aşktan, seksten, şaraptan arındırılmış steril-sünni bir tasavvuf...

Perihan Mağden: Kendi işlerine geleni yanlarını alıp, kesip budayarak, evcilleştirerek sofralarına koymaları çok büyük bir açgözlülük...

Mesud Ata: Köşe yazmayı niçin bırakmıştınız?

Perihan Mağden: Bir nedeni başka köşe yazarlarını takmama özgürlüğüne kavuşmaktı. Çok kötü yazıyorlar, çok cahiller, hiç üslupları yok. Onları okudukça "hayat bir sudur iç iç kudur" gibi oluyordum. Onları okumaktan kurtuldum köşeyi bırakınca.

Mesud Ata: Roman da yazdınız o kadar ama hala köşe yazılarınızla anılıyorsunuz. Köşe yazılarınızın romanlarınızın önüne geçmesi sizi rahatsız ediyor mu?

Perihan Mağden: Yo, niye etsin. Onları da ben yazdım. Gayet beğeniyorum köşe yazılarımı. "Ekmek parası için yaptım, içim kan ağlıyor, aslında Kafka olacaktım" diyecek halim yok. Büyük bir şevkle ve iştahla yaptım.

Bahadır Boysal: Niye lezzetli köşe yazısı çıkmıyor hiçbir yerde?

Perihan Mağden: E vermeyince mabud, neylesin mahmut.

Mesud Ata: Bu kadar iştahla yazıyordunuz madem, niçin bıraktınız?

Perihan Mağden: İyi ki bırakmışım. Tamah etmemişim o mevkiye, o güce. Çok kıyak bir hareket yapmışım bırakmakla. Çünkü hem tekrara girecektim, hem sıkılmış bunalmıştım. Artık yeter dedim ve bıraktım. Bence bir şeyi bırakabilme gücü hayatta olabilecek en büyük güç ve bu gücü çok az görüyorum Türk toplumunda; kadınlar adamları bırakmıyor, adamlar kadınları bırakmıyor. Kimse ailesini, şehrini, semtini, işini, çişini bırakmıyor. Korkunç bir şey bu bence!

Mesud Ata: Bu dönemin köşecileri büyük bir siyasal dönüşümün aktörleri de

aynı zamanda. Bu bambaşka bir haz galiba onlar için.

Perihan Mağden: "Bu devrin adamı" olmaktan çok "tahriş" oluyorlar. Çok büyük bir güç bu. Hele televizyona da çıkıp milletin kafasını orada da mikiyorsan çok büyük bir ego tatmini sağlıyor onlara.

Mesud Ata: Televizyonla aranız nasıl?

Perihan Mağden: Haber programlarını hiç izlemedim, izlemem. Çok aşırı derecede sıkılıyorum. Bu Tarz Benim'i seyrediyorum. Türk post-modern kızlarının geldiği noktayı izledim. Birbirlerinin gözlerini oyuyorlar. İnanılmaz vahşi bir düello içerisindeler.

Mesud Ata: Gelinim Olur Musun filan vardı daha önce...

Perihan Mağden: Ona benziyor. O da

"Nur Yerlitaş Tayyip Erdoğan'ın bir türevi."

çok vahşiydi. Önce Gelinim Olur Musun, sonra Biri Bizi Gözetliyor, ardından Yemekteyiz... O da miadını doldurdu, şimdi sıra bunda. Bunlar popüler kültürde avamlığın, gladyatörlerin savaşı gibi. Birbirlerini parçalıyorlar, biz de dehşet içerisinde seyrediyoruz.

Mesud Ata: Nur Yerlitaş mıydı o kadının adı?

Perihan Mağden: Evet. Tayyip Erdoğan'ın bir türevi o. Kadında ses yok, müzik yok, fizik yok. Ya sen kendine nasıl bu kadar güveniyorsun? Kendini nasıl bu kadar beğenilesi, sevinilesi, katlanılası buluyorsun? Neyin var da bize bu kadar zulmetme hakkını kendinde görüyorsun? Aynı şey Tayyip için de söz konusu. Dehşet içinde, o psikolojiyi izliyorum.

Mesud Ata: Şimdi Twitter'da başka türlü bir şov ve teşhir var.

Perihan Mağden: Ben Twitter'da değilim ama o da bana dehşet verici geliyor. Orada da kısa menzilli atışlarla çok büyük bir mücadele var; avam ve vahşi bir şekilde birbirlerine saldırıyor insanlar. Ya da it sürüsü gibi grup halinde birine saldırıyorlar. En pis tarafı da anonim olması. Sıkıyorsa kendi adın-soyadın ve fotoğrafınla ol orada. Birisi senin kapına kutu içinde bok bırakıp kaçmış. Ama yan komşunsa ve kartvizitini bırakmışsa çok daha iyi hissedersin kendini. Çünkü sen de gider kapısına bırakırsın ya da kapısına sürersin o boku.

Mesud Ata: İfade alanlarının kapatıldığı, kıstırılmış bir ortamda; ana-babasından ya da devlet babasından korkan ve kendini ifade edemeyen gençler için de müthiş bir özgürlük bir yandan da.

Perihan Mağden: Peki beni kurtlar mı büyüttü! Ben adım sanımla yazdım her şeyi. Benim anam babam, devlet, bok püsür görecek diye üç buçuk atmadım. 200 defa dava edildim.

Mesud Ata: Sınıfsal bir durum da var ama ortada.

Perihan Mağden: Ben Beyaz Türk olarak korkmadan yazdım ve dava edildim. Benim sınıfımdan 200 kere mahkemeye verilen yok. Asıl Beyaz Türkler üç buçuk atarak yaşıyor hayatları boyunca. Ayrıca sınıf mınıf meselesi değil ben misantropum. "Kadın düşmanı" dediklerinde de çok bozuluyorum; ben insan düşmanıyım. Yaşım da ilerledikçe, mükemmel bir şekilde misantropluk okyanusunda yol alıyorum şilebimle. Ben sınıfıma kin ve öfke doluyum ama burada çok eşitlikçiyim; herkese kin ve öfke doluyum.

Mesud Ata: Ne oldu da böyle oldunuz?

Perihan Mağden: Annem çocukken sütümü vermemiş. (Gülüyor)

Mesud Ata: Etrafa bakınınca korkunç bir yavşaklık görüp onun bir parçası olmaktan imtina etmek mi bu?

Perihan Mağden: "İmtina" çok efendice, "ikrah etmek" diyelim.

Mesud Ata: Arkadaşlarınızdan, yakın çevrenizden farklı mısınız kişilik olarak?

Perihan Mağden: Onlar da bana benziyor. Mesela arkadaşlarımdan biri öğretim üyeliğinden, öteki reklam yöneticiliğinden istifa etti. Benim arkadaşlarımla ortak noktam bu. Biz terk edebilme özgürlüğü üzerine hayatımızı kurmuşuz. Kel kuyruk, başına buyruk olmak bizim için en büyük değer.

Mesud Ata: Bu, göçebe karakteri gibi. "Durmak ölümdür" der göçerler.

Perihan Mağden: Hayır aksine, evini kuruyorsun ve evinden çıkmıyorsun. Ben kaç nesil Beşiktaş ilçesinden çıkmamış bir ailenin çocuğuyum. Bence bu, göçmen olmaktan daha büyük bir göç.

Mesud Ata: Siz bir ara "ben bir antropolog gibi bir kabileyi yazıyorum, o kabile çıkıp bana bağırıyor" yazmıştınız.

Perihan Mağden: Onu popüler kültür figürleri için söylemiştim. Mesela Amerika'da Camille Paglia diye bir antropolog Madonna, Britney Spears gibi isimler üzerine ciddi ciddi yazılar yazıyor. Madonna'nın kalkıp ona cevap vermesi düşünülecek gibi bir şey değil. Hülya Avşar'ın da çıkıp bana cevap vermesini anlayamıyorum. Bir de sen kendini her gün teşhir ediyorsun, ben niye seninle ilgili görüş bildirmeyeyim.

Mesud Ata: Popüler kültür figürlerinden ibaret değil. Başka mevzularda yazınca da geliyor eleştiriler ve bunlar sizi rahatsız ediyor.

"Bu Tarz Benim'de Türk post-modern kızlarının geldiği noktayı izliyorum."

Perihan Mağden: Hangi eleştiriler? Twitter'da adam bana ana avrat saydırırsa, ben de ona saydırırım! Yazının karşılığı yazıyla verilir. Otursun yazı yazsın. Ama Twitter'dan bana küfrediyorsa göze göz, dişe diş... "Müşteri velinimetimizdir" mi diyeceğim. Esnaf ve Sanatkarlar Odası başkanı değilim ben.

Mesud Ata: Biri Twitter'da Alev Alatlı için "Perihan Mağden'in yaşlılığı" diye yazmış. Ne dersiniz?

Perihan Mağden: Ahmet Altan, ben Tayyip Erdoğan'ın şakşakçısıymışız gibi... Ayıp denen bir şey var. Kaç defa dava edildik. Tayyip Erdoğan, Radikal'de yazarken de Taraf'ta yazarken de beni sürekli mahkemeye verdi. Alev Alatlı üzerinde Parihan Mağden'e giydirmek fırsatçılığı bu. Benim ne AK Parti şakşakçılığımı gördün şerefsiz!

Mesud Ata: Alev Alatlı'nın açıklamalarını nasıl buluyorsunuz?

Perihan Mağden: Rezillik. Akılla, vicdanla alay eder gibi. 1984'ü yazarak diktatörlükle alay eden George Orwell'ı bulmuş da Daniel Defoe'yu nasıl bulmuş? Düşün düşün bulamadım. Korkunç!

Mesud Ata: Alev Alatlı aslında iktidarlarla hep böyle bir ilişki içerisinde değil miydi?

Perihan Mağden: Evet, şimdi sen söylerken hatırladım. Hakikaten bu kadın Turgut Özal'ın gülüydü, akıl danesiydi. Şimdi de bunların akıl danesi oldu. Biz bunları niye unutuyoruz? Dün Özal'ın danışmanı, bugün Erdoğan'ın ahbabı. Bu bir devamlılıktır.

"Tayyip Erdoğan'ın İstanbul'a yapmaya çalıştığı Bergen'e kocasının yaptığı gibi."

Aslında uzaktan insan olarak hoşuma gidiyordu; tek başına, yazıp-çizen içkici bir kadın... Ama iktidar şakşakçılığına tenezzül edeceğini beklemezdim. Normalde insan gidip öyle bir ödülü almaz; ne hakla bana bu ödülü vermek istiyorsunuz, der. Ancak onlar ödülü de kime vereceğini çok iyi biliyorlar.

Mesud Ata: Memleketteki aydınlığın kalibresi bu artık galiba. Alev Alatlı da oysa sık sık bundan şikayetçi oluyordu.

Perihan Mağden: Evet, "paçozlaşma" diye bir lafı vardı değil mi.

Mesud Ata: Var mı memlekette dik duran aydın?

Perihan Mağden: Bugün bir Aziz Nesin yok. Olsaydı iki saydırırdı şu ortamda. Bir Yaşar Kemal, aktif olarak siyasi görüş bildirsin istiyor gönül. Yaşlandı ama insan gerçekten böyle bir sese ihtiyaç hissediyor.

Mesud Ata: Etyen Macupyan'ın danışmanlığı?

Perihan Mağden: Ben normal buluyorum. O da baş ANAP'lı, her zaman sağcı geçmişi olan bir adam. Kaliteli eleştiriler getiriyor ama inanılmaz diplomatik bir dille.

Mesud Ata: Bir Yiğit Bulut değil tabii...

Perihan Mağden: Yiğit Bulut en meczup ulusalcıydı. Ekonomi yazıları okumak benim hobim gibidir. Vatan gazetesindeyken yazılarını okuyordum. O zaman nasıl ulusalcıydı inanamazsın! AK Parti ile ilgili yazılarında "Yunanlılar bizim devlet tahvillerimizi aldılar, vatan elden gidiyor" diyordu. Böyle yazan adam baş şamdancı oldu.

Güç bağımlılığı eroin bağımlılığı gibi. Bir eroin bağımlısı eroin bulmak için her şeyi yapar; soygun yapar, cinayet işler... Bazı insanlarda, özellikle medyadaki figürlerde de çok ciddi bir güç bağımlılığı var. Bence mesele bu.

Bahadır Boysal: Rasim Ozan, Yiğit Bulut gibi kraldan çok kralcı olanlar hep aileden eski CHP'liler bir de.

Perihan Mağden: Dönme psikolojisi o. Dönmeler en koyu dindarlar olur.

Mesud Ata: Yavuz Bingöl röportajını nasıl buldunuz? Erdoğan'ın Berkin'in annesini yuhalatmasını çok insani bir şey, demişti.

Perihan Mağden: Erdoğan'a "Benim bu işi yapmıyorlar sayın liderim. Önünüzde söz veriyorlar, sonra yapmıyorlar" dediği ve belediyeden konserler aldığı çıktı ortaya. Bunlar ticari ve tehlikeli alakalar. Ben Yavuz Bingöl'ün bu röportajı veresine şaşırmayı anlamıyorum aslında. Ama adam Alevi ve sembol bir kadın oğlu. Sol'un ekmeğini yiyordu. O sol ekmeği de baygınlık geçirtiyor insana. Allah'ıma şükür o sol ekmeği de hiç yemedim.

Mesud Ata: Artık hiçbir şeye şaşırmadığımız bir dönemdeyiz.

Bahadır Boysal: IŞİD de etkili oldu bu şaşırmama halinde.

Mesud Ata: Evet, bir yandan dünyada inanılmaz bir teşhir trendi var. IŞİD da videolarla, Twitter hesaplarıyla bu trendini çok iyi kullanıyor.

Perihan Mağden: Evet artık publiciten kadar varsın. Sürekli PR'larını yapıyorlar. Ulan sen IŞİD'sin kafa kesiyorsun, Twitter account'un da olmasın! Bence bir teşhir

"Alev Alatlı, Özal'ın gülüydü. Şimdi de bunların akıl danesi oldu."

çağında yaşıyoruz. Herkes teşhirci-röntgenci ve bundan kaçış yok. Bu Tarz Benim'de de kızlar teşhir mücadelesinde. Bütün kavga ilgi çekmek üzerine.

Mesud Ata: Bir yandan bu teşhir araçları, sosyal medya da daha evvel kendisini ifade etme alanı bulamamış yetenekler için de bir fırsat aslında.

Perihan Mağden: Peki ne oldu? Bir Jules Verne mi çıktı Twitter'dan? Twitter'da görünüp dünyamızı kurtaran biri çıktı da bizim mi haberimiz yok.

Mesud Ata: Öyle ama her çirkinlik kendi içerisinden başka bir hakikat de doğurur. B.k da gübre olur gün gelir.

Perihan Mağden: İnşallah. Bir yerden sonra belki gına gelecek ve yeter diyecek insanlar.

Mesud Ata: Siz nasıl yazılarınızda zehrinizi kusuyorsanız, insanlar da zehrini kusuyor işte orada.

Perihan Mağden: Ama ben hiç olmasa siyasi olanla ya da popüler kültürle ilgili zehrimi akıtıyordum. Amaçsız değil, amaçlı bir agresyon. Bir de bir amaca hizmet ederek yazıyordum; "bu çürük dalı keselim" kafasındaydım, ne kadar olabilirse...

Bir de mesela şarkıcı Adele, Twitter account'unu kapatmış çünkü çocuğun olduğunda "çocuğun gebersin" diye twitler atılmış. Çok iyi bir şarkıcı, dünya iyisi, efendi, kimseyi irrite edecek bir kadın da değil. Twitter'daki manyakların şan ve şöhretle de derdi var.

Mesud Ata: Siz de Münevver Karabulut'la ilgili tuhaf bir yazı yazdınız. Katledilmiş bir genç kızla ilgili "takma tırnakları vardı", "Cem'e 'sen erkek misin' demişti" gibi neredeyse cinayeti haklılaştıran şeyler söylediniz.

Perihan Mağden: Ben de kız çocuğu annesi olduğum için Münevver'in ailesiyle özdeşleştim ve Cem Garipoğlu'na o kadar büyük bir kin duydum ki... Ettiğim beddualeri sana anlatamam. Ama çocuk kendini öldürünce çok içim acıdı. Bütün mesele budur. "Yıllardır bundan nefret ediyordum, şimdi buna da acıdım" yazısıdır o. Çünkü ölümden öte köy yok. Çocuk kendini çok fena cezalandırmış.

Mesud Ata: Yazarken toplumsal bir yargıyı bozmak, bıçaklamak istiyorsunuz ama bu bıçağı topluma sallarken kızın ailesine de saplıyorsunuz, incitiyorsunuz.

Perihan Mağden: Hayır ailesiyle ilgili hiç bir kastım yok. Çünkü yıllardır o aileyle kendimi özdeşleştirdim.

Mesud Ata: Bu yüzden kendinizde hak buluyorsunuz?

Perihan Mağden: Evet. Bir de o çocuğun da ailesi var. Burada iki önemli nokta var; birincisi bunu yaptığında 17 yaşındaydı, ikincisi kendini öldürdü. Daha büyük bir cezayı kimse veremezdi. Bu kıza acımadığım anlamına gelmiyor ki! Yıllarca o kadar acıdım ki, kitabını yazmayı düşündüm bir ara. Ben pişmanlık duyanın önünde eğilirim. Dostoyesvski'nin bütün romanları da pişmanlığa dairdir. Bütün hayat bundan ibarettir; pişmanlık duymak ya da duymamak.

Mesud Ata: Empati mi kurdunuz Cem Garipoğlu'yla?

Perihan Mağden: Hayır, "empati" hiç hoşuma gitmeyen bir kelime. Hapiste çürüyor diye acımadım, "çürüsün" kafasındaydım, kendini öldürdükten sonra acıdım.

Mesud Ata: Toplumda sosyopati de yükseliyor değil mi?

Perihan Mağden: Evet, genel olarak sosyopatlık yükseliyor. Herkes palavracı. Ve herkesin şöhretle çok ciddi meselesi var. Sınıfsal kin çok daha haklı bir kindi. Bir serfe, feodal beye kin duymak şerefli bir kindir. Ama şöhretli insana kin duyuyorlar, çünkü şöhretli olmak istiyorlar. Bu çok acıklı. Bunu da çok sosyopatça buluyorum. Cem Garipoğlu yazısından sonra benimle ilgili "şöhreti bitti, göz önünde olmaya çalışıyor" diyorlar. Şöhretle dertleri var ama benim yok. Bunu ispat etmek için ne yapmam gerekiyor bilmiyorum, ispat da edemem...

"Ben insan düşmanıyım. Sınıfıma kin ve öfke doluyum ama herkese kin ve öfke doluyum."

Ayşe Arman, -St Benoit'li çocuklarla galiba- bir röportaj yapmıştı; çocuklara "büyüyünce ne olmak istersiniz" diye sormuştu, yüzde 85'i "ünlü olmak isterim" diyordu. Ben bunu çağın vebası olarak görüyorum.

Mesud Ata: Annelik nasıl gidiyor, emekli oldunuz mu?

Perihan Mağden: Annelik bitmiyor, ben bunu anladım.

Mesud Ata: "Biz babalarımızın tutmayan projeleriyiz" diye yazmıştım bir ara. Sonra sizin bir yerde "annemin projesiydim" gibi bir şey söylediğinizi görmüştüm.

Perihan Mağden: Ben annemin tutmuş projesiyim. Sen tutmamışsın, kendi derdine yan.

Mesud Ata: Kızınız proje mi?

Perihan Mağden: Ben çocuğumu proje çocuk yapmadım. İnsanın anne babası ne yaparsa kendi çocuğunda tersini yapıyor... Ben annemin sıradan biri olmasını isterdim. Belki kızım da bunu diyecek. Bazı insanlar "çok çılgınım", "damda uyurum", "benden delisi yok" diye röportajlar veriyorlar. Niye deli olmak istiyorlar ki anlamıyorum. İnsan normal olmak ister.w

Yalanlarla Yaşayanlar diye ikinci bir yazı kitabı yazmayı düşünüyorum. Yazarsam "Sosyal Pedofili" diye bir yazmak istiyorum.

Mesud Ata: Ne demek o?

Perihan Mağden: Gençlere çok düşkün insanlar var. Mesela 50 yaşında bir akademisyen 20 yaşındaki öğrencileriyle gezip tozuyorsa, içmeye sıçmaya gidiyorsa o sosyal pedofiliye giriyor. Ben gençlerle görüşmeyi hiç tasvip etmiyorum ve çok sıkıcı buluyorum. Tomasina dediğimde, Kuzey Vargın dediğimde, "Kördüğüm" dediğimde anlaması lazım. Bu referans noktaları genç kuşakta yok, dolayısıyla genç kuşakla konuşurken kendimi tur rehberi gibi hissediyorum.

Mesud Ata: Yeni kuşağa kızgın mısınız?

Perihan Mağden: Gençleri çok seviyorum ve beğeniyorum ama kanka olmayı çok çirkin buluyorum. Yaşlıların vampir gibi genç kanı emmelerinden söz ediyorum. Sen beni genç düşmanı olarak mı görüyorsun?

Mesud Ata: Anlıyorum söylediğinizi de gençlere karşı söylediklerinizde negatif şeyler var hep. Ben de çok karamsarım belki ama "madem gidişat bu, yapacak da bir şey yok, belki bundan güzel bir şey çıkar" umudu taşıyorum.

Perihan Mağden: Bence çok daha temiz ve iyi kuşaklar geliyor. Bir de Gezi günlerinde de o kadar korktum ki, 50 yaşlarındaki Türk-solcu kadro olayı ele geçirecek, genç çocukların mis gibi hareketini bunlar şimdi bayat ve b.ktan hale getirecekler diye korkuyla izledim.

Mesud Ata: Katı Kemalist diyebileceğimiz bir ailenin çocuğu artık anne-babasıyla tartışıyor. Mustafa Kemal'i seviyor, ona hayranlık duyuyor ama ona dokunup eleştirebiliyor da. Bence bu çok değerli bir şey.

Perihan Mağden: Bence de öyle.

Mesud Ata: Bu arada Yolsuzluk operasyonlarının yıldönümünde basın yasağı ilan edildi ama bir yandan 17-25 Aralık Yolsuzlukla Mücadele Haftası ilan edildi.

Perihan Mağden: Öyle mi, çok güzelmiş. Ben Türklerin yavuz hırsız olduğunu düşünüyorum. Şahsi hayatımda gördüm bunu; Kürt de çalıyor Türk de çalıyor ama Kürtler senden çalarsa boynunu büküp kabul ediyor. Türk feci şekilde yalan söylüyor, bir de seni suçlu çıkarıyor.

Mesud Ata: Siz Türkler şöyle, Türkler böyle diye çok yazıp çizdiniz. Nedir bu Türk düşmanlığı?

Perihan Mağden: Ben Türküm, Türkiyeliyim; Türkü de Kürdü de eleştirmeye hakkım var. Bir gün Türkler şöyle, Türkler böyle derken kızım "Yeter artık! Sen Türk değil misin?!" dedi bana. "Ben Türklere sataşırım, çünkü ben Türküm." dedim. Benim Türklere sataşma hakkım sonsuz çünkü ben Türküm. Ama yurtdışında bir yabancı sataşınca o kadar arızaya bağlıyorum ki o zaman Devlet Bahçeli elime su dökemez.

Avrupa'da konuşmaya çağrıldığımda birkaç kere arıza çıkardım; Türkiye milliyetçisi gibi cevap verdim. Yazarlar konferansında dünyanın farklı yerlerinden her yazara edebiyat soruldu, sıra bana gelince "Sizce Türkiye Avrupa Birliği'ne girmeye layık mı?" diye soruyorlardı. "Herkese edebiyatıyla ilgili soru sorulurken bana niye politikayla ilgili soruyorsunuz" diye kızarak cevap verdim birkaç yerde. Mısırlı, Lübnanlı yazara edebiyat soruluyor, ben niye diplomat olmak zorundayım. Bunu defalarca çok esefle kınadım.

Mesud Ata: Siz kendinizi bir Ortadoğulu gibi hissediyor musunuz?

Perihan: Hayır. Ayrıca ben Ortadoğulu olduğumuzu düşünmüyorum, biz Orta Dünya'nın bir parçasıyız.

(Söyleşide kısa bir aradan sonra konu Abdullah Öcalan ve kadın meselesine geldi bir şekilde, devam ettik...)

Mesud Ata: Öcalan'ın yıllar önce MedTV'de kadın, aşk, estetik üzerine konuşmaları vardı. Kürtler köylerde çift çanaklı antenlerle bunları dinliyordu 90'larda...

Perihan Mağden: Yıllar önce Pınar Selek ve Duygu Asena'nın da aralarında olduğu Top 50 diyebileceğim kadınlarla Diyarbakır'a gitmiştik. Kadının bu kadar güçlü olduğu bir yer görmedim. Bir de İsrail'de gördüm. PKK içerisinde de İsrail ordusunda kadınlar var. Kadına bu gücü vermezsen saray oyunları başlıyor. Kadınlara kalan entrikacılık ve bundan iğreniyorum.

"Beyaz Türkler üç buçuk atarak yaşıyor hayatları boyunca."

Mesud Ata: Ortadoğu'da kısmi de olsa seküler sayılabilecek iki coğrafya var; İsrail ve Rojava. İkisinde de kadının önde olmasının böyle bir izahı olabilir mi acaba?

Perihan Mağden: Olabilir. Şimdi konuşunca düşünüyorum; kadını orduya alan iki yerin de özgürleştiğini görüyoruz. Hem fedekarlık, hem eşitliktir bu. "Erkek savaşır ben evde muhallebi pişiririm" değil bu. Savaşıyor o da. Dünyada kadın devrimini gerçekleştiren tek hareket Kürt Hareketi. Çok önemli bu.

Mesud Ata: Meksika'da Zapatistalarda da kadınlar önde. Silahlı kadın birlikleri var.

Bahadır Boysal: İŞİD içerisinde kara çarşaflı kadınlar var. Asr-ı Saadet zamanından meşhur bir kadının adını vermişler birliklerine.

Perihan Mağden: Orada başka bir durum var. Kadının en ezildiği Kürt coğrafyasından kadına dair en büyük devrimi gerçekleştiriyorsan buna hakikaten şapka çıkarılır. Apo yüzde yüz heteroseksüel ve kadına aşık olabilen bir adam olduğu için kadınlara bu devrimi yarattırıyor olabilir, diye düşünüyorum. Bu benim psikolojik okumam. Çünkü kadın düşmanı çok ciddi sayıda erkek var ve kendileri de farkında değil.

İntikamımı alacağım!

Şehrin çöplüklerinde bir sürü tilki dolaşır, köpek zannedilirler uzaktan. Çünkü tilkiler yalnız dolaşır. Kurtlar her zaman sürüyle dolaşır köpek sürüsü gibi. Ben kendimi her zaman tilki olarak görüyorum. Tilkilerin kindarlığı varsa onu da kendime yakıştırırım. Hiçbir şeyi Unutmam, çok acayip bir hafızam var. Günü gelince intikamımı almak isterim. Medyada benimle ilgili yalan şeyler yazan, iftira eden yavşaklardan da gün gelecek intikamımı alacağım.

NER MİN BEY

- Kim yaptı bu sayfayı?
- Ben efendim. Behiç Pek.
- Bravo! yazılar çok düzgün.
- Onları Fatih Kaan yazdı.
- Renkler de çok güzel.
- Onu da Onur Karagöz yaptı.
- E niye ben yaptım diyosun be hıyar...

Atölye'de...
BUNU SALI GÜNÜNE YETİŞTİRİN!
NEREYE YOLLAYALIM BİTİNCE?
ÜNLÜ İŞADAMI HAYRİ BEYE.

TASS PIZZ
OKEY.
TISSS TIM
TASS BIZZP.
DIM!
DIZZ.. TAK.. TISS...

Tanyolaç'ın bürosu...
YAHU HERİFLERE KURŞUN İŞLEMİYOR ANLIYOR MUSUN?
HAYDAA E NE OLACAK ŞİMDİ?
ÇÖZECEZ! BİLİRSİN BIRAKMAM İŞİN PEŞİNİ.
PEŞİNEN ACIYORUM O ZAGOR BOZUNTULARINA.

Birkaç gün sonra... Esrarengiz atölye...
YENİ MAL MI GELDİ?
YOO-O.!..

BU KOLİYİ KİM GETİRDİ?
SEN GETİRMEDİN Mİ?
HAYIR.
AÇALIM BAKALIM. ...
MÜHİM MALZEME
ÇOK MÜHİM HAA...

GU GUUK!
ALLAH! YEŞİL VAR ELİNDE!
DEYDİRME ONU BİZE... ÖLDÜRÜR O BİZİ... TESLİM OLUYORUZ.!.

Tanyolaç'ın bürosu.
VAY ANASINI! RÜYAMDA GÖRSEM İNANMAZDIM.!
PARA HIRSI HER ŞEYİ YAPTIRIYOR.!..

BİNALARI YIKMAK YETMEMİŞ, DELİRMİŞLER. GÖZLERİ DÖNMÜŞ HERİFLERİN. KENTSEL DÖNÜŞÜME İNSANLARI DA...
... DAHİL ETMİŞLER. GARİBAN İNSANLARI YIKIP YENİDEN YAPIYORLAR...

ORGANİK BİR ÇİMENTO ÜRETMİŞLER... NORMAL İNSANI ÇİMENTO KARIŞIMIYLA YOĞURUP YAPILANDIRIYORLAR. YARI BETON, DAYANIKLI İNSANLAR ELDE EDİYORLAR...
ULAN BUNU DA GÖRDÜK YA.
VE BUNLARI MADENLERE REZİDANSLARA İŞÇİ OLARAK SATIYORLAR.
KENDİLERİ DE BETONLAŞMIŞLAR. HELE PATRONLARI.

İYİCE TAŞLAŞMIŞ BETONLAŞMIŞ. HİSLERİNİ İNSANLIĞINI KAYBETMİŞ...
İBRET OLSUN DİYE ŞEHRİN EN BÜYÜK MEYDANINA DİKTİK KENDİSİNİ...

ALTI AY SONRA CEZANIZ BİTECEK HAYRİ BEY. SABREDİN...
ALLAH CEZANI... MİKROP HERİF.
Aç gözlü Beton Hayri
GONUŞUYO LANN! CANLI MI LAN BU?

ATİLA TAŞ

ÇOK SIK YAZAMIYORUM ÇÜNKÜ BOŞ VAKTİM PEK OLMUYOR...

- Sim sevgili günlük. Bugün benimle beraber 5 Türk, 5 Amerikalı, 5 Rus, 5 Japon, 5 Çin'li, 25 kişilik uluslararası mürettebatla Mars'da koloni kurmak için yola çıkacağız, çok heyecanlıyım. Annemin verdiği muskayı boynuma taktım ama yaptığı su böreğiyle helvaya NASA'dan izin çıkmadı!

- Orion 8 roketine sağ sağlim bindik çok şükür, diğer ülke mürettebatlarıyla müthiş bir uyumumuz var, kardeş gibi olduk eğitimlerde! Mars'a bayrağımızı dikeceğim için müthiş gururluyum, birazdan fırlatma yapılacak 7 aylık süre boyunca özel bölmelerde uyuyacağız varınca görüşürüz artık sevgili günlük.Allahım Çok mutluyum! :))

- Mars'a gelip uyku bölmelerinden uyanıp yerleşeli 3 gün oldu mekik evimiz oldu her ülke, getirdikleri malzemelerle çalışmalarına başladı. Mars harika bir yer! Çok huzurlu atmosfer olmadığı için gece yıldızları elinle topla, o derece yani. Arkadaşlık ortamı süper! Japon ve Çin'lileri çok karıştırıyoruz ama olsun,çok şeker çok saygılı insanlar adetleri bize çok benziyor. Rus'lar 2 kadın kozmonot getirmişler hatunlar biblo, Amerikan mürettebatda da iki kadın astronot var ama yaşlı profesörler. Çok sık yazamıyorum çünkü boş vaktim pek olmuyor. Görüşürüz günlük.:))

- Mars'da 15 günü devirdik. Bugün Amerikan, Rus, Çin ve Japon ekipler bir dizi araştırma yapmak için Mars'da keşfe çıktılar. Biz de Türk mürettebat olarak tavla turnuvası yapalım dedik. Hepsini Mars ettim hem de Mars'da! Evi memleketi çok özledim Ama burası büyülü bir yer adeta, Japonlar çok şeker harika ve kibar insanlar bu arada, seviyorum onları! Çok şanslı hissediyorum kendimi sevgili günlük.

- Her şey yolunda ama bazen canım sıkılmıyor değil. En büyük eğlencem bizim şirin Japonlar'la, fıstık Rus hatunlar. :)

- Bugün göktaşı yağmuru izledik, yanımızda getirdiğimiz rakılarla alem yaptık. Bizimkiler içkiyi fazla kaçırıp rus kozmonot ve Amerika'lı hatunlara sarkınca bi küçük çatışmalık çıktı ama Japonlar araya girdi tatlıya bağladık. Çok seviyorum şekerler ya!

- İçimden günlük tutmak gelmiyor! Her gün diğerinin aynısı. İyi ki Japonlar var da, çok iyi kibar insanlar.

- Yaklaşık 6 aydır burdayız moralim çok bozuk, diğer ülke ekipleri sürekli araştırmadalar, bok var amk her yer dağ taş sıktılmın Mars'ında! Ne arıyorlar onuda anlamış değilim. Hayat mayat yok işte! Oh Ruslar'ın işi iş, manitalarla gelmişler, biz 5 tane sapız amk. Takılıyoz öyle! Amerikalı yaşlı prof kanlar bile gözüme Adriana Lima gibi görünmeye başladılar. Mars kıyafetlerini çıkarınca bilmeyeceklerin bilsem şerefsizim üst baş yırtıp indiricem bi tenhada o kaşarları!

-9 ay oldu arkadaş, dayanılır gibi değil artık, kırmızıdan başka renk görmüyoruz. Toz toprak her yer. Donmuş gıda yemekten içim dışıma çıktı. Diğer ekipler hep araştırmada, bizim araştıracak bir şeyimiz de kalmadı, en küçük bir şeyde kavga oluyor. Bu Japonlar çok kaba ve saygısız bi millet, nefret ediyorum bunlardan! Anlaşamıyoruz.

- 6 aydır bu sittiğimin Kızıl gezegenindeyiz günlük tutamıyorum artık sinirimden! Kızılla yatıp kızılla kalkıyoruz. Amk Dağ taş görmekten imanım gevredi. Geri dönmeye kalktım diye bu sokturuk Japonlar dayak attılar bana. Çin'li de olabilir Çekik gözlerine sıçayım ayırd edemiyorum! Zaten başyan beri sevemedim bu piç Japonları! Eve dönücem ya da yakıcam bu Mars'ı şerefsizim! Bizim Türk ekibi olarak bütün ekiplerle kavga edip Mars'ın başka bir bölgesine taşındık, bir planımız var eğer olursa, hepsinden kurtulup Mars'ın tek sahibi olacağız.

- bugün Mars ana üssünü fethedip diğerlerini etkisiz hale getirdik. Japonlardan da kurtulduk hiç sevemedim zaten. Artık Mars bizimdir! İstanbul'un fethinden sonraki en büyük fetih olan Mars'ın fethi kutlu olsun! Yalnız saldırıda ana üs hasar aldı destek ünitesinde sadece 1 haftalık gıda ve yaşam desteği desteği kaldı. Olsun biz bayrağı diktik bi kere. vatan sağolsun!

SANATDÜNYAMIZ

UZAY ÇÖPÜ 2014

Soma Karası

PELİN BATU

"Baba, sen niye ölmedin?" dedi çocuk.

Babası madende ölseydi, bir bisikleti olacaktı. Olmadı.

154 bin lira da gelmedi. Oyuncak da.

Çocuk da ne yapsın, kıskandı yetim komşusunun püsküllü bisikletini.

Yepyeni telefonunu, tabletini. Hayatında görmemişti böyle şeyler.

Gördüğü, ancak babasızlara bu ganimetler sunuluyordu.

Kızdı o yüzden artık her gün ev ya da kahvehanede oturan babasına.

"Baba, sen niye ölmedin?"

Üstüne üslük onun yüzünden annesinden de oldu.

Mevsim zeytin mevsimi. Anne gündüz zeytinlikte, gece fabrikada.

Baba ancak bir inşaat bulursa çalışıyor. O da denk gelirse.

55 kişilik bir işe 5000 kişi başvuruyor mesela.

Soma'da 2831 işsiz madenci ve ailesinin hazin durumu bu.

Onlara 700 madenci daha eklenecek deniliyor.

Açlık sınırı ve geleceğin kömürlü, katranlı karanlığı.

Baba nasıl cevap verecek oğluna?

Ya 301 "şanslı" madencinin ailesi?

Kimisi, sus payı olarak verilen parayı pasta keserek kutlamış.

Kimisi borçlarını kapatmış, para bitince ne yapacakları muamma.

Kimisi, bizden daha çok ihtiyaçları var diye işsiz dostlarıyla paylaşmış.

Pek çok dul gelinin aldığı paraya erkek tarafı el koymuş.

Ama durun, iyi bir haberimiz var:

Geçenlerde TOKİ Başkanı Turan, Cumhurbaşbakanı Erdoğan'ın cesaretlendirmesiyle 301 madenci ailesi için 450 gün gibi kısa bir sürede 301 konut inşa edeceklerini müjdeledi.

Welcome to Soma, TOKİ.

Soma'da evler boşalmış, her yer kiralık ya da satılık, kimin umurunda?

TOKİ taksitlerini nasıl ödeyecekler, kimin umurunda?

Ama müşkülpesentlik etmeyelim. Yeni TOKİ'lerle herkes kazanacak;

hem inşaat sektörü, hem 301 aile.

Böylece, onlara reva görülen paraları da çarçur etmemiş olacaklar.

İnşaat demişken, Kolin İnşaatın gözyaşartıcı derecede duyarlı kampanyası için en güzide tanımlardan birini kullanmadan edemeyeceğim. Gerçekten de Greenpeace'in bile kıskanacağı derecede çevreci projeleri "göz dolduruyor."

İşte size, davetiyelerinden bir alıntı:

"Soma ve ülkemiz ekonomisi için stratejik önem taşıyan santral inşası için ne yazık ki kamulaştırma neticesinde hak sahipleri kesinlikle mağdur edilmeden 5600 zeytin ağacı kesilmek zorunda kalındı. Buna karşılık Kolin Şirketler Grubu ise Soma'ya 60 000 zeytin ağacı dikme sözü verdi."

Size tanıdık geliyor mu? Türkiye yüzölçümünden daha fazla ağaç diktiğini beyan eden devlet büyüklerimiz, bu vaatle ne kadar gururlandı kim bilir!

Yüzlerce yıllık ağaçları kesmek zorunda kalan şirkete minnettarız.

Bir de neden kesmek zorunda kaldıklarını bir açıklama zahmetinde bulunurlarsa daha da seviniceğiz.

Soma kışında nefes alınmıyor. Termik santral ve yakılan kömürden çıkan zehri teneffüs ediyorsunuz. Yani, üstü de, altı da, sağı da, solu da ölüm. Ağaca iliştirilmiş bir ilan pek manidar: "Tam takım cenaze malzemesi bulunur." İsle kaplı bir terk edilmişlik hissiyle kaplanıyorsunuz. Ne vaatler verilmiş, ne sözler... Üstüne üslük, bugün bile parlatılmış sivil toplum projeleri üzerinden sömürülüyor bu fakirler. Mesela bir şirket gelip üç beş insana iş sağlıyormuş gibi yapıp boy boy fotoğraf çektiriyor. Sonra, vın. O yüzden insanlar korkak mı korkak, çekingen mi çekingen. Travmadan sonra gelen acı asıl şimdi oturmuş. Tortu olmuş. Asıl şimdi onlara koşmamız, sarılmamız gerek ama neredeyiz?

Kahvehanede otururken anlıyorum ki, o ölüm saçan madenlerini bile özlüyor olmuş insanlar. "Evet, parmağımı kaybettim, ölüme meydan okudum, ama en azından eve ekmek götürebiliyordum, 39'umda emekli olacaktım" diyor bir madenci. Onları iş cinayetlerine kurban ettiğimiz gibi şimdi de açlığa, umutsuzluğa, güvensizliğe, geleceksizliğe mahkum ediyoruz. Ne yapalım, fıtratlarında var.

AZİZ KEDİ

"Yalnız sana bir sır söyleyeceğim. Ben bu dünyanın insanı değilim. Benim ülkem Kripton'du ve bahsedilen taş kuvvetimi, cesaretimi ve süratimi; her şeyimi etksiz hale getirir. Onun için bu taştan uzak durmam lazım. Sen şimdi Naci'ye haber ver, ben babanı kurtarmaya gidiyorum."

Süpermen Dönüyor, 1979

Herhalde çoğunlukla komik olanı ve/veya moda olanı komik buluyoruz. Biliyorum, yukarıdaki repliğin çağrıştırdığı yerelleştirme mizahının modası 2000'lerin sonunda doğru tamamen geçti. Ama Kunt Tulgar'ın filminden aldığım bu kesit, şüphe götürmez biçimde, ilk gruba dahil. Zira **"Türkler uzayda"** konseptinin keşfinden, hatta konspet sözcüğünün yurda girişinden çok önce düşünülmüş, yazılmış, çekilmiş bir film bu. İzlemişsinizdir. İzlemediyseniz de Allah aşkına, hiç değilse atlaya atlaya bir bakın.

• • •

Son 20 yıla kadarki Türk sinema tarihinin neredeyse tamamını, özellikle de bilimkurgu, fantastik ve avantür filmlerini her açıdan tahlil etmek mümkün. Ancak kişisel terazimde bu gelenek iki ana unsur üzerinde yükseliyor: **maddi yetersizlik** ve MANYAKL**IK!**

Göçüp gitmiş sinema sanatçılarının varisleri beni dava yağmuruna tutmasın diye vurgulamak isterim, bu tabii ki hayranlık uyandırıcı, olumlu bir manyaklık.

Bu ikisinin dışındaki hiçbir sebep Star Wars'tan iki, Godfather'dan yedi ve ne bileyim, Citizen Kane'den 38 sene sonra, bir takım insanların bir araya gelip Süpermen Dönüyor filmini çekmiş olmasını açıklayamıyor. Ve güzel dostlar, gözünü sevdiğim sayın okurlar, beni derinden kaygılandıran, uzun süredir aklımda geveleyip durduğum şey de bu. Bize bu filmleri yaptıran çılgınlık nereye gitti?

• • •

Edebiyat, adı üstünde belli bir "edep"le yapılıyor. Zaten müşterisi de bundan başkasını kabul etmez. Plastik sanatlar desen, onun deliliği kendi evreninde geçerli bir delilik. Tarihi boyunca şundan ya da bundan höt zöt duymuş Türkiye vatandaşlarının her nasılsa bir otuz yıl kadar yakaladığı, zırıl zırıl, hadsiz hudutsuz bir lunatizm halini ancak sinemada görebildik. Bu deli cesaretinin, bu sarhoşça girişkenliğin dinmesi beni mutsuz ediyor. **"Ehehe yea çok saçma ya"** filmler göremekten değil. Sanki suskunlaşmanın, kabullenmenin, sinmenin tarihine tanıklık ediyor gibi hissediyorum. Çünkü bir yandan da o zehir zemberek ruhsal sallantının hala bu ülke topraklarında ikamet ettiğini çok iyi biliyorum. **"Yaram içerdeeaaaaa"** diye yırtınan çocuktan, **"haram kadına gidersen bu aids"** diyen amcaya dek binlerce örnek Youtube'larda, internetlerde.

Özenle janrlara ayrılmış, oyunu kuralına göre oynayan diziler, filmler elbet çağın gereğini yapıyor. Romantik komediler, 17 milyon dolarlık greenbox şölenleri, **"Oscar Türkiye'de, teşekkürler başbakanım!!"** namzeti filmler, hepsi çok güzel. Lakin şöyle bir bakın, her tür kültürel üretimin ışıl ışıl olduğu bu yerde ihtimal siz de benim gibi manyaklık eksikliğini hissedeceksiniz.

70'ler ve 80'ler sinemada dört başı mamur bir kitlesel çıldırma iken, 90'lar televizyonda, müzikte, sporda tam bir sirk olarak yaşanmış iken, bugünü düşününce size de bir endişe çökmüyor mu?

• • •

Kendi adıma yaklaşık 17 dakika can çekişerek ölen Bülent Kayabaşlar'ı, tavuk pane gibi yaratıklara uçan sırt atan Cüneyt Arkınlar'ı, Bedmen'i, Kostok'u bir şekilde geri istiyorum. Çünkü özgürce manyaklık yapmanın başka normlar tarafından tuzla buz edildiği yerde, kendimi katı meyve sıkacağındaki katı meyve gibi hissediyorum.

mahalle

Erhan Candan

Ben ilk aşkını okulda diil mahallede yaşayanlardanım...

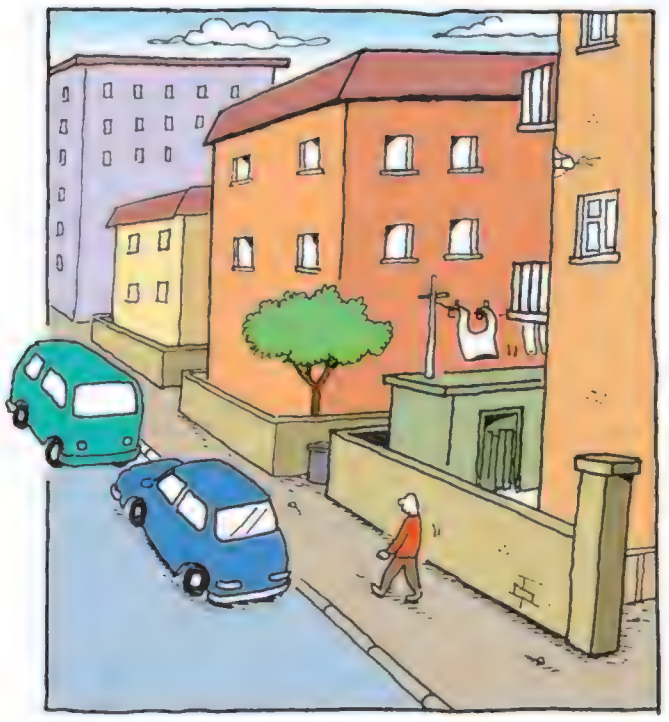

Bakkala giderken görüşmeler, kıyı kenar sokaklarda dolaşmalar, parklarda buluşmalar... Birbirine anket doldurtup sevdiği şarkıları, yemekleri, hobileri falan öğrenmeceler... Semt çocukluğu yani...

Sevgilim çok sıkı korunan bi apartmanda oturmakta. Yanlış anlamayın, güvenlikli apartmandan bahsetmiyorum!..

Karadenizli bi ailenin temelden girip yaptığı ve amca, dayı, yeğen, hala vs. hepsinin bi arada oturduğu bi apartmandan bahsediyorum!..

Böyle bi ortamdan sevgili edinmek!.. Bizim lügatta tarraklara yan basmak denen dürum!.. En kötüsü yani!..

Filiz'le birbirimizi seviyoruz!.. Bunu elden ele dolaşan anketlerle belli etmişiz, fakat bi türlü kavuşamıyoruz!..

Okula giderken, bakkaldan dönerken, kız arkadaşlarını ekip yanıma geldiğinde bi 5 dk. görüşüp ayrılıyoruz o kadar!..

Bu ödev yapma bahanesi Filiz'in son zamanlardaki en popüler yalanı!.. Seval'le anlaşıp, beraber ödev yapmak yerine benimle buluşuyo!.. Çok bişey yapmıyoruz buluşmalarda!.. Henüz öpmeye cesaretim yok!.. Ama nasıl yapılacağıyla ilgili gecelerce kurulmuş planlarım var!..

Bunu duygusal bi anda kendiliğinden mi yapmalıyım yoksa sorup izin mi almalıyım kararsızım!..

BIR, BIR, BIR!..

Birkaç buluşmayı bu kararsızlıkla atlatıyorum!..

Fakat Parliament Cinema Klubü'nde Megg Ryan'ı seyredip coştuğum bi gece can dostum Erkin'in ıslığıyla anlıyorum büyük vaktin geldiğini!..

FİÜUVT

LAN, ERKİN'İN ISLIĞI BU! FİLİZ GELDİ DİYO!..

NOOLDU KANKA!.. FİLİZ Mİ ÇIKTI?..

EVET HAFIZ! SEVAL'E GİDİYODU! BABASI MESAİYE KALACAKMIŞ, RAHATMIŞ, ERHAN'A SÖYLE DEDİ!..

TMM!.. İNİYOM!

Hızla çıkıyorum evden!.. Kafamda Tom Hanks'le Megg Ryan öpüşmesi capcanlı!.. Hemen parka yürümeliyiz ve bu iş olmalı diye kuruyorum planı!..

ULAN SAAT DE GEÇ OLDU HA!.. ERKİN BİZ PARKTAYKEN ORTALIĞI KOLAÇAN EDERSİN Dİ Mİ MORUK!..

AYIB ETTİN BABA, AMCA, DAYI KİM GELİRSE HABER VERİCEM SİZE!..

Filiz'i Erkin'in ıslığıyla güya ödev yapmaya gittiği Seval'in evinden çıkarmak zor olmuyo!.. Çünkü o ıslık bi şifre üçümüz arasında!..

FİÜÜÜÜVVT!

HAH!..KAPI IŞIĞI YANDI!.. GELİYO!..

15 dk. içinde üst mahallenin parkında Filiz'le başbaşa buluyom kendimi!..

Gerçekten inanılmaz bi an benim için!.. Yarım saat önce izlediğim sahneyi iliklerime kadar yaşıyorum o an!.. Tüm kendime olan güvenimle usulca yaklaşıyorum Filiz'e!..

ÇÖP

Fakat hayatımın o en önemli anında Erkin'in o korkunç haykırışıyla bi anda kabusa dönüyo tüm rüya..!

ERHAAAN!.. NERDESİNİZ LAAN!..

SKTR! ERKİN!

NOOLDU OLUM!

OĞLUM FİLİZ'İN BABASI GELDİ!..

NE!..SKTR!..

HAYIR!.. MESAİYE KALACAKTI, BU SAATTE GELMESİ MÜMKÜN DİİL!..

GELDİ İŞTE KIZIM! GÖZLERİMLE GÖRDÜM!..

HASSKTR!..OLAYA BAK LAN!.. İNŞALLAH ATLATIR DURUMU!..

BOK ATLATIR!..

HASKTR YA!.. NOOLCAK ŞİMDİ!..

BİŞEY OLMAZ!..ANNEM İDARE EDER DURUMU!.. AMA BEN GİDİM YİNE DE!..

NASI LAN!.. BİŞEY OLMAZ DEDİ!..

OĞLUM BEN BİŞEY DEMEDİM FİLİZ'E AMA DURUM CİDDİ!..BABAYLA AMCA BERABER GELDİLER VE BEN BURAYA DOĞRU GELİRKEN ONLAR DA BİNADAN ÇIKIP SEVAL'E DOĞRU GİDİYOLARDI ...

NE DİYON LAN!..

FİLİZ ZİKİ TUTMUŞ OLABİLİR DİYORUM! GEL BENİMLE!..

Erkin beni Filiz'lerin apartmanı tam cepheden gören bi evin bahçesindeki özel zulasına götürüyo...

HADİ KOŞ!.. FİLİZ' DEN ÖNCE KONUŞLANALIM!.. OĞLUM HERŞEYİ SEYREDECEĞİZ NEP NET!..

LAN KORKUTMA BENİ, NEYİ SEYREDICEZ!

Neyi seyredeceğimizi az sonra görecektim!..

FİLİZ'DEN ÖNCE YETİŞMİŞİZ!

LAN O KALABALIK NE?..

FİLİZ'İ BEKLİYOLAR!..

HASSKTİR!

FİLİZ NERDESİN SEN!..

ŞEY AMCACIM!

BAŞLATMA LAN AMCANDAN!..

ÇOOOT!

LAN!.. VURDU!..

LAN HASSKTİR BAKAMIICAM!..

LAN DAYI DA VURUYO!.. OĞLUM 4 KİŞİ BİRDEN PATAKLIYO FİLİZ'İ.

ERKİN ANLATMA NOOLUR!.. HAY MINA KOYAYIM BÖYLE İŞİN!..

OĞLUM HİÇ BÖYLE BİŞEY GÖRMEMİŞSİNDİR.. GEL BAK ŞUNA!..

Erkin'in tüm ısrarlarına karşın bakamıyorum!.. O, hala bugün bile anlayamadığım tuhaf bi heyecan ve neşeyle bir bir anlatıyo bütün gördüklerini...

OĞLUM HALASI BİLE VURUYO LAN!.. BİNAYA SOKTULAR VE HALA VURUYOLAR KANKA!..

HAY SKİİM NEŞENİ!

NE VAR OĞLUM! ÇOK KOMİK DİİL Mİ HERŞEY!

Komik mi?.. 13-14 yaşındayım ve erkeklik gururum yerle bir oluyo!.. Evet belki kızı döven ailesi ama, çalıların arkasına saklanan da benim ve bu durumda gülecek bi şey de bulamıyorum...

Böylece hayatımın ilk zampara kaçışını gerçekleştiriyorum o gün! Filiz'lerin apartmandaki bütün ışıklar söndükten sonra gece vakti dönüyorum mahalleye...

BAK OĞLUM HİÇ Bİ IŞIK YOK BİNADA! GÖZETLEYEN FELAN DA.. DEDİM SANA YATTILAR DİYE!.. HEM ZATEN KİMSE BİLMİYO Kİ SİZİN İLİŞKİNİZİ!..

NEME LAZIM OĞLUM!.. KENDİ KIZINI BÖYLE DÖVEN, BENİ KURŞUN YAĞMURUNA TUTAR!.. NEYSE HADİ BEN KAÇTIM BURDAN!..

SON

bir varmış bir yokmuş

Nazan Öncel

Bir varmış bir yokmuş, dünya diye bir gezegen varmış; burada herkes birbirini sever ve sayarmış. Demokrasi ve adalet kol kola yürürken, açlık, yoksulluk, işsizlik ve petrol savaşlarından eser yokmuş. Sam amca ve diktatörler kan dökmeyi sevmezmiş. Kimsesiz çocukların sıcacık yuvaları, huzurla uyudukları gül yatakları varmış. Rüyalarında kabuslar görmez, yarın ben ne yapacağım, karnımı nasıl doyuracağım kaygısını hiç mi hiç yaşamazlar, küçük ama insani mutluluklarını destekleyen eşitlik hayalleri kurarlarmış. Kimse kimsesiz değilmiş; iyilik henüz kötülük diye bir şeyle karşılaşmamışmış, çünkü kötülük yokmuş. Ormanlar yakılıp, ağaçlar kesilip yerine gökdelenler yapılmaz, hiç kimse deprem korkusuyla yaşamazmış. Yazarlar, çizerler, eli kalem tutanlar düşündüğünü hiç çekincesiz söyleyip yazabilirler, din, dil, ırk, siyah - beyaz, ayrımı olmaz, herkesin kalbi sevgiyle çarparmış. Bu gezegende aşklar sahici, dostluklar dostlukmuş. Herkes mutlu, herkes mesutmuş. Ne yalan varmış, ne ihanet, ne de yalnızlık. Kimse kimseyi kıskanmaz, incitmez, birbirinin başarısından mutluluk duyar, aksine bükemediği bileği öpermiş. İyi günlerde olduğu kadar zor günlerde de el ele olabilmeyi bilirlermiş. Sevenler ayrılmaz, bütün sonlar hep mutlu bitermiş. Sözde dünya böyle bir yermiş... Sizce dünya bu kadar güzelliğe kavuşabilir mi? Hâlâ ümit ediyor, hâlâ düş kuruyorum. Bugün gözümüzdeki yaş Hrant Dink için akıyor. Adalet yerini buluncaya kadar kalbimiz böyle acıyla sızlayacak...

(Nazan Öncel'in Hrant vurulduğu gün kaleme aldığı yazıdır...)

MANDA yuvası
KAMERA ARKASI

Aslında mizah dergileri dahil hiçbir işin mutfağında girip öylece dolaşılması hoş karşılanmaz. Kamera arkası da kablolarla ve sinirli insanlarla dolu, film üretilen karmakarışık bir mutfak. Özellikle "sesçi" set çalışanları, yürürken dala basıp "çıt" çıkarsan bile, insanı oracıkta kabloyla boğmaya hamle ediyorlar. Demem o ki, çok gerekli değilse kamera arkasında dolaşmayın.

Senaryosunu kadim dostum Can Barslan'la beraber yazdığımız Manda Yuvası filmi nedeniyle ilk kez ciddi ciddi kamera arkasında dolaştım, önüne geçtim, hatta tepesine tırmanmayı arzuladım. Bakınız şunlar oldu:

* Önce bir Ertem Eğilmez anekdotu nakledeyim. Usta yönetmen Eyüp'te film çekerken semtin ileri gelenlerinden bir doktor seti ziyaret etmiş. Setlerde olabildiğince bölge sakinleri ile iyi geçinilir zaten. Doktor bey de, efendiden bir zat, ses etmemişler, epey bir dolanıp set ekibini "o ne, bu nasıl" diye lafa tutmuş. Ama Ertem Hoca tam sahneyi çekeceği sırada adam ondan önce fırlayıp kameranın vizöründen "plan nasıl gözüküyor" diye bakmaya kalkınca ipler kopmuş. "Şu delikten bir de ben bakabilir miyim?" diyen doktora Ertem Eğilmez hafiften sinirli "Sen ne doktoruydun kardeş" diye sormuş. Adam "jinekolog" deyince usta, kendine özgü hırıltı sesi ile gürleyip ünlü diyalogunu sarf etmiş:"Be Allahın adamı, ben gelip de senin hastalarının şeyine bakabilir miyim diye sorsam nasıl olur? "

Ben buraya kibarını yazdım ama durum gerçekten de böyle. Filmin senaristi bile olsan yanlış yerde dolaşmak tehlikeli, çok pis fırça yiyebiliyor insan.

* Bizim filmin yönetmeni İlyas İlbey, bir ara kendisini bile işten atmasını saymazsak o kadar da sinirli bir insan değil. Eşi Yasemin Yalçın ile beraber konservatuar yıllarında Oğuz Aral'ın öğrencisi oldukları için bir nevi okul arkadaşlığımız söz konusu. Zaten bu zamanda, bu "rönesans ve makul şüpheler" döneminde, öyle HES'li, maden şirketli, çevreci bir senaryoya okul arkadaşından başka kimse girmezdi.

* Bir iki ay tatil olacak, şöyle bir kafamı dinliycem, klişeye göre, "sette bir aile kibin" olup, "çok eğlenicez" zannediyo insan. Ormanlık, tertemiz hava, selfi dolu dakikalar hayal ediyor. Gelgelelim, sabah beşte İstanbul deniz seviyesi, sıfır rakımdan çıkıp aynı gün 1300 rakımlı bir dağ köyüne tırmanarak derhal çalışmaya başlayınca, bünye şaşıyo, dimağ karıncalanıyo, şuur bulanıyo, özetle kafa gidiyo güzelcene.

Bilhassa sabahları saat beşte avluda servis beklerken Can'la "Ne işimiz var lan burda. Paralı senaristlik çıksa, parasını verip sete gitmesek" diye düşünmedik değil.

*Safranbolu'da otele çevrilmiş eski bir konakta kalıp seher vakti bir buçuk saat uzaklıktaki Çaykaşı Köyü' ne, sete gidiyorduk. Oteldeki "eski konak ambiyansı"na uygun olarak girişte ayakkabılar çıkarılıp içerde terlikte dolaşılıyordu. Bu kardeşiniz, sabahın köründe yola çıkarken bir başka otel müşterisinin aynı renkteki ayakkabılarını giyip sete gitmiş bir insan. Üstelik bütün gün farkına bile varmadım. Akşam dönüşte sahibi karşılayıp durumu

açıklayınca uyandım.

Ayakkabıların sahibi ilaç mümessili Mustafa Bey, kendisinin de Kurtlar Vadisi benzeri bir senaryosu olduğundan bahisle mevzu açtı. Can alçağı hızla odasına tüydü, ben ise mecburen Mustafa Bey'in (Bu arada hakkaten Memati'ye benziyordu) kurşun saçan senaryosunu saat bire kadar dinleyip masada uyuyakaldım.

* Filmin neredeyse tamamının geçtiği Kastamonu Çaykaşı Köyü, İlyas'ın doğum yeri de olması itibariyle, tüm yoksulluğuna rağmen bize büyük bir konukseverlik gösterdi. Köylünün çoğu, başroller dahil, filmde rol aldı. Hepsi kamera karşısına geçmeyi bırakın, ilk kez kamera görüyordu. Fakat çabuk uyum sağladılar doğrusu. Ekip gelmeden başlattıkları akşamları köy odasında toplaşıp senaryo çalışma işini biz oradayken de sürdürdüler. Birbirlerine sufle veriyor, iyi oynayanları aralarında alkışlıyor hatta "Aferin la Casper (Şekspir) gibi oynadın" diyorlardı...

Özellikle, filmdeki adı ve köydeki lakabıyla Goteyri (Götü eğri) Amca film boyunca kaşık çalıp türkü söyleyerek oynadığı gibi kamera arkasında çok daha acayip oynadı. "Oftirikort" olaraktan vaktiyle sinirlendiği bir doktora yazdığı "Evlerinin önü tebeşir, aman içerlerim kamaşır, doktorun karısı taksit taksit yiyişir" diye devam eden çok komik bir türkü söyledi.

* Kamera arkasının da arkasına gidecek olursak... Bizim evde senaryo yazarken üstad Can Barslan kafasının boşaldığını ileri sürerek klarnet çalmak suretiyle çevreye zarar verdi. Ayrıca diyalogları oturtabilmek için yaptığımız ufak tefek canlandırmalar sırasında bir ara kaptırıp Kastamonu şivesiyle kavga ederek iki saat kadar küstük. Can'ın oğlu Deniz Barslan barıştırdı.

* Şimdi ise kamera önü: Aslen Karabük Bulak Köylü olmam ve şiveli konuşabilmem yüzünden İlyas'ın baskısıyla Remzi rolünde kamera önüne de geçtim. (Can Bey de geçti. Fakat kalabalığın arasında ustaca kamufle etti kendini). Çok saçma, insan kendi yazdığı diyalogları ezberden söyleyemiyormuş. Bu nedenle ekip arasında birçok kez homurtulara neden oldum. Kabiliyetsizliğim yüzünden uzayan çekimler sırasında Can ve Kemal (Kocatürk) Beyler, karavanadan payıma düşen Kastamonu kır pidelerini yidiler.

Bu arada, rolüm gereği sakallı olmam gerekiyordu. Hakkınca hazırlanabilmek için üç ay kadar sakallı insanlarla yaşadım, onlar gibi düşünmeye çaba gösterdim. Bi nevi insanı insana insanla anlatmaya çalıştım:)

* Kastamonu Çaykaşı'nda, yaygın deyimle "köyün delisi" olarak anılan güzel bir ablamız vardı. Senaryo gereği köylüler maden şirketlerinden tuhaf isteklerde bulunurken bu kalkıp "Özcan Deniz'in sevgülüsü rolünde bir filmde oynamak isteyan" diyordu. Ablacım, rolüne yürekten inandı ve son

güne kadar çekimlerin ortasında sete dalıp "Özcan Deniz ne zaman gelecek?" diye sordu.

*Betonu sev, çimentoyu muhafaza et, sincabı döğ! Bu sloganın mucidi olarak çekim boyunca dağlarda hayatımda görmediğim kadar sincap gördüm. Oralarda "Tırka" diyorlar.

Başrol oyuncularından Hartman Dayı'nın söylediğine göre, çevredeki ceviz ağaçlarının çoğunu bilmeden sincaplar dikmiş. Sincap kısmısı, kara günleri için gömüp sakladıkları cevizlerin yerlerini unutunca onlardan ağaçlar çıkıp büyümüş.

* Arkası önü derken bir de kameranın tepesi: Manda Yuvası'nın görüntü yönetmeni usta karikatürcü arkadaşımız Gürcan Özkan'ın kardeşi Ercan Özkan idi. Kendisi bol ödüllü bir kişi. Vinçli, raylı filan kameraların üstünde vız vız bi o tarafa bi bu tarafa gidip geldi. Bizi bir kerecik bile pindirmedi.

* Batı Karadeniz dağlarına özgü Kanlıca Mantarı'nın zamanıydı. Közleyip de yememiş olan "gurmeyim" diye dolaşmasın, damağına kürekle vururum. Ayrıca Kastamonu'da dağ köylülerinin bahar aylarında çam kabuklarından elde ettikleri "soymuk" adında her derde deva bir doğal yiyecekleri var. Bu ağaç kabuklarına ayrıca süt katılarak yapılan tatlıya ise Gerede civarında "yalamuk" deniyor. Soymuk ve yalamuk negzel...

* Çaykaşı'na yarım saat uzaklıkta civar köylerden birinde geceleyin şenlik sahnesi çekiliyordu. Platform, masalar, ışık, müzik filan önden hazırlanmış, sahne gereği Ankaralı Yasemin şarkı söylemeye gelecek. Prodüksiyon dev bir mangal da yakmış. Haliyle Kastamonu, Araç, İğdir, civar köyler dahil herkes davetli. Film icabı değil hakkat bir şenlik oldu, şakkıdı şakkıdı oynanıp gülündü. Sabaha karşı üç gibi çekim bitti. Aman Allahım dağ başında bir dönüş trafiği ki, sözcüklerle anlatılabilir bir şey değil. Herkes arabasıyla traktörüyle kamyonuyla filan gelmiş. Zaten Çaykaşı sakinlerini taşıyan otobüsler, kostüm, makyaj, jeneratör kamyonları filan bi kırk araba biz varız. Her gelen tarlalara bahçelere, yollara nereyi bulursa aracını koymuş, haliyle birbirinin önünü arkasını kapatmış. Değişik yerlerden gelen bir yığın insan olduğu için kimse birbirinin aracını da tanımıyor. Trafiğin tamamen açılmasını yaklaşık iki saat sürdü. Toprak yollarla ulaşılabilen gerçek bir dağ başındaki korkunç trafik, başlı başına komedi filmi konusuydu.

*Sinema kollektif bir sanat, her bir oyuncunun, yönetmenin, kostüm tasarımcısının, müzisyenin, kameramanların, hatta en önemlisi filmi montajlayanın... hepsinin, senaryoya getirdiği ayrı bir yorum var. Dolayısıyla ortaya çıkan film tüm emekçilerinden bağımsız bambaşka bir şey olacak elbette... Post prodüksiyonu henüz sürüyor ama perdede göreceğimiz ne olursa olsun, filmin özünde değişmeyen bazı şeyler var: HES tarafından boydan boya yarılıp "suları ip gadara galan"Çaykaşı Köyü'nün gerçek öyküsü üzerine kuruldu. Figürasyondan başka, önemli başrolleri ilk kez kamera görmüş, bir bölümü hiç köy dışına çıkmamış, okuma yazması sınırlı olan köylüler tarafından canlandırıldı... Cahit Berkay, Vilco, Mazlum Çimen gibi çevre duyarlılığı yüksek bir çok sanatçı sırf filmin mesajına inandıkları için gelip omuz verdiler. Sonuç olarak, komedinin gerçek tanımına uygun şekilde tüm yurtta köy köy, kasaba kasaba şehir şehir, her bir yudum suyun her bir ağacın dibinde yaşanan betonlu öyküyü anlatmak için bir araya gelip çalıştık. Sonucun ne olacağını hep birlikte göreceğiz.

Manda Yuvası 27 şubatta perdeye düşecek. Gelüsenüz gelüsünüz. Gelmezseniz, gendünüz bülüsünüz:))

BOKATİZİ MAGAZİN

Cart, Kaba Kağıt!

ROBER HATEMO
"SON PANTOLONUM BİR HAYLİ SES GETİRDİ!"

"Pabucumun Dünyası" adlı şarkısıyla yepyeni bir trend yakalayan ünlü sanatçı Rober Hatemo, klip çekimi sırasında talihsiz bir olay yaşamış. Yakışıklılığından asla şüphe duymadığımız sempatik Hatemo, birbirinden güzel dans figürleri sergilediği sırada, teslim bayrağını çeken genç ve güzel pantolonu yüzünden zor anlar yaşamış. Usta müzisyen, yakınlarına: "Bir süredir hayranlarımdan uzak kalmıştım fakat müzikten asla kopmadım. Bir çıkış yapmak için fırsat kolluyordum ve bu günlerde bir patlama yapacağımı biliyordum. Gerçi patlamayı direk ben yapmadım, pantolonum yaptı. Ama pantolon, müzisyenin ayrılmaz bir parçasıdır. Ayrılmaz derken, bazen ayrılır. Orayı dikersiniz ve yolunuza devam edersiniz. Şu anda çok mutluyum. Bunun arkası çorap söküğü gibi gelecek." diyormuş şeklinde, caaartt diye atıyoruz palavramızı. Pozaartt!

Arsız Yalan!

KLOE KARDAŞYAN: "KİM DEDİ! MAKUL KİLOE İN DEDİ!"

Ünlü manken **Kim Kardaşyan**'ın tivi yıldızı kardaşı **Kloe Kardaşyan,** geçenlerde Los Angalet'ta bir giyim mağazasında gine yürekleri hoplatmış. Öz kardaşı Kim Kardaşyan'ın: **"Biraz fazla kilolusun Kloe, acıcık spor yap makul bir kiloe in." uyarısına kulak asmayan Kloe, Kardaşı Kim Kardaşyan'ın "Kime söylüyorum, bak beni hiç dinliyor mu?"** Kime söylüyorum derken bana söylemiyorum, sana söylüyorum." yolundaki sitemlerine maruz kalıyormuş. Son olarak dev bir alışveriş merkezinde herkesin gözü önünde alışveriş yapmaktan çekinmeyen Kloe Kardaşyan, tezgahta bulunan bir deri eteğe ve her tarafı ekose içindeki gömleğe bakarken gerçekte değilse bile bizim hayalimizde bunları orta yerde yine hayalimizde dansederek giyip çıkararak orada bulunanları hayrete düşürmüş. Alışveriş esnasında gözlüğünü bile çıkarmayarak sözde bizlere ahlak dersi vermeye çalışan zavallı Kloe, rezaletin ardından hiçbir şey olmamış gibi (Gerçekten de hiçbir şey olmamasının yarattığı hayal kırıklığı içinde) mağazadan ayrılmış. Bu mudur diyoruz! Bu mudur?

Yeni Yılın Süper Yalanı!

HAZAL KAYA: "CÜCELER FİLMİNDE CADI OLUP YÜZ BİN MİLYON ELDE EDECEM."

Güzel tivi yıldızı Hazal Kaya'nın reytingi düştükçe fiyatı sinir bozucu bir şekilde yükseliyormuş. Eskiden Aşk-ı Memnu'dan 10 bin TL. Alırken, izlenmeyen dizileri sayesinde fiyatı fırlayan Kaya, şu aralar Maral adlı projeden 50 bin TL. almaya hazırlanıyormuş. Kıskandığımızdan değil ama eski güzelliğinden de bir hayli uzaklaşarak hızla kaknemleştiği gözlerden kaçmayan enteresan sanatçı, yakınlarına: "Herkeşin ratingi yükseldikçene fiyatı artar, benimise düştükçene artıyor. Bu nedenle uzun zamandır İngiltere'nin London şehrinde çok değerli hocalardan oyunculuk değil de oyunmamacılık dersleri alıyorum, gece gündüz elimi ayağımı nereye koyamayacağıma çalışıyorum. öte yandan özel makyajlar ve estetik müdahalelerle kendimi durmadan çirkinleştiriyorum. Paralar su gibin akıyor. Bir zombi filminde sopa gibi dolaşsam, kalıbımı basarım 100 bin TL.'ye para demem. Lakin o kadan şiddetli güzelim ki ne yapsam etkilenmiyom ahahaayy!" diyormuş diye koca bir palavra sıktıktan sonra, gözlerimizi fıldır fıldır döndere döndere hasetten kıvranmaya devam ediyoruz.

Manyak Palavra!

KIVANÇ TATLITUĞ: "İSTESEM BİR SAATTE PROJE ÇIKARIM."

Ekranların, bizce abartıldığı kadar da yakışıklı olmayan başrol oyuncusu Kıvanç Tatlıtuğ, olmadık çıkışlarıyla sevenlerini şoke etmeyi sürdürüyormuş. Kitabının kapağını bile açmadığı için eğitim ve öğrenim hayatını sekiz yıldır noktalamayı başaramayan az yakışıklı sanatçı, papparrazzilerin "Bedelli çıkmasa porofser olurdu." şeklindeki güzel espirilerine: "Porofser olmak benim için çocuk oyuncağı." cevabını vererek bilim dünyasına hizmet eden milyonlarca ordinaryüs ve doçenti isyan ettirmiş. Ortalama düzgünlükte bir tipe sahip olan Tatlıtuğ, yakınlarına: "Eskiden 'Teksas' adlı bir çizgi roman vardı. Kahramanı 'Çelik Bilek' denen sarışın, boylu poslu bir adamdı. Aklımdan, bu çizgi romandan uyarlanmış bir film çeksek ben Çelik Bilek'i oynardımdiye geçirdim. Fakat sonra onun sempatik arkadaşı "Profesör Oklitus" daha cazip geldi. Sivri sakal, sivri bıyık ve takma göbek takınarak anında "Profesör" olurum diye düşündüm ve bunu ifade ettim." diyormuş diye deli saçması bir yalanla selamlıyoruz 2015 yılını...

DEDEKTİF SANLI
Zengin Sofrası

Can Barslan

"**Olmaz**" diye kararlı konuştu Sanlı. "**Çok seçkin insanların katılacağı zengin ve ihtişamlı bir parti olacak. Sen şimdi yol yordam, adap erkân bilmezsin, beni rezil edersin...**" Derler ki, Sanlı şehirde tam yirmibeş dobra gücündedir ve lafını sakınmadan söyler. Berkay biraz alındıysa da fazla mesele etmedi ve içinden "**senle mi uğraşcam dangoz, ben de ofiste kalır ve uzun zamandır yapamadığım kakamı yaparım**" diye geçirdi, sükunet sağlandı...

Aslına bakılırsa Sanlı da bu tür parlak ve sosyetik ortamlar için uygun birisi değildi ama, yüksek özgüveni ve umursamaz tavırlarıyla kılıksızlığını ve patavatsızlığını kapatabiliyordu. Tabi, çözdüğü yüzlerce kriminal olay sayesinde de geniş bir çevresi ve havası vardı.. Büyük ve görkemli salonda özenle gizlenmiş kolonlardan duyulan ortam müziğine kulak kabartıp, binbir çeşitle donanmış açık büfeden gözüne birşeyler kestirmeye çalışırken konağın sahibi Faruk Bey omuzuna dokundu. "**Sanlı dostum, hoş geldin. Seni burada görmek ne güzel...**" İçinden, "**yemişim sizin aristokrat sahtekarlığınızı**" diye düşünüp, sırıtarak döndü, tokalaştı. Faruk Bey'in yanında yaşça ondan çok daha küçük ama muhtelif yerleri estetikli ve botokslu at gibi bir sosyete karısı vardı.. "**İşte sevgilim, Dedektif Sanlı bu. Hani, şirketten para hortumlayan erkek kardeşini enseleyen adam..**" Kadın soğuk bir nezaketle Sanlı'nın elini sıktı ama gözlerinde "**demek erkek kardeşimi hapse gönderip tekerimize çomak sokan, dibine çaktığımın pardöseli soytarısı sensin ha**" pırıltıları dolaşmadı değil... Dikkat ettiğiniz gibi hatun, albeniliydi ama cahildi ve içinden düşünürken bile pardesüye pardöse diyordu. "**Dostum eğlenmene bak**" diyerek, karıyı alıp başka elit konuklarına doğru ilerledi Faruk. Sanlı tekrar şaaşalı açık büfeye döndü, göz gezdirdi. Nadide mantarlarla donanmış stroganoff kesimli süt danası etlerine doğru uzanmıştı ki zifiri karanlıkla beraber, davetlilerden bir çığlık koptu. Elektrik kesilmişti...

"**Hanımlar beyler, sevgili arkadaşlar, lütfen bulunduğumuz yerde kalalım. Otuz saniye içinde yedek aydınlatma sistemi devreye girecek.. İstirham ediyorum!.**" Diye bağıran Faruk Bey'in sesi duyuldu. Sanlı'nın yaklaşık onsekiz hissikablelvuku gücündeki içgüdüsü şöyle bir dalgalandı, kalabalığın tedirgin mırıltıları arasında belli belirsiz "**cırlk**" diye bir ses işitti, ve ardından derince bırakılan bir nefes... "**Hiç hoş değil, hiç değil..**" Böyle düşünürken saniyeler geçti ve bir vınlamayla beraber pahalı avizelerdeki ampuller, kenara köşeye serpişmiş dekoratif ledler titreyerek yandı.. Vee klasik, ciyak ciyak bir kadın bağırması... Korku, merak ve hayretle biriken kalabalığı yardı geçti Sanlı ve yatmakta olan cesedin yanına geldi. Davetliler arasında bulunan bir doktor, erkek cesedinin başına eğilmişti, saatine bakarak "**tecrübelerime göre öleli 30 saniye kadar olmuş**" dedi. "**Tecrübelerine sıçayım**" dedi içinden Sanlı, "**ya noolacaadı?. Elektrik kesildiğinde pıçaklandı işte...**" Az önce belli belirsiz duyduğu "**cırlk**" sesinin bıçağın ete girme sesi olduğunu anladı. Peki ama kim ve neden?. Kör karanlıkta hedefi bu kadar iyi bulmak için herşey planlanmış olmalıydı.. Her kafadan bir ses çıkıyordu, dehşet henüz yatışmamıştı. Sanlı, deri pantolon giyip bolca takı takmış bir kadının gizlice sıvışmaya çalıştığını farkedip bağırdı. "**Bayan, kalın olduğunuz yerde!..**" Bütün gözler ona döndü, sesler kesildi. Kadın titrek bir panik yaşayarak durdu. Fakat sonra anlaşıldı ki, sadece korkudan altına işemişti ve deri pantolondan yere çiş sızdırarak kaçmaya çalışıyordu. Onu mazur görerek gitmesine izin verdiler.

Ev sahibi Faruk Bey, kendi mekanında birinin öldürülmesinden dolayı tedirgin, çokça da mahçup, Sanlı'dan yardım etmesini istedi. Hatta bu konuyu çok ciddiye aldığını göstermek için hizmetçinin yerlere akan kanı temizlemesine bile izin vermedi, "**sonra sonra**" diyip geçiştirdi. Şu andaki en rahatsız edici problem, ölen adamın dengesiz hareketler yapan karısıydı. Kâh ağlıyor, kâh gülüyordu. Yirmi yıllık kocasını kaybetmenin üzüntüsünü şiddetle hissederken, kendisine kalacak mal mülk ve nakit varlığı aklına geldikçe de kısa coşkular yaşıyordu. Bu herkes tarafından normal karşılandı, hatta sosyetenin gözde bekarları kadına yanaşmaya bile başladılar... Ortamdaki tek dedektif olarak Sanlı tabii ki hemen duruma hakim oldu, herkesin bir tarafta toplanmasını istedi. Aslında aklı birbirinden nefis ve birbirinden pahalı yiyeceklerle donanmış açık büfedeydi. "**Beyler**" dedi, "**şu katili bulalım da rahat rahat yememize içmemize devam edelim, lütfen işbirliği yapalım..**" Sanlı'nın bu çıkışı ve önerisi alkışlarla karşılandı, gergin ortam birden rahatladı ve neşe hakim oldu... Fakat... "**Oooooouu!..**"

Herkesin bir ağızdan çıkardığı ses ve yeniden karanlığa gömülen ev... Tekrar gerginlik ve sessizlik. Faruk Bey'in biraz öfkeli, biraz şaşkın haykırışı.. "**Eee, ama noluyo bel. Eşşeen kukusuna su kaçırdı bu elektrik...**" Bi kısım davetli onu ayıplarken, bir bölümü ise hak verdi. Birkaç tanesi ise kuku kelimesine çekince koyup, bunun seksist bir yaklaşım olduğunu söyledi. Sanlı ise sadece 30 saniye süren bu konuşmaları duymadı bile. Onu bilenler bilir, şehirde bi sürü bityeniği gücünde kıllandığını söylerler. "**Var bu işin içinde bir çapanoğlu**" diye düşünürken yedek aydınlatma sistemi devreye girdi, ışıklar yandı, bir kadın çığlığı ve başka bir ceset... Az önceki cinayette deri pantolonuna işeyen sosyete dilberi tam bu sırada salona girip ikinci cinayetle karşılaşınca ince bir şırıltıyla bir fasıl daha bıraktı..

Sanlı sinirlenmeye başlıyordu. Güzelim açık büfeden daha bir lokma bile almamışken, aç karnına bu kadar olay çok fazlaydı. Hadi ilk cinayeti bi şekilde tolore etmişlerdi, zaten ölen adam piyasada fazla sevilmezdi ama seçkin zevat bu ikinci cinayetle çok sarsıldı. Ağlayan, bağıran, "**zkmişim afedersin partisini de, kutlamasını da**" deyip kaçmaya çalışan.. Fakat Sanlı kararlı bir şekilde olaya el koydu, deri pantolonuna işeyen kadın dışında kimsenin çıkmasına izin vermedi... "**Öncelikle herkes düşünsün, tek tek soracağım" dedi, "bu iki maktul arasında bir bağlantı var mı?. Her ikisinin ortak bir düşmanı, borçlusu, alacaklısı bulunuyor mu?..**" Bunları sorarken bile midesi guruldu-yordu, ağzına bir lokma koymamıştı.. Yan gözle açık büfeye baktı, oh mis... Ama sanki bi terslik vardı, masaya tekrar ve bu kez daha dikkatli baktı... "**Allah Allah...**" diye dudak büküp, seçkin kalabalığa döndü tekrar.. "**Evet, sıradan başlayalım.. Siz, mor ceketli beyefendi...**" Demeye kalmadı, "**ooooaaaaaa!..**" Işıklar üçüncü kez söndü, bağırış çağırış, gürültü patırtı, panik, çarpışma, devrilen eşya sesleri... Bir otuz saniye sonra devreye giren yedek aydınlatma sistemi, ölümcül bir ciyaklama ve bir kenarda kıvranarak ölmeye çalışan üçüncü kurban... Artık herkes sükunetini ve metanetini yitirmişti. Zenginler kulübü dağılmış, sinirler iflas etmiş, başıbozuk bir kaos başlamıştı. Birbirini çiğneyerek bir an önce kaçmak isteyenler, bu kadar ceset ve kan yüzünden bir kenarda kusanlar, boşaltım sistemleri gevşeyip ortalık yere pisleyenler, hatta kargaşadan faydalanıp cüzdan araklayanlar, gözlerine kestirdiği kadınları pandikleyenler, tam bir delilik, çılgın bir karmaşa yaşanıyordu.

Sanlı'nın yapabileceği bir şey yoktu. Artık herşeyi oluruna bırakmış, kafasını kurcalayan teoriye odaklanmıştı... Davet sahibi Faruk Bey, üstü başı parçalanmış, nafile bir çabayla önüne kim çıkarsa tokatlayarak sakinleştirmeye çalışıyordu. Sanlı açık büfenin önünde durup dikkatle baktı. Boydan boya, üstündeki yiyecekleri gözden geçirdi. Ve birden kafasında olanca açıklığıyla çözülüverdi düğüm... Kemerine iliştirdiği tabancasını çekerek havaya iki el ateş etti. Zihinleri ve ruhları parçalanmış olan seçkin zevat ansızın durdu, kendilerini yere attı ve sessizce Sanlı'ya baktı... "**Aranızdan hiç kimse katil değil..**" diye konuşmaya başladı... "**Yani bu gece burada, bu salonda bir katil yok.. Ve artık başka ceset de olmayacak.**" Sözleri etkisini göstermişti. İnsanlar sakinleşti, yavaşça doğruldu. Yerdeki kusmuklara ve başka yakışıksız atıklara basmamaya çalışarak toplandılar.. "**Şimdi hepinizden normale dönmenizi ve burada beklemenizi istiyorum. Dışarı çıkıp, birkaç dakika sonra döneceğim...**" Sanlı böyle dedikten sonra, yana açılıp kendisine yol veren kalabalığın arasından yürüdü, altına sürekli işediğinden dolayı ağırlaşıp yere düşen ve deri pantolon ıslak zeminde kaydığı için bir türlü ayağa kalkamayan gözde dilberin üstünden atlayıp dışarı çıktı...

Kurt dedektifin "**aranızda hiç kimse katil değil**" açıklaması herkesin içine biraz su serpmişti. Olacakları beklerken, birkaç tanesi açık büfeye yaklaşıp birşeyler yemeyi bile göze aldı. Fakat ortam öyle pis kokuyordu ki buna cesaret edemediler. Allah esirgesin az önceki kargaşa esnasında birileri yiyeceklerin üzerine bile pislemiş olabilirdi. Beş dakika geçti geçmedi, ana kapı birden açıldı ve içeriye bir adam düşerek girdi. Ardından ikincisi ve en son da Sanlı... Adamların ikisinde de aynı kıyafet vardı. Davet için yemek ve içki veren catering firmasının giysisi. Herkes dikkat kesilerek bir araya toplandı...

"**İşte katiller**" diye söze başladı Sanlı. Kalabalıktan bir uğultu koptu... Ev sahibi Faruk Bey parçalanan pahalı takım elbisesinin üzerinden edep yerini saklamaya çalışıyordu. "**Peki nasıl anladınız?**" diye sordu... "**Biraz gözlem ve dikkat yeterliydi**" dedi Sanlı... "**Buraya yeni gelmiştim ve karnım açtı. İlk olarak gözüme mantarlı süt danası stroganoff'u kestirmiştim, araya laf karıştı, sonra elektrik kesildi ve alamadım... Elektriğin ikinci kesilişinden sonra, açık büfeden birşeylerin eksildiğini farkettim. Mesela benim mantarlı et. Üçüncü karanlık ve cinayetten sonra herşey belirginleşti... Masaya bakarsanız siz de anlarsınız.**" İnsanlar baktı, gerçekten de bazı boşluklar vardı. Bir kadın, "**İran Almas havyarı vardı şurada, yok olmuş**" dedi... "**Ona bir çanta dolusu mücevher kadar para verdim**" diye sızlandı Faruk Bey. Masaya göz gezdirdi, "**Tanrım, patates la bonnotte de yok. Fransa'dan özel getirtmiştim.. Wagyu etleri, Maine istakozu, geyik sütü peyniri... Hiçbiri yok!.**"

"**Evet**" dedi Sanlı, "**üstelik henüz yenmeden, ya da çok az alındıktan sonra kaçırıldı... Hepsi catering firmasının marifeti.**" Şaşkınlık sesleri arasında herkes firmanın elemanlarına baktı. Suçlu suçlu duruyorlardı. "**Anlamıyorum, üç arkadaşımız bu yüzden mi öldürüldü?.**" Diye sordu Faruk Bey. "**Evet maalesef.. Kendiniz de söylediniz. Nerdeyse çanta dolusu mücevher kadar para ödediniz bu özel yiyeceklere. Firma ise bir tek yiyecekten birkaç defa para kazanmanın yolunu böyle buluyordu. Elektriği kesiyorlar, o esnada gece görüş gözlüğü takmış bir eleman rastgele birini öldürürken diğeri de masadan yiyecek kaçırıyordu...**" diye açıkladı Sanlı.. "**Hepsi şu anda dışarıda bekleyen minibüsün içinde.. Dikkatleri cinayetlerin üzerine çektikleri için, masadakilerin eksikliğini kimse farketmiyordu. Ve belki yarın bütün bu nadide yiyecekler binlerce dolara yeni bir müşteriye tekrar satılacaktı...**"

Derler ki "**Sanlı bu alemde beş Şerlok Holmes, sekizbuçuk Mayk Hammer, oniki virgül yedi Behzat Ç. gücündedir ve çözemeyeceği entrika yoktur...**" Sakince köşkten çıkıp giderken, sosyetik güruh ölen arkadaşlarından ve yiyemedikleri pahalı yiyeceklerden dolayı korkunç bir öfke nöbetine kapıldılar. Ondan sonrasını kimse bilmiyor. Rivayet olunur ki, zenginler çıldırdılar ve catering firmasının iki elemanına saldırarak oracıkta yediler... En fazla parçayı ise altına işeyen deri pantolonlu kadın yedi ve bir estetik cerraha yağ çektirmek zorunda kaldı...

ELMA DERSEM ÇIK ARMUT DERSEM ÇIKMA!

YAZ-ÇEK: Suat ÖZKAN
OYUNCULAR: Nil ATEŞ, Gizem GÜPÜR, Abdo ÇOLAK

İKİ DA Kİ KA SONRA

BOKA İZİ

FUTBOL

Farklı yalan!

YAŞAMSPOR KALECİSİ:
"GS 9-1'LE KURTULDUĞUNA ŞÜKRETSİN."

Bir süre önce, Ziraat Türkiye Kupası'nda oynanan GS-FBM Makina Balçova Yaşamspor maçı, sosyal medyayı yıkmış. Yıkılan sosyal medya enteresan maç tweetleriyle yıkılırken, maçın yankıları fazla sosyal olmayan metdyalarda da sürüyormuş. GS'nin dokuz gol attığı maçla ilgili olarak, Yaşamspor kalecisi Engin Kaya, yakınlarına: "GS, şansı sayesinde elimizden kaçtı. Onu bir daha böyle yakalayamayız. Oyunun sonlarına doğru 9-1 galip durumdalarken, Hamit Altıntop, arkadaşlarına : "Saldırın, saldırın!" diye bağırıyordu. O fırsatı iyi ydeğerlendirebilirdik. Onlar saldırdığında kontrataktan dokuz gol birden atarak maçı 10-9 önde bitirebilirdik. Ama top bizi sevmedi, saha da sevmedi, kaleler, çizgiler, penaltı noktaları, hakemin traş köpüğü, kenardaki polis köpeği, hiçbir şey bizi sevmedi. Yoksa GS maçı çantada keklikti. Tweet atar gibi golleri atarak kupaya uzanabilirdik" derken, GS'li Altıntop ise: "Rakibimizin adının başındaki FBM'nin FB olan kısmı bizi çok fena gaza getirdi, duramadık. Ben hâlâ evimin bahçesindeki minyatür kaleye gol atmaya devam ediyorum." diyormuş diye sallıyoruz.

Holivutumsu yalan

BURAK YILMAZ:
"YÜZÜ YEPYEŞİL, DİLİ ALTI METRE!"

Bir süre suskunluğa bürünen fakat yakın zamanlarda yeniden coşup fileleri sağlı sollu titiretmeye, sarsmaya başlayan acar futbolcu Burak Yılmaz, şu sıralar evine kapanmış, değil kapısını, penceresini, perdelerini dahi kimselere açmıyormuş. Futbol camiasını meraktan çatlatan olayın sebebini sonunda yine kendisi çıtlatmış. Yakışıklı futbolcu, yakınlarına: "Son haftalarda, gazetelerde ve tivilerde çokça rastladığım bir haber beni çok ürküttü. Bakkala gidemez hâle geldim. Apartımanlara kulelere tırmanacaklar, beni sarı veya beyaz bir leblebi gibi ağızlarına atacaklar diye ödüm patlıyor. "Kim onlar?" diyeceksiniz. Ortalık "Avrupa'nın devleri Burak Yılmaz'ın peşinde." diye bir haberle çalkalanıyor. Başlarında da bir İtalyan devi varmış. Bunlar bir Kink Konk gibi evimin camından içeri bakacak veya sokakta beni kovalayacak diye gözüme uyku girmiyor. Düşünsenize, depar atsam bile koca ayaklarıyla Godzilla misali bana yetişip kuyruklarıyla darbe vurabilirler, otobüsleri cipleri kırabilirler." diyormuş diye beşinci sınıf canavar filimlerinden daha pespaye bir senaryo yazıyoruz...

Zirai uyduru!

İSMAİL KARTAL:
"TRAKTÖR ALIP BOZUK SAHALARA PANCAR EKİCEM."

FB Teknik Direktörü İsmail Kartal'ın Bayburt Grup İl Özel İdare maçına genç ağırlıklı bir kadroyla çıkmayı tercih etmesi "Acaba FB Türkiye Kupası'nı önemsemiyor mu?" şeklinde bir soruya yol açmış.
Sempatik hoca, yakınlarına: "Biz çocukken okulda yurttaşlık bilgisi diye bir ders vardı. Kupada karşımıza Bayburt Grup İl Özel İdarespor adlı bir takım çıkınca kendimi birdenbire futbol hocası değil de yurttaşlık bilgisi hocası gibi hissettim. Tanısınlar, öğrensinler diye çocukları alıp gittim. Önümüzdeki haftalarda başka geziler de düzenlemek istiyorum. Nüfus Müdürlüğü, Defterdarlık, Askeri Şube ve Muhtarlıklar da bence bilinmesi gereken kurumlar. Çocuklarımıza hepsiyle ayrı ayrı maç yaptırmak için sabırsızlanıyorum. Artık Ziraat Kupası'ndan çok bizi Zirai Donanım Müdürlüğü ilgilendiriyor." diyormuş diye uydurup hemencik kalabalığın arasına karışıyoruz.

Yersiz Palavra!

SLAVEN BİLİÇ:
"LİVERPOOL MAÇINDA TOPU ARABAYA EZDİRMEYECEZ!"

Son günlerde Totemhanlarla, Arsenallarla kapışan, Liverpool'u didiklenecekler listesine alan, ikide bir İngiltere'ye uçmaktan bitap düşen Kartal, konacak yer bulamıyor. Diğer büyük kulüplerin stadlarını vermemesi, bazı sahaların da haddinden fazla bozuk olması yüzünden oynayacak stad bulamayan Beşiktaş essahtan zor günler yaşıyor. Teknik patron Bilic, yakınlarına: "Çaykur Rizespor maçını Bolu Atatürk Stadı'nda oynamak istedik, TFF tarafından reddedildik. Sarıyer Rıza Öniş Stadı olsun dedik, onu da kabul etmediler. Geçenlerde bir arkadaşımın kızının düğünü vardı, düğünde oynamak istedik, iki göbek atmadan federasyondan yetkililer çıkıp "Burda oynayamazsınız." dedi. Aklıma Liverpool maçlarını benim evde oynamak geldi, gürültü olur diye sitenin yöneticisi izin vermedi. Maçlarımızı, kale direkleri yerine parke taşları koyarak sokak arasında oynamayı, araba geçerkene kenara çekilmeyi düşünüyoruz." diyormuş diye çok fena atıyoruz...

neler olcak neler olcak neler olcak 2015'te neler olcak neler olcak neler olcak

OCAK

Acun'la Adriana Lima sözlenicek. Acun Rıdvan'la Filan halı saha maçlarını bırakmayı reddedince Adriana bohçayı atacak

ŞUBAT

Nurgül Yeşilçay komedi dizisi çekicek. 4 bölüm sonra yayından kalkıcak. 40 yıl geçse de anlamıycak komedi beceremediğini

MART

el clasico'da Ronaldo Messi'nin ayağını kıncak. Gaddar Faul esnasında Ronaldo'nun ağzından "anına kodumun oğlu be" dediği okunabilicek

NİSAN

Nuri Bilge Ceylan bi Film çekicek uluslararası ortamların .mına koyucak. Gurur duyucaz ama hiçbirimiz izlemiycez tabi (acayip sıkılıyom ben de)

MAYIS

•Cübbeli Ahmet yeni kitap yazıcak. 4 milyon satıcak

•Beşiktaş şampiyon olucak

HAZİRAN

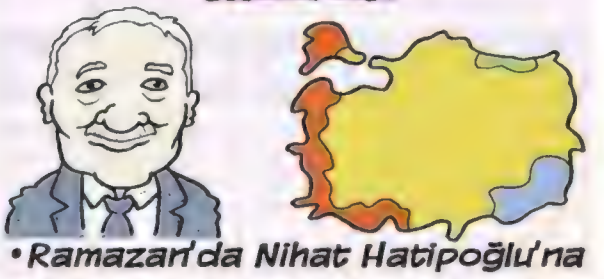

•Ramazan'da Nihat Hatipoğlu'na tv'den bi milyon dolar ödenicek ama o parayı bu sefer tema vakfına bağışlıycak (şaka lan)

•Genel seçimlerde Türkiye haritası sapsarı olucak yine

TEMMUZ

Scarlett Johansson'un çıplak Fotoğrafları internete düşücek. ğ*mını olmasa dahi memelerini görücez

AĞUSTOS

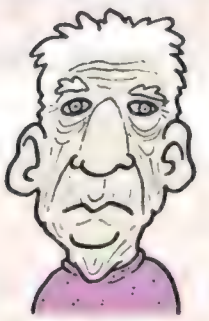

GandalF'la Magneto'yu oynayan eleman ölücek. Yetti onun soluduğu

EYLÜL

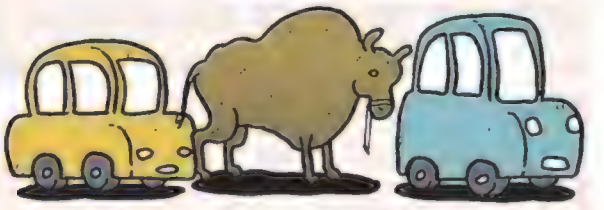

Kurban bayramında kaçan bi dana e-5 'i birbirine katmayıp normal trafikte efendi gibi seyredecek. Işıklarda durucak. sağa dönerken sinyal verecek Filan. Kesicekler sonra bacaklarını tabi

EKİM

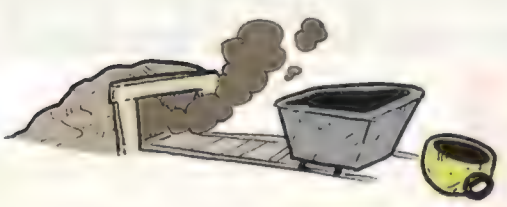

Büyük maden kazası olucak yine. Yetkililer Fıtrat mıtrat bişiyler diycek. Biz tivit atıcaz tepkili. Sonra çorba içicez yine

KASIM

Daum gelicek Eskişehirspor'un başına. Duran toptan cimbom maçını 1-0 alıcaklar. Kokoyin çekicek yedek kulübesinde Daum

ARALIK

Youtube'da hapşıran panda vidyosu Gangnam Style'ın rekorunu geçicek. PSy Pandaları boğarak öldürücek. Bu cinayetin vidyosu her iki vidyonun da rekorunu kıncak

Nuri ÇETİN

nuricetin@yahoo.com

RÖNESANSTAKİ PENİS SAPLANTILARI

Karolin FİŞEKÇİ

2015'in ilk günlerinde çıkacak bu dergiyle size 2014'ten sesleniyorum. Şu sıra burada Rönesans yaşanıyor. 2013 Haziran'ında ise Barok dönemi yaşıyorduk, az daha bir opera binası bile yapacaktık. İlerleyen zamanlarda Ortaçağ'ı yakalayacağız hayırlısıyla. Aslında Alev Alatlı Rönesans'ı yaşıyoruz derken bir konuda haklıydı. Rönesans'ta bir uyanma, yeniden doğma hareketi oldu ama bağnazlık, tutuculuk ve din etkisi yine tüm şiddetiyle vardı. Bizim bildiğimiz, bu zamanda gördüğümüz Rönesans o dönem direnen bir grup insanın çabasıydı. Evrenin sonsuz olduğunu ve içinde Dünya'dan başka gezegenlerin de var olduğunu söyleyen Giordano Bruno Yüksek Rönesans'ta diri diri yakılmıştı. Yani her şey hiç de öyle düşündüğümüz gibi değildi. Türkiye'de bizlerin de yeniden dirilmemiz Gezi ile oldu ve bu zamanlar da direnen bir takım insanların zamanı. Ben bu yüzden yaratıcı bireyselliğimizi kendimize inanarak kullanmamız, üretme ve direnme taraftarıyım. Fakat kolay değil, akıl sağlığımızı koruyarak, sinirlerimizi sağlam tutarak bu çok zor. İzninizle artık uçuşa geçiyorum. Bir buçuk saattir Frank Zappa dinliyorum ve onun mizahı, ironisinin hücrelerime biraz olsun geçtiğini hissediyorum. Kendisi absürdlük tek gerçeklik demiş adamdır ve bunu Türkiye'yi yaşamadan söylemiş. Artık onun absürtlüğünün tesirinin altındayım, bizim memlekete de iyi gider.

Rönesans dedik, sanattan devam edeyim. Seneye sanatla girelim. Her ne kadar İslam coğrafyasında yaşamamıza ve İslam'da heykelin günah olmasına rağmen bu sanatımız çok gelişmiş. Tabi sokaklarda anadan üryan antik heykeller olacak değil, daha çok bizim yerel değerlerimizi gösteren çalışmalar mevcut. Anadolu coğrafyasının caddelerinde çiçek, meyve, hayvan, çatallı köfte, çaydanlık gibi eserler halkımıza heykel sanatını sevdiriyor. Bunların dışında erkek cinselliğinin çok yönlülüğünü temsil eden bu nadide çalışma Muğla ilinin bir caddesinde olduğunu tespit ettim. Evet, gerçekten Rönesans'a geçmişiz. Artık edep yerlerini de gururla gösterebilecek heykeller yerleştirebileceğiz. Bizim heykeller de o Michelangelo'nun heykelleri, resimleri gibi bamya pipili olmayacak. Türk'ün gücünü, erkekliğini gösteren böyle devasa heykellerle süsleyeceğiz inşalla..

Sokakları böylesine güzide heykeller doldururken. Ülkenin devasa sarayı AkSaray'ın sanattan nasibini almamasına üzülüyorum. Ayrıca Ak saray'ı yapan şirket Rönesans gayrimenkul adlı bir şirket, zaten yapım aşamasında sanatla dolmuşlar. Tamam, orada bu kadar erkeklik sergilemek gelen yabancı konukların kendilerini yetersiz hissetmesine, aşağılık kompleksine girmesine neden olur. Zenginliklerimizi göstermemiz daha akıllıca olur. Aslında 1150 odacıktan oluşan sarayda bir AVM, yürüyen merdiven hatta bahçesinde ise golf sahası bile yok. Hülya Avşar gibi değerli bir sanatçımızın evi bile daha lüksmüş ama altından sanat eserleri yerleştirdik mi olur biter. Hem Emine Hanım'ın mutlaka böyle bir koleksiyon hazırlaması gerekir. Bir önceki Cumhurbaşkanı'nın eşi Hayrünnisa Gül soyut ve tabii ki geleneksel eserlerden oluşan bir sanat koleksiyon oluşturmuştu. Hâl böyle olunca Emine Hanım da bunun altında kalmamalı ve daha pahalısını yapmalı. Ona bu konuda gönüllü danışmanlık bile yaparım.

Her ne kadar Rönesans'ta olsak da saraya biraz güncel sanat koyma taraftarıyım. Hem artık Araplar da güncel sanata yatırım yapıyor, gittikleri yoldan gitmeliyiz. Benim gözüm yukarılarda... 20. Yüzyılın en etkili sanat eseri biliyorsunuz Duchamp'ın Çeşme'si ya da pisuarı. Tabii bu eseri getirmek bu saatten sonra imkansıza yakın. Defalarca bundan etkilenerek işler de yapıldı. Sherrie Levine bir altın görünümlüsünü de yapmıştı, beğenmiştim. Şimdi onu getirtelim diyecektim ama bize başka versiyon bir eser olmalı diye düşünüyorum. Mimarlar odası Ak saray'ı tepeden alaturka bir tuvalete benzetmiş ayrıca son günlerde Ak Saray'ın tuvaletlerinden bahsedilmişti. Makama göre 5000 Lira'dan başlayıp 10.000 Lira'ya kadar çıkıyormuş. Bu haberin ardından Ak Saray'ın bazı klozetlerinin altından olup olmadığını merak etmiştim. Bir de aklıma geçtiğimiz yıl bu zamanlar dinlediğimiz "bide" muhabbeti geldi. O zaman Başbakan iken bile ve sadece villalarından birinin bile bidesiyle bu kadar ilgileniyorsa şimdi ne bideler vardır kim bilir? Yeni Türkiye'de (bizim) de sembol readymade (hazır-nesne) eserimiz altından bir bide olmalı diye düşünüyorum. Tuvalet çok düz anlamlı olur, ama bide öyle değil, bir tür temizliği de çağrıştırıyor. Hem sürekli, "Türkiye bağırsaklarını temizliyor." demiyorlar mı? O zaman gerçekten bir temizlik için bide şart. Ayrıca bu arada ben bu yazı ile böyle bir sanat eserinin fikir haklarını almış sayılırım. İlerde bunu bir güncel sanat sergisinde görmeyeyim sakın.

Şimdi Ak Saray bir sanat arşivi yapmaya başlasa o kadar çok iş satmak isteyen çıkacak ki... AkSaray'a Sanat Önerileri şeklinde bir bölüm yapıp her ay birer eser önerebilirim. Fakat acilen saraya bir yılbaşı ağacı koyulmalı. Her ne kadar gavur icadı da olsa Paul McCarthy'nin Paris'e koyduğu gibi bir yılbaşı ağacı bir tarafımıza giren kazığı iyi hicveder. Gerçi Parisliler kızıp balonu söndürmüşler... Onlar bizim kadar mazoşist ve sanata açık bir toplum değillermiş demek. Fakat bana göre bu balonu söndürme işi de çok zevkli bir performans olsa gerek. Ben böyle bir heykeli sırf onu söndürmek için bile yapabilirim. Yoksa söndürmek yerine patlatmak mı demeliydim. Çünkü bu işi ben yaparsam o statüko balonu sönmez patlar. Hatta volkan gibi paylar. Neyse... Halk olarak böyle patlamalara ya da sönümlemelere çok ihtiyacımız var. Statükoyu balon gibi söndürdüğümüz nice senelere...

HATIRALAR GEÇİDİ

MemCoş

SINIFIMIZ OKULUN EN ÜST KATINDAYDI VE SELMA HOCA TOPU TEREDDÜT ETMEDEN PENCEREDEN ATTI... O KADAR SİNİRLENMİŞTİM KI, HİÇ EDİLMEYECEK BİR KÜFÜR ETTİM.

NİYE TOPUMU ATTIN ...MINA KODUMUN ...ROSPUSU !..

İLKOKUL YILLARINDA SABAH TAM DA OKULA GİTME VAKTİ TV'DE ŞİRİNLER ÇİZGİ FİLMİ OLURDU... O KADAR SEVERDİM Kİ, O SAATTE YAYINLANMASINA ÇOK KIZARDIM...

ŞİRİN BABA ŞİRİN BABA! GARGAMEL ŞİRİNE'Yİ KAÇIRDI!..

ŞİRİNLER TOPLANIN HEMEN ŞİRİNE'Yİ KURTARALIM..

ŞİRİNLER

OĞLUM OKULA GEÇ KALICAN KAPAT ŞU TELEVİZYONU! BAK KİME DİYORUM!

TAMAM YAA... DAHA VAKİT VAR... NE KIZIYON!..

ESKİDEN BİR KIZ ARKADAŞLA SOHBET EDERKEN MASTURBASYON YAPARKEN, KARŞI MASUM KOMŞU KIZINA TECAVÜZ EDİLMESİNİ,ZORLA YAPILMASINI DÜŞÜNÜP MASTIR YAPIYOMUŞ ... TUHAF...

YENİ YETME METALCİ ÇOCUKLARIN KENDİ ARALARINDAKİ SOHBETE KULAK MİSAFİRİ OLMUŞTUM... OTOBÜSTE TANIŞTIĞI KIZLA BERABER OLMUŞ ARKADAŞINA HARARETLE BAŞARISINI ANLATIYORDU...

S..KTİM OĞLUM KIZI S..KTİM!

VAY ÇAKAL!

METALİCA

ESKİDEN BİR SOHBETTE Bİ KADIN İLK CİNSEL İLİŞKİSİNİ ANLATMIŞTI... PENİS İLK VAJİNASINA GİRDİĞİNDE "KÜTÜK" GİRDİ SANDIM DEMİŞTİ...

SEKS'E GİRİŞ İÇİN BİR KIZ, BİR ARKADAŞIMA AYNEN AŞAĞIDAKİ SÖZÜ SÖYLEMİŞ... ARKADAŞIM O SÖZ ÜZERİNE FECİ TAHRİK OLDUĞUNU VE İCRAATA GEÇTİĞİNİ ANLATMIŞTI.

BİLİYO MUSUN, DÜN GECE RÜYAMDA BİRİ VAJİNAMA MUZ SOKUYORDU... İHİ İHİ ACAİP Dİ Mİ...

BİR BAŞKA ARKADAŞ DA EVİNE GELEN YENİ TANIŞTIĞINI BİR KIZIN ONU TAHRİK ETMEK İÇİN YAPTIĞI HAREKETİ ANLATTI... AYNEN AŞAĞIDAKİ GİBİ BİR DURUM..

OOFF... ÇOK SICAKK...

GİT...

KAREKATÖR

4. MURAT GÖSTER AMCALARA PİPİNİ OĞLUM... EHE EHE...

HEYY MAŞALLAH. KOBRA, KOBRA...

...MINA KOYİM TAHTA GEÇİNCE İLK İŞİM İÇKİYİ YASAKLAMAK OLUCAK... ŞU HALE BAK, İÇKİ MASASINA MEZE OLUYORUZ...

YENİ RAKI

O NE YAA?.. ANAKONDA GİBİ.. NE CANLAR YAKICAK...

HAVANIN NE KADAR ISISININ DÜŞTÜĞÜNÜ VEYA YÜKSELDİĞİNİ ELİMİ YIKARKEN SUYUN ISISINDAN ANLIYORUM... SAATE BAKMADAN SAATİ DE TAHMİN EDEBİLİYORUM.

HHIIIMM... HAVA EPEY SOĞUMUŞ HIRKA GİYEYİM...

ESKİDEN LEMANYAK ESKİ EDİTÖRÜNE ÇİZİMLERİN KURŞUN KALEMLERİNİ GÖSTERMEK İÇİN GİTMİŞTİM... GECE EVİNDEN ÇIKTIĞIM AN MERDİVENLERİN BAŞINDA BİR KÖPEK BELİRDİ...

GRRR...

KÖPEK KARŞIMDA KIMILDAMADAN DURUYORDU... HER AN SALDIRABİLİRDİ... YARIM SAATE YAKIN KÖPEKLE KONUŞTUM... NE DEDİĞİMİ MUHTEMELEN ANLAMADI SIKILDI GİTTİ...

TEKRAR SELAM, ANLATI BÖLÜMÜNE BAŞLIYABİLİRİZ... GEÇENLERDE TV İZLERKEN TARİH, DİN MEDENİYET TEKNOLOJİ KONULARINI İŞLEYEN İLGİNÇ TEZLER VE HİKAYELER ANLATILAN PROGRAMDA UZAYLILARIN GERÇEKLİĞİ TARTIŞILIYORDU... İKİ KONUĞUN KONUYLA İLGİLİ KİTAPLARI VARDI VE UZAYLI TÜRLERİN DÜNYA'YA ÇOK SIK GELDİKLERİNİ SAVUNUYORLARDI...

ÖYLE Kİ, ŞU ANDA KULLANDIĞIMIZ TEKNOLOJİK GELİŞMELERİ UZAYLILARDAN ALDIĞIMIZ DİLE GETİRİLİYORDU... İNSANLAR ŞOK GEÇİRMESİN DİYE BU TEKNOLOJİLERİ YAVAŞ YAVAŞ ALIŞTIRA ALIŞTIRA BÜYÜK DEVLETLER KONTROLÜNDE YAŞAMA GEÇİRİLİYORMUŞ... BİR KİTABI SATTIRMAK İÇİN İYİ BİR METOD...

KİTAPLARI BÖYLE KONULAR İŞLEYEREK YAZMAK VE DİKKAT ÇEKMEK BAŞARILI BİR TAKTİK... AYNI GÜN BU PROGRAMDAN ÖNCE BİLL GATES'İN VE EV BİLGİSAYARLARININ OLUŞUMUNU ANLATAN BİR BELGESEL İZLEDİM... HİÇBİR UZAYLI YARDIMI ALMADAN GELİŞTİRDİKLERİ YAZILIM PROGRAMLARININ ZAMANIN RUHUYLA UYUMLU OLDUĞUNU FARKETTİM...

1960'LARDA DEV GİBİ OLAN BİLGİSAYARLARI BİR TV BÜYÜKLÜĞÜNE UĞRAŞARAK GÜNDELİK YAŞAMA SOKMUŞLARDI... TEKNOLOJİ BİR ÖNCEKİ OLUŞUMU YENİLEYEREK VE GELİŞTİREREK ZAMAN İÇİNDE VAR EDER... DIŞSAL DÜNYA DIŞI BİR YARDIMA İHTİYAÇ YOKTUR... İNSAN ZEKASININ VAROLUŞU GELİŞİM VE DEĞİŞİM İÇERİR...

Halil Sezai

To chat with Halil and other friends, turn on chat.

Abi selam.Öncelikle şunu söyleyeyim neredeyse 10 gündür yazıdan başka bir şey düşünemiyorum kafayı yiyeceğim.Çeşitli konularda yazma girişiminde bulunduysamda bir türlü tamamlayamadım.Basiretim bağlandı.Çocukluğumdan beri takip ettiğim dergide yazmak onur verici ama sanırım bu fırsatı kaçırdım çünkü gerçekten tamamen içime sinen bir şeyler yazamadım.Eski yazılarımdan notlarımdan bir şeyler göndermek istemedim yeni yıla özel güzel bir yazı olsun istedim.Ama gerçekten stres yaptım.Konser yoğunluğuda üzerine tuz biber oldu.Bu kadar bekletiğim için çok özür dilerim. Tekrar tekrar teşekkür ederim. Belki başladığım yazıyı bitirirsem yılbaşı olmasada başka bir özel güne yayınlarsınız.Bunun için sınırsız bedava konser bileti rüşveti bile verebilirim:) Sabrınız için tekrar teşekkür ederim..

Feyyaz Yiğit

İÇİME UZAN, ORADA YEMEK YE.

Bazen, güzel olan şeyleri biz icat etmişiz, aslında gerçekten güzel olan başka şeyler varmış gibi geliyor. Kendiliğinden, bana ihtiyaç duymadan güzel, öyle olduğunun farkında bile değilmişim gibi. Üstelik ne derdi ne de çabası varmış bu konuda, güzel olduğunu da gizlemedeği halde görünür değilmiş gibi.

Ferrari şahane bir marka, gerçekten. Görünüşünü ve becerilerini beğeniyorum. Onunla hız yapabilir ve etrafınıza caka satabilirsiniz. Ferrari insanı sadece ilerletmez, biraz da yükseltir. Fakat, o kadarı kadı kızında olsa bile, bir kusuru var. İçinde uyuyamaz ve çişinizi yapamazsınız. Bu gibi ihtiyaçlarınız için alınabilecek bir otomobil değil Ferrari. Lakin, bir karavan sizi yavaş yavaş da olsa bir yerlere götürürken, içinde sizi uyutabilir, işetebilir, doyurabilir. Hızlı, güzel ve pahalı bir insanı imal edip aramıza saldıklarında, halihazırda ilerliyor olduğumuzun farkında değiliz. Bu derdi bu şekilde, hep birlikte ve bundan enteresan bir haz da alarak yaşıyor, paylaşıyoruz. Bazen, sıkıntı veren şeyleri biz icat etmişiz, aslında gerçekten sıkıntı verecek başka şeyler varmış gibi geliyor. Etrafıma baktığımda uyumaya, işemeye ve yemek yemeye ihtiyacı olan insanlar görüyorum. Fakat bu insanların içine işeyemem, uzanamam, orada yemek yiyemem. Çünkü hepsi Ferrari.

Marketten 60Watt'lık bir adet ampul, bir paket pipet ve bir boğum salam aldığım günü hatırlıyorum. Bunlar yan yana elinizdeyken bir şeyler olmalı. Bu nesneler bir araya geldiklerinde bir şeyleri sonlandırıp yenilerini başlatabilmeli. Böylesi ihtişamı bu birliktelige layık görüyorum. Kimya dersi için alınmış deney malzemeleri gibiler. Apmulu salama gömüp içine pipetle üflerseniz bir şey olacak misal. Olması lazım. Fakat ampulu masa lambama taktım, salamı dolaba koydum, pipet hala açılmamış duruyor. Heves edip pipet almışım, heyecanlanmışım. İzolabant, limon ve faraş aldınız diyelim. Çok enteresan şeyler yaşansın istemez miydiniz?

Limonu faraşa bantlayıp havaya atsanız ve size bir şekilde, bir yerden köprü trafiğiyle ilgili haberler gelse. Üzüm sirkesine telefon edip, tül perdenin düğününde oynayabilirsiniz. Eğer avucunuzda altı saat tutabilirseniz ganyan tüyoları vermeye başlayan bir beyaz leblebiniz olabilir. Belki bu sayede kendiliğinizden, onlara ihtiyaç duymadan, onlar farkında bile değilken, üstelik apaçık, fakat görünmeyerek güzel olabilirsiniz. Bir şeylerin olmayışı o kadar güzel ki onlar için istediğim kadar hayal kurabilir, gülebilir ve üzülebilirmişim gibi. O şey olmadığı sürece hatırlayabilirim sanki. Olmadığı sürece zamanım var. Nasıl yaşayacağım üzerine düşünebilirim.

Genişçe bir ihtimal bahçesinde yuvarlanıp giderken, elbet birisi çitlerden atlamayı icat edecek. İçine işeyemeyeceğimiz, uzanamayacağımız, orada yemek yiyemeyeceğimiz birisi olarak, neler yaşadığını anlatmak için geri dönecek. Bir salama ampul saplayıp üzerine pipetle üflemeyi haybeden sayarak, nispeten Ferrari'niz olacağım. İçime işetmeyeceğim, uzanmalarına izin vermeyeceğim, orada yemek yiyemeyecekler. Nihayet birisi bir kapı icat edip, neler yaşadığını anlatmak için beni terk edene kadar nasıl yaşayacağım üzerine düşünebilirim...

UZAYÇÖPÜ 2014